

Συνέντευξη

Νίκος Ταλαχούπης

Οι πληγές στη Θεσσαλία είναι ακόμα ανοικτές

> σελ. 11

Όλγα Τσιλιμπάρη, Μάχη Ζουρμπάκη: Με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ κόντρα στην υποταγή

> σελ. 10

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr

€ 2

PRIN

► ΣΑΒΒΑΤΟ 25 - ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΜΑΪΟΥ 2024

ΕΤΟΣ 34° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.669

Στο σφαγείο της ΕΕ κάνουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Με την Παλαιστίνη, στην πράξη!

Η τρομερή σφαγή του Ισραήλ στη Γάζα, η ασίγησχη αντίσταση του παλαιστινιακού λαού, μαζί με το μεγάλο διεθνές κίνημα αλληλεγγύης, έχουν αλλάξει τα δεδομένα. Ακόμα και μέλη του ΝΑΤΟ προχωρούν σε αναγνώριση του κράτους της Παλαιστίνης, ενώ πολιτικοί επιδεικνύουν λίγη ευαισθησία για το έγκλημα. Ακόμα και ο Κασσελάκης ανακοίνωσε πως θα πάει στη Ραμάλα, μάλλον για τη... φωτογράφιση. Βεβαίως, είχε συμμορφωθεί νωρίτερα με τις απαιτήσεις της Ισραηλινής πρεσβείας. Μόνο η κυβέρνηση της ΝΔ εμφανίζεται ακλόνητη στον επιθετικό άξονα με το Ισραήλ. Το κίνημα πρέπει και μπορεί να τον σπάσει!

Φεστιβάλ

Νέα μνημόνια φέρνει η ΕΕ, περικοπές κοινωνικών δαπανών, έκρηξη φόρων, πλήρης αδιαφορία για την ακρίβεια. «Τζουράσικ Παρκ» των πολυεθνικών και του κεφαλαίου η ΕΕ.

Επιστολή κοροϊδίας του Μητσοτάκη στην Κομισιόν για τις ανατιμήσεις. Βαρύτατες ευθύνες της κυβέρνησης και της ΕΕ, που ορκίζονται στην «ελευθερία της αγοράς». Διαχρονική η επίθεσή τους στα εργατικά δικαιώματα. Την ίδια ώρα, Μητσοτάκης και Τουσκ ζητούν ευρωπαϊκό αντιπυραυλικό θόλο. Μόνο για όπλα έχει λεφτά η ΕΕ, που περνά από το κοινωνικό στο πολεμικό σφαγείο. Μάχη για ισχυρή ΑΝΤΑΡΣΥΑ, για κίνημα ανατροπής της πολιτικής κυβέρνησης-κεφαλαίου και αποδέσμευση από την ΕΕ. >>> σελ. 3, 5, 8-9

Φοιτητικές εκλογές

Δυναμικό ξεκίνημα για την Attack, καταδίκη της ΔΑΠ

Ελπιδοφόρα αποτελέσματα για την Attack, για ένα φοιτητικό κίνημα και μια Αριστερά της ανατροπής. Καταδικάστηκε η ΔΑΠ και η κυβερνητική πολιτική, πρώτη δύναμη και πάλι η ΠΚΣ, αλλά με φθορά. >>> σελ. 18-19

Την Παρασκευή ξεκινούν οι Αναιρέσεις!

Στο θέατρο Βράχων θα γίνει φέτος στην Αθήνα το μεγάλο φεστιβάλ από 31/5-2/6. Κόντρα στην προσπάθεια φίμωσης οι Αναιρέσεις έρχονται με πλούσιο πρόγραμμα. Φεστιβάλ και στην Πάτρα, στην Παραλία, από 31/5-1/6. >>> σελ. 12-13

editorial

Φορούν...
περικεφαλαία
ενόψει
ευρωεκλογών

Όπλα και μπαλάσκες, αν όχι αρχαιοελληνικές πανοπλίες και περικεφαλαίες, μοιάζουν έτοιμοι να φορέσουν ο πρωθυπουργός και τα στελέχη της κυβερνητικής παράταξης, οι επικεφαλής της αστικής αντιπολίτευσης και πολλοί ακόμη. Έχουν εκτιμήσει, φαίνεται, πως το αφήγημα της περικυκλωμένης και απειλούμενης πανταχόθεν Ελλάδας είναι ένα θέμα που «πουλάει» και μπορεί να φέρει ψήφους ενόψει των ευρωεκλογών της 9^{ης} Ιουνίου.

Ο Κ. Μητσοτάκης και πολλοί υπουργοί, για του λόγου το αληθές, έχουν ξεχάσει το τελευταίο διάστημα το όνομα Βόρεια Μακεδονία, κάνοντας συστηματικά λόγο για «Σκόπια» και «Σκοπιανό». Ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, από την πλευρά του, αφήνει διαρκώς να πλανάται η ρετσινιά του «ενδοτισμού» της κυβέρνησης (με ορισμένους «καραμανλικούς» να τον μιμούνται), εγκυβρίζει τον πρωθυπουργό γιατί επισκέφθηκε την Τουρκία και συναντήθηκε με τον Ερντογάν, ενώ έκανε περιοδεία στη νότια Αλβανία πριν την πρόσφατη ομιλία Ράμα στην Αθήνα. Ο δε Ανδρουλάκης κραδαίνει διαρκώς τη σημαία του «πατριωτικού ΠΑΣΟΚ», βάζοντας στο ίδιο τσουβάλι την παπανδρεϊκή παράδοση και τα... μνημόνια.

Αναμφίβολα, λοιπόν, Μητσοτάκης, Κασσελάκης και Ανδρουλάκης αποδεικνύουν με τη στάση τους ότι εκτός από τα ζητήματα της οικονομίας, είναι ίδιοι και εξυπηρετούν τα ίδια συμφέροντα και στα αποκαλούμενα «εθνικά». Το γεγονός ότι δεν καταφέρνουν να επιβεβαιώσουν και στα λόγια την ενιαία γραμμή που ακολουθούν οφείλεται, σε μεγάλο βαθμό, στον ερασιτεχνισμό της ελληνικής αστικής τάξης σε σύγκριση με την αντίστοιχη τουρκική. Αλλά αυτό είναι δικό τους πρόβλημα, όχι του λαού. Κι αυτό οφείλουν να το κατανοήσουν όσα κόμματα δηλώνουν ότι ανήκουν στην Αριστερά και δη τη ριζοσπαστική ή κομμουνιστική και αγωνίζονται για τον λαό. Ειδικά, είτε το θέλουν είτε όχι, παίζουν το παιχνίδι των εχθρών του.

Γιώτα Ιωαννίδου

Όταν ο πόλεμος και η ανάταξη των καπιταλιστικών κερδών δεν επιτρέπει ούτε τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι τους να πάνε στους εργαζόμενους, τη νεολαία και τους κατατρεγμένους, περισσεύει ο εθνικός αφηγηματικός σανός μιας χώρας που πάντα απειλείται πανταχόθεν.

Ένα καταφύγιο
υποταγής

Όσο πλησιάζει η Κυριακή των ευρωεκλογών ένα κλίμα εθνικιστικής υστερίας κάνει την εμφάνισή του στα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης. Αφορμές υπάρχουν πάντα ή διαμορφώνονται. Η ομιλία του Έντι Ράμα σε προεκλογική συγκέντρωση χαρακτηρίζεται «ύβρις», ενώ η συμμετοχή του Φρέντι Μπελέρι -με σκοτεινό παρελθόν στην ακροδεξιά ΜΑΒΗ- στο ψηφοδέλτιο της ΝΔ, «ελληνική υπερηφάνεια». Οι Μακεδονομάχοι επανεμφανίστηκαν με τη δήλωση της νέας προέδρου της Βόρειας Μακεδονίας, που αγνόησε τον γεωγραφικό προσδιορισμό στο όνομα. Ενώ ο ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός επανήλθε στην επικαιρότητα με αφορμή το ερώτημα «ποιος έχει πρόθεση να ελέγξει τις ψήφους της μειονότητας στη Θράκη».

Στις ομιλίες των ευρωπαίων ηγετών περισσεύουν οι δεκάριχοι για την αναζήτηση μιας νέας, ιστορικής ταυτότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν θα επιτρέψει στην ακροδεξιά με την άνοδό της «να καταστρέψει το ευρωπαϊκό οικοδόμημα από μέσα» (Γιούνκερ). Ωστόσο, όταν τα μεγάλα λόγια αποδεικνύονται ανίσχυρα να καθισχύρουν μια ογκούμενη λαϊκή δυσαρέσκεια, επιστρατεύεται ξανά ο εθνικιστικός, ακροδεξιός λόγος προς άγρια ψήφων και ενίσχυση της καπιταλιστικής σταθερότητας. Οι αστικές τάξεις της Ελλάδας και των άλλων χωρών της ΕΕ, όπως ιστορικά έχει αποδειχθεί, όχι μόνο δεν αποφεύγουν αλλά αναζητούν την ακροδεξιά ενίσχυση προκειμένου να εξασφαλίσουν την καπιταλιστική κυριαρχία. Όταν ο πόλεμος και η ανάταξη των καπιταλιστικών κερδών δεν επιτρέπει ούτε τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι τους να πάνε στους εργαζόμενους, τη νεολαία και τους κατατρεγμένους, περισσεύει ο εθνικός αφηγηματικός σανός μιας χώρας που πάντα απειλείται πανταχόθεν. Έτσι εξασφαλίζεται η λαϊκή συνεννοχή στην αστική πολιτική και την καταφυγή στις αγκαλιές του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, ως μόνη ελπίδα.

Ο εθνικισμός δεν αντιμετωπίζεται με τη θωπεία εύχων λέξεων ή την εκλογίκευση των ακροτήτων του

Ο εθνικισμός, ως ιδεολογία μαζί με το τρίπτυχο «πατρίς, θρησκεία, οικογένεια», αποτελούν καταφύγιο ειδικότερα σε ένα κομμάτι κόσμου, πολλαπλά πληττόμενο. Η οικογένεια είναι η ασφάλεια από μια κοινωνία που κατασπαράζει ο ανταγωνισμός και ο ατομισμός. Η θρησκεία είναι η συντηρητική ηθική που βοηθά τους πιστούς να υπομένουν το παρόν με την ελπίδα σε μια μετά θάνατον ζωή. Το έθνος είναι μια ταυτότητα του συναντήκειν σε κάτι εύκολα αποδεκτό, που υπερβαίνει επιμέρους διαιρέσεις, αλλά και σε συνθήκες γεμάτες αποκλεισμούς από συλλογικά δικαιώματα.

Πόσο ευδιάκριτη και ανατρεπτική όμως εμφανίζεται η άλλη πλευρά της ιστορίας σε αυτή την αντιπαράθεση; Λένε κάτι ριζικά διαφορετικό οι δυνάμεις που επικαλούνται τη θέση τους στο αριστερό ημισφαίριο της σκέψης και της πολιτικής; Το ρεύμα της λεγόμενης «πατριωτικής αριστεράς» όχι μόνο αποδέχεται και υποστηρίζει τις κυρίαρχες πολιτικές σε ζητήματα πολέμου, εξωτερικής πολιτικής κ.λπ., αλλά προσπαθεί και να καϊδέψει εθνικιστικά αντανακλαστικά. Εισάγει το τρίπτυχο «πατρίς, θρησκεία, οικογένεια» στην επιχειρηματολογία του, με άλλο δίθθεν περιεχόμενο, με τα ίδια ωστόσο πρότυπα ζωής: Ο αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ παρλαύνει περιφάνεια στον στρατό, απαγγέλλει

το «Πιστεύω» με κατάνυξη και προβάλλει την αγάπη του για το θεσμό της οικογένειας... Άλλα πιο «ορθόδοξα ρεύματα», όπως το ΚΚΕ, μιλούν στο όνομα του κομμουνισμού αλλά και υπερτονίζουν την απειλή κατά των «κυριαρχικών δικαιωμάτων», διαφωνούν με την αποστολή όπλων στην Ουκρανία λόγω «μείωσης της αμυντικής ικανότητας της χώρας στο Αιγαίο», επεξηγούν τον αλυτρωτισμό της μακεδονικής γλώσσας, ενώ ζητούν επίσημως ως ομάδα του ευρωκοινοβουλίου την απελευθέρωση του Φ. Μπελέρι.

Ο εθνικισμός δεν αντιμετωπίζεται με τη θωπεία εύχων λέξεων ή την εκλογίκευση των ακροτήτων του. Η μάχη της αντιπαράθεσης για να είναι νικηφόρα πρέπει να δίνεται σε ανοικτό πεδίο και χωρίς «να μεν αλλά». Με καθαρή τοποθέτηση ότι απέναντι στην ελευθερία του κεφαλαίου είμαστε με την ελευθερία των εργαζομένων, ενάντια στις αστικές τάξεις της χώρας μας και των χωρών τους. Θέλουμε να ζήσουμε στο σήμερα, όλοι μαζί, μια αξιοβίωτη, ειρηνική ζωή για αυτό επιδιώκουμε την ανατροπή τους και τη διάλυση των υπερεθνικών επιτελείων τους με διεθνισμό και αλληλεγγύη κόντρα στην εθνικιστική αλληλοσφαγή. Οι πολιτισμοί και οι άνθρωποι αναπτύσσονται όταν συναντιούνται. Τίποτε δεν έχουν να χωρίσουν αλλά πολλά να ενώσουν. Αλλιώς ο κάθε Έλληνας, Αλβανός, Τούρκος, Βούλγαρος ή Μακεδόνας στις πολιτείες της μετανάστευσης θα είναι ο «Άλλος» και στη χώρα του ο «Ξένος».

Όμως ο κόσμος ολόκληρος φωτίζεται και δεν παραδίνεται στο σκοτάδι, όταν ο κάθε άνθρωπος λάμπει με το δικό του φως. Γιατί «αυτός είναι ο κόσμος... Ένα σωρό άνθρωποι, μια θάλασσα από φλογίτσες». Όλες διαφορετικές... και «κάποιες ανόητες» (Γκαλεάνο). Μα εμείς πρέπει να επιλέξουμε αυτές που πυρπολούν ένα νέο ξημέρωμα για την ανθρωπότητα κι όχι αυτές που θέλουν να σβήσουν κάθε άλλο φως...

«**Ε**σείς βγάζετε τον μήνα με τον μισθό σας και πώς;» Αυτό θα έπρεπε να είναι ένα από τα βασικά ερωτήματα για να ξεκινήσει οποιαδήποτε πολιτική συζήτηση αυτή την περίοδο. Κι όμως την ώρα που οι μισθοί των εργαζομένων λεηλατούνται από την «ελεύθερη αγορά» και την κρατική-φορολογική αρπαχτή, η «αντιπαράθεση» για τις ευρωεκλογές έχει μετατραπεί σε έναν *διαγωνισμό ανοησίας και ασημαντότητας*. Δεν είναι τυχαίο που αφήνει παγερά αδιάφορο τον κόσμο... Κι όμως, τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά κι επικίνδυνα, τόσο σε κοινωνικό όσο και σε πολεμικό πεδίο. Στην πραγματικότητα, το κλίμα αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο· έρχεται να αποκοιμίσει τον λαό μπροστά σε όλα όσα έρχονται. Ένας ακόμα λόγος για να βγουν οι αγωνιστές/στρίες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στον λαό...

Η εβδομάδα ξεκίνησε με μια επιστολή-κοροϊδία κι έκλεισε με μια επιστολή-απειλή του Κ. Μητσοτάκη προς την Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν· τα γαλάζια σου γράμματα... Στην πρώτη, 20 μέρες πριν τις εκλογές (τυχαίο;) ο Κ. Μητσοτάκης ζήτησε από την κοιμισιά να πάρει μέτρα για την ακρίβεια σε χώρες όπως η Ελλάδα, όπου οι πολυεθνικές πωλούν με αυξημένες τιμές. Ήταν μια κίνηση της κυβέρνησης για να δείξει πως κάτι κάνει... Ο Κ. Μητσοτάκης με την επιστολή του βεβαίως αποκαλύπτει (άθελά του) βασικές αλήθειες: *Πρώτο*, η ακρίβεια καλά κρατεί, οι πολυεθνικές και το ντόπιο κεφάλαιο κάνουν πάρτι σε βάρος των εργαζομένων. Ο πρωθυπουργός είχε «προειδοποιήσει» πέρσι τις πολυεθνικές πως «η Ελλάδα δεν είναι μπανανία». Έναν χρόνο μετά, με την επιστολή του και την ταξική επιλογή της κυβέρνησής του να στηρίξει τα υπερκέρδη, αποδεικνύει το αντίθετο. *Δεύτερο*, ζητώντας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να πάρει μέτρα ο Κ. Μητσοτάκης φέρνει στην επιφάνεια τις ευθύνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αποχαλίνωση της ακρίβειας. Μόνο που το όλο παιχνίδι είναι στημένο, αφού είναι η ίδια η ΕΕ που έχει αναδείξει την «ελευθερία της αγοράς» και της ανταγωνιστικότητας σε υπέρτατο νόμο της, συστατικό στοιχείο της ύπαρξής της. Άρα δεν επιτρέπονται κρατικές ή άλλες παρεμβάσεις κ.λπ. Αυτή είναι η ΕΕ, το «Τζουράσι Παρκ» των πολυεθνικών και του κεφαλαίου... *Τρίτο*, όσο για το εισαγόμενο της ακρίβειας, ας κόψουν το δούλεμα οι κυβερνητικοί. Ρεπορτάζ στα ΜΜΕ μιλούν για πολυεθνική που παράγει απορρυπαντικά στον Ρέντη, τα οποία πωλούνται πιο ακριβά στην Ελλάδα απ' ό,τι στην Πορτογαλία!

«Για να αντιμετωπιστεί η ακρίβεια πρέπει να κτυπηθούν άμεσα τα κέρδη, να αυξηθούν οι μισθοί πολύ πάνω από τον πληθωρισμό, να καταργηθεί ο ΦΠΑ σε βασικά είδη της καθημερινής διαβίωσης του λαού και να καταργηθούν οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης, να περάσουν ζωτικοί τομείς στο δημόσιο με κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο», τονίζει στην ανακοίνωσή της η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ευρω-κοροϊδία για ακρίβεια, ευρω-κονδύλια για όπλα

Το σφαγείο της ΕΕ

Γιάννης Ελαφρός

► Οι προεκλογικές επιστολές Μητσοτάκη δείχνουν μια Ελλάδα «μπανανία» των πολυεθνικών και του ΝΑΤΟ

Ο Μητσοτάκης και οι υπόλοιποι της συναίνεσης στο ευρω-σφαγείο με το που ακούγονται κάτι τέτοια αρχίζουν τα περί «δημοσιονομικής σταθερότητας» και προειδοποιούν με νέα μηνμόνια. Μα τα μηνμόνια είναι εδώ! Είμαστε σε μηνμόνιο διαρκείας (αυτό που μάς φόρεσε ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι το 2020 και έχει οδηγήσει τους μισθούς να είναι προτελευταίοι στην ΕΕ), αλλά γιατί ξεκινούν και νέες ρυθμίσεις μνημονιακού τύπου, που οδηγούν σε βαριά πλήγματα στις κοινωνικές δαπάνες και σε παύση κάθε σκέψης για μείωση φορολογίας (στον λαό, γιατί για το κεφάλαιο πάντα υπάρχουν δυνατότητες).

Η πρώτη βασική συνθήκη που τίθεται σε εφαρμογή στα βουβά, αφού τα αστικά κόμματα την αποδέχονται και κάνουν «τουμπεκί», είναι η επαναφορά

του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης (των κερδών), που υποχρεώνει σε σοβαρά πρωτογενή πλεονάσματα του κρατικού προϋπολογισμού, που παλιότερα χαρακτηρίζονταν -κι όχι άδικα- «αιματοβαμμένα». Η Ελλάδα πάει για πλεονάσμα 2,1% φέτος για να ανέβει τις επόμενες χρονιές στο 2,3% και 2,5%! Ταυτόχρονα, πρέπει να μειώνεται με συγκεκριμένο υψηλό ρυθμό το κρατικό χρέος, υποχρέωση που οδηγεί σε επιπλέον κοινωνικές περικοπές.

Σαν να μην έφταναν αυτά, η κοιμισιά προτείνει στα κράτη-μέλη να συνδεθούν από τα επόμενα χρόνια όλες οι χρηματοδοτήσεις (από το Ταμείο Ανασυγκρότησης μέχρι την ΚΑΠ) με προϋποθέσεις υλοποίησης συγκεκριμένων αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων από τα κράτη-μέλη σε συμφωνία κι έλεγχο από την κοιμισιά, δηλαδή από μίνι-μνημόνια!

Η ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Αριστερά, η Πλεύση Ελευθερίας και οι ακροδεξιόι σχηματισμοί αποδέχονται -με πανηγυρισμούς ή με γκρίνιες- τους κανονισμούς της ΕΕ. Οι περισσότεροι είχαν χαιρετίσει το Ταμείο Ανάκαμψης, που δημιουργήθηκε μετά την πανδημία, ως θετικό βήμα για την ΕΕ. Η ψήφος σε αυτούς θα θεωρηθεί πράσινο φως για τα νέα μηνμόνια...

Νέα μηνμόνια έρχονται να προστεθούν στις αλυσίδες της ΕΕ

Προχθές, μία ακόμα επιστολή προς την φον ντερ Λάιεν, αυτήν τη φορά υπογεγραμμένη από τους Κυριάκο Μητσοτάκη και Ντόναλντ Τουσκ. Τι ζητούν οι πρωθυπουργοί Ελλάδας και Πολωνίας, των δύο χωρών μελών του ΝΑΤΟ που ξοδεύουν πιο πολλά για όπλα μετά τις ΗΠΑ; Να δημιουργήσει η ΕΕ, με κοινά έξοδα, έναν θόλο αντιπυραυλικής προστασίας. Κάτι τέτοιο, θα είναι ένα ακόμα βήμα στον πολύ επικίνδυνο δρόμο πολεμικής προετοιμασίας και εμπλοκής της ΕΕ, κυρίως στο μέτωπο της Ουκρανίας κι εναντίον της Ρωσίας, αλλά όχι μόνο (βλέπε αποστολή Aspides στην Ερυθρά θάλασσα). Η

ΕΕ μετατρέπεται ολοταχώς σε Ένωση Πολέμου, δαπανά τρελά ποσά για όπλα (η Ελλάδα είναι πρωταθλήτρια), εξαιρώντας τα κονδύλια για τους εξοπλισμούς από το έλλειμμα! Μπορεί να θερίζει η φτώχεια, μπορεί τα νοσοκομεία να διαλύονται, μπορεί το περιβάλλον να καταστρέφεται, αλλά λεφτά και ρυθμίσεις της ΕΕ υπάρχουν μόνο για όπλα! Μετά το κοινωνικό σφαγείο η ΕΕ, μαζί με τις ΗΠΑ, ετοιμάζουν και το μεγάλο στρατιωτικό σφαγείο. Δεν είναι ώρα πια να τεθεί ο στόχος της ανατροπής αυτής της πολιτικής και της αποδέσμευσης από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ; Δεν ήρθε η ώρα για ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Από σπόντα

*** Έχει «μούτρα» η ΝΔ να κάνει προεκλογική εκστρατεία με κεντρικό θέμα... τους μισθούς * Φαντάσου δηλαδή πόσο «ανησυχεί» για την αντιπολίτευση από τα «αριστερά» της * Μας λέει μάλιστα πως από το 2019 τους αύξησε κατά 27,7%

* Μιλάμε για το ίδιο κόμμα που κατάργησε το 8ωρο και έχει φέρι την πλέον αντεργατική νομοθεσία συμπληρώνοντας τη μνημονιακή.

*** Το ότι ο κατώτατος μισθός σήμερα είναι 30% χαμηλότερος από αυτόν που υπήρχε πριν 15 χρόνια πιστεύει ότι δεν το θυμάται κανείς; * Ακόμη και αυτοί που ψηφίζουν φέτος για πρώτη φορά κάτι έχουν ακούσει * Και κυρίως ξέρουν τι μισθοί τους περιμένουν.

*** Μία, δύο, πολλές «κεντροαριστερές» * Πάμε για μια με το ΠΑΣΟΚ και την ΝΕ.ΑΡ κι ίσως λίγους ακόμη αποχωρήσαντες από ΣΥΡΙΖΑ * Μια ακόμη θέλει ο Κασσελάκης με την Πλεύση Ελευθερίας και το ΜΕΡΑ25 * Κι είναι κι ο Τσίπρας που φημολογείται πως ίσως θελήσει να ξεκινήσει μια δικιά του * Δεν θα μας λείψει η «κεντροαριστερά» είναι απολύτως βέβαιο * Γι' όλα τα γούστα.

*** Απορίας άξιο είναι γιατί δεν... στήνει και η Νέα Δημοκρατία μία; * Σιγά το δύσκολο * Τόσο που έχει «τεντωθεί» ο όρος όλους τους χωράει * Ας μην ξεχνάμε πως κεντροαριστερός δήλωνε κι ο Κώστας Σημίτης * Τα «παιδιά» του οποίου στελεχώνουν σήμερα το Μέγαρο Μαξίμου και την κυβέρνηση.

*** Μια χαρά θα περάσουν μετά τις εκλογές στον ΣΥΡΙΖΑ * Από τώρα ο Κασσελάκης τους λέει ότι θα καταργήσει Κεντρικές Επιτροπές, όργανα και άλλα τέτοια αχρείαστα πράγματα * Μόνο ότι θα στεγάζει όλο το κόμμα στο... τροχόσπιτο δεν τους είπε για να μεταφέρεται εύκολα.

*** Αυτά παρέα με όλη την δεξιά στροφή του «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια» * Με τις κολυμβήθρες και τους σταυρούς * Τις δεσμεύσεις στον ΣΕΒ * Το κρυφό Πόθεν Έσχες * Την «Ιερή Συμμαχία» του ΝΑΤΟ και όλα τα σχετικά.

*** Μπορεί τούτη την κατάσταση να την αποκαλούν στην Κουμουνδούρου «προεκλογικό μορατόριουμ» * Μόνο που δεν είναι * «Όλα για την παραμονή στην καρέκλα» είναι πολύ πιο ταιριαστός χαρακτηρισμός.

Νέα μετάλλαξη

Γεράσιμος Λιβιτσάνος

Ο ΣΥΡΙΖΑ είμαι εγώ, διαμηνύει ο Κασσελάκης

► Κλυδωνισμοί για το άνοιγμα σε «Πλεύση Ελευθερίας» και «ΜΕΡΑ25»

Το σύνθημα της ηγεσίας του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης είναι «Ο ΣΥΡΙΖΑ είσαι ΕΣΥ», όμως ο Στέφανος Κασσελάκης έχει καταστήσει σαφές, ήδη από την προεκλογική περίοδο που σταδιακά ολοκληρώνεται, πως στην πραγματικότητα... «Ο ΣΥΡΙΖΑ είμαι ΕΓΩ». Φροντίζοντας να στείλει σαφέστατα μηνύματα για το νέο στάδιο «μεταμόρφωσης» του κόμματος και στο εσωτερικό του.

Σε μία από τις τελευταίες του συνεντεύξεις με «φόντο» την πολυτελή κατοικία του στα περίχωρα της Νέας Υόρκης ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ διημένησε ότι «η ιδεολογία δεν τρώγεται» ξεκαθαρίζοντας πως τέτοιες... λεπτομέρειες όπως η ιδεολογία δεν θα απασχολούν πλέον ένα κόμμα που συνεχίζει -για την ώρα- να έχει στον τίτλο του τον όρο «αριστερά». Σε εμφάνισή του την περασμένη Πέμπτη στο Attica έκανε εκ νέου άνοιγμα προς τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ και ειδικά προς την Πλεύση Ελευθερίας και το ΜΕΡΑ25. «Καλώ το προοδευτικό κέντρο της χώρας να έρθει στο φυσικό του σπίτι, που είναι ο ΣΥΡΙΖΑ», σημείωσε.

Μάλιστα σε κείμενό του στην Εφημερίδα των Συντακτών το

ανέλυσε περαιτέρω. Αναφερόμενος στην ανασύνθεση του χώρου της κεντροαριστεράς, είπε ότι θα υπάρχει (;) ένας ιδεολογικός άξονας όμως «ο άλλος άξονας έχει να κάνει με το αντιθετικό ζεύγος ανασφάλεια-προστασία». Έγραψε χαρακτηριστικά ότι «θαυμάζει ειδικά τον νέο κόσμο που δραστηριοποιείται στο ΜΕΡΑ25 και την Πλεύση». Μάλιστα όταν κλήθηκε να διευκρινίσει το άνοιγμα αυτό δήλωσε ότι «πολιτισμικά» το κόμμα του είναι ευθυγραμμισμένο με τους βουλευτές της Πλεύσης. Το άνοιγμα αυτό προκάλεσε την αντίδραση στελεχών όπως ο Κ. Ζαχαριάδης που τονίζουν ότι προνομιακός σύμμαχος της

Κουμουνδούρου πρέπει να παραμείνει το ΠΑΣΟΚ.

Ουσιαστικά αυτό που περιέγραψε ο Στέφανος Κασσελάκης είναι το πολιτικό πλαίσιο στο οποίο πλέον θα λειτουργεί ο απολύτως αρχηγοκεντρικός ΣΥΡΙΖΑ του οποίου θα προΐσταται. Αποσαφηνίζοντας μάλιστα ότι, ανεξαρτήτως εκλογικού αποτελέσματος, θα παραμείνει στην ηγεσία. Ενδεικτικά, σε ερώτημα σχετικά με το τι συνιστά αποτυχία στις ευρωεκλογές, απάντησε πως θα είναι να... αλλάξει ο ίδιος. Ενώ την ίδια στιγμή σε αρθρογραφία του ξεκαθάρισε πως «η επόμενη μέρα των ευρωεκλογών είναι μια συνέχεια για μένα και τον ΣΥ-

ΡΙΖΑ... Προσθέτοντας μάλιστα πως «αμέσως μετά τις ευρωεκλογές οι δομές του ΣΥΡΙΖΑ θα ανοίξουν διάπλατα».

Στην πραγματικότητα η ηγεσία Κασσελάκη στοχεύει στο επόμενο συνέδριο να ολοκληρώσει τόσο την οργανωτική μετάλλαξη όσο και την κυριαρχία του στον ΣΥΡΙΖΑ, μέσω του συστήματος των, λιγότερων ίσως, αλλά φανατικών οπαδών. Όπως και με τη χρήση ψηφιακών δημοψηφισμάτων. Μάλιστα φαίνεται αποφασισμένος να προχωρήσει στις παραπάνω κινήσεις, ακόμα και αν τελικά συγκεντρώσει ένα ποσοστό στις εκλογές υποδεέστερο αυτού των εθνικών εκλογών.

Με τον τρόπο αυτόν άλλωστε στοχεύει να αντιμετωπίσει και την εσωτερική αμφισβήτηση. Με κεντρικό επιχείρημα το ότι τα ποσοστά του ΣΥΡΙΖΑ δεν οδηγούν σε κυβερνητική προοπτική και άρα πρέπει να υπάρξει σύμπραξη με το ΠΑΣΟΚ ή ίσως και με τη Νέα Αριστερά ώστε να αναζητηθούν τα ανάλογα ποσοστά. Μια κατεύθυνση που προϋποθέτει τον περιορισμό αν όχι την εκπαράθυρωση του Στέφανου Κασσελάκη.

Με βάση τα παραπάνω, διαφαίνεται πως για τον ΣΥΡΙΖΑ αναμένεται μια ταραχώδης μετεκλογική περίοδος.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΟΜΙΣΙΟΝ

Ντιμπέιτ με νεοφιλελεύθερο και ξενοφοβικό πρόσημο

Πλευρές μιας συνολικής αντιδραστικής μετατόπισης στη σκιά της επέλασης της ακροδεξιάς και της κρίσης στην αγορά εργασίας σε όλη την ΕΕ ανέδειξε η τηλεμαχία των πέντε βασικών υποψηφίων για την προεδρία της Κομισιόν, ενόψει των ευρωεκλογών της 9^{ης} Ιουνίου. Παρά το γεγονός ότι στο ντιμπέιτ της Πέμπτης δεν συμμετείχε επίσημος εκπρόσωπος της ακροδεξιάς, δύσκολα το καταλάβαινες από τις υπερσυντηρητικές και ξενοφοβικές τοποθετήσεις των περισσότερων υποψηφίων.

Χαρακτηριστικές είναι οι τοποθετήσεις της φον ντερ Λάιεν για το προσφυγικό. Η

«εκλεκτή» του Κυριάκου Μητσοτάκη σημείωσε ότι στην Ευρώπη θα παραμένουν μόνο οι πρόσφυγες και μετανάστες που έχει ανάγκη η αγορά εργασίας ως φθηνά εργατικά χέρια «Εμείς αποφασίζουμε ποιος θα έρχεται. {...} Όσοι δικαιούνται θα παραμείνουν, οι άλλοι θα επιστρέφουν». Η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δήλωσε πανέτοιμη να συνεργαστεί μετεκλογικά με ακροδεξιά κόμματα, όπως της Μελόνη -της οποίας έπλεξε το εγκώμιο- με μόνα κριτήρια να είναι «υπέρ της Ουκρανίας και κατά του Πούτιν, υπέρ της ΕΕ και του κράτους δικαίου».

Η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στο θέμα της ενίσχυσης

των στρατιωτικών δαπανών στο όνομα της «ασφάλειας» κάνοντας μάλιστα αναφορά και στην πρόταση Μητσοτάκη για ένα ευρωπαϊκό «ίσιον dome». Περήφανος για την οικονομική πολιτική της ΕΕ εμφανίστηκε ο υποψήφιος των «ευρωσοσιαλιστών» και Επίτροπος Εργασίας Νικολά Σμιτ, ο οποίος περιορίστηκε να ζητήσει «κοινωνικό πρόσημο» στις πολιτικές ανάπτυξης.

Από την πλευρά της η «πράσινη» Τερί Ράιντκε επιδοκίμασε και αυτή τις ντιρεκτίβες της Κομισιόν και τη δημιουργία ταμείου για αμυντικές δαπάνες, ενώ ζήτησε όλοι να είναι ενωμένοι ενάντια «στην απειλή του Πούτιν»!

Τρία διαδοχικά και ισχυρά διπλωματικά πλήγματα δέχθηκε αυτή την εβδομάδα το κράτος-δολοφόνος του Ισραήλ. Τη Δευτέρα, ο γενικός εισαγγελέας του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (ICC) ζήτησε την έκδοση ενταλμάτων σύλληψης σε βάρος του Νετανιάχου και του υπουργού Άμυνας Γκάλαντ – όπως και για τρεις ηγέτες της Χαμάς, για να τηρήσει «σορροπίες». Την Τετάρτη, δύο κράτη-μέλη της ΕΕ, η Ισπανία και η Ιρλανδία, μαζί με τη Νορβηγία, ανήγγειλαν ότι θα προχωρήσουν στην αναγνώριση του κράτους της Παλαιστίνης στις 28 Μαΐου, καλώντας και άλλες κυβερνήσεις να τις μιμηθούν. Την Παρασκευή, τέλος, το Δικαστήριο της Χάγης απαγόρευσε στο Ισραήλ να προχωρήσει σε στρατιωτική επιχείρηση στη Ράφα. Προφανώς, τίποτα από τα παραπάνω δεν πρόκειται να σταματήσει από μόνο του τη σφαγή στη Γάζα ή να οδηγήσει στην ίδρυση ενός παλαιστινιακού κράτους. Κάτι τέτοιο, εξάλλου, είναι αμφίβολο εάν είναι πλέον εφικτό με βάση τις αποφάσεις του παρελθόντος και με δεδομένη την ύπαρξη εκατοντάδων εβραϊκών οικισμών στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη και τη μετατροπή της Γάζας και μεγάλου μέρους της Δυτικής Όχθης σε σωρούς ερειπίων. Ούτε, βεβαίως, πρόκειται να δούμε σύντομα τον Νετανιάχου και τον Γκάλαντ να βρίσκονται στο скаμνί ή πίσω από τα σίδερα, ειδικά όσο έχουν τις «πλάτες» Μπάιντεν και Τραμπ – έστω και αν ακόμη και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος της Γερμανίας δήλωσε ότι εφόσον εκδοθεί ένταλμα, πρέπει να εξεταστεί σοβαρά η σύλληψη του Ισραηλινού πρωθυπουργού εάν

Παλαιστινιακό

Γιώργος Παυλόπουλος

Ρωγμές στο μπλοκ Ισραήλ-Δύσης

► Συνένοχη στο έγκλημα παραμένει η κυβέρνηση της ΝΔ

βρεθεί σε γερμανικό έδαφος.

Παρ' όλα αυτά, ουδείς μπορεί να υποτιμήσει τον συμβολισμό αυτών των εξελίξεων, που φανερώνουν ότι το Ισραήλ, παρά τη συντριπτική του στρατιωτική υπεροπλία και την άνευ όρων στήριξη από τις ΗΠΑ, χάνει τον πόλεμο. Είναι δε κάτι που προφανώς δεν θα συνέβαινε εάν δεν υπήρχαν δύο στοιχεία. Αφενός, η ηρωική παλαιστινιακή αντίσταση, η οποία αντέχει, αντεπιτίθεται και καταφέρνει οδυνηρά πλήγματα στον κατακτητή παρά τις τεράστιες απώλειες σε μαχητές και αμάχους – μιας και «οι λαοί νικούν με το όπλο στο χέρι κι αυτό η Παλαιστίνη πολύ καλά το ξέρει». Και, αφετέρου, το μεγαλειώδες κίνημα αλληλεγγύης, που εκτείνεται από τα πανεπιστήμια των ΗΠΑ και όχι μόνο μέχρι τις κερκίδες πολλών γηπέδων και το κόκκινο χαλί στο φεστιβάλ των Καννών που ενώθηκε με τα χρώματα του φορέματος της Κέιτ Μπλάνσετ για να σχηματίσει τη σημαία της Παλαιστίνης.

Ειδικά όσον αφορά στην Ελλάδα, πάντως, ακόμη και μετά από όσα έχουν συμβεί, η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζει την ίδια στάση, κάτι που την καθιστά συνένοχη στο έγκλημα. Ενδεικτικά είναι όσα είπε ο εκπρόσωπός της, Π. Μαρινάκης, την Πέμπτη: «Ως προς την αναγνώριση παλαιστινιακού

Το Ισραήλ παρά τη στρατιωτική του υπεροπλία και τη στήριξη των ΗΠΑ κερδίζει τις μάχες αλλά χάνει τον πόλεμο!

κράτους, αυτό εντάσσεται στην υπό εξέλιξη ειρηνευτική διαδικασία στο πλαίσιο συνολικής πολιτικής λύσης για το Παλαιστινιακό», δήλωσε ερωτηθείς, πετώντας την... μπάλα στην εξέδρα και ξεκαθαρίζοντας πρακτικά ότι δεν υπάρχει τέτοια πρόθεση από την Αθήνα. Σε σχέση δε με τα εντάλματα σύλληψης, εξέφρασε προβληματισμό «πώς μία τέτοια απόφαση βοηθά στην εξομάλυνση της κατάστασης στη Μέση Ανατολή» (κάτι που προφανώς εκτιμά ότι δεν ισχύει στην περίπτωση του εντάλματος κατά του Πούτιν για τον

πόλεμο στην Ουκρανία). Σε αυτό το φόντο, καθώς μοιάζουν να πολλαπλασιάζονται και να διευρύνονται οι ρωγμές στη σιδηρά αρμάδα και την προπαγάνδα του Ισραήλ και των υποστηρικτών του, εντείνεται η ανάγκη να δυναμώσει και να γίνει πιο αποφασιστικό το κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Ασκώντας όσο το δυνατό μεγαλύτερη πίεση στην κυβέρνηση προκειμένου να αναγκαστεί να αναγνωρίσει επίσης το παλαιστινιακό κράτος και να διακόψει κάθε διπλωματικό και οικονομικό δεσμό με το Ισραήλ.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ – ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Εξορμήσεις και εκδηλώσεις πανελλαδικά

Αναπτύσσεται η προεκλογική εξόρμηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία σε πανελλαδική κλίμακα. Οι Τοπικές Επιτροπές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πάνε κόντρα στο υποτονικό κλίμα, που περνά και από τις συστημικές δυνάμεις, κι ανοίγουν τη συζήτηση για τα ζωτικά προβλήματα των εργαζομένων και της νεολαίας, προβάλλοντας τις πραγματικές απαντήσεις των αντικαπιταλιστικών στόχων πάλης και την ανάγκη για ένα κίνημα ανατροπής της πολιτικής του κεφαλαίου και της κυβέρνησης που την υλοποιεί, καθώς και ρήξης-αποδέσμευσης από την ΕΕ. Ήδη

έχουν ξεκινήσει οι πρώτες εκδηλώσεις σε γειτονιές της Αθήνας και πόλεις της περιφέρειας, με αξιόλογη συμμετοχή, ενώ πολλές εκδηλώσεις πραγματοποιούνται και αυτό το Σαββατοκύριακο και τις επόμενες μέρες (βλέπε σελίδα 15). Ταυτόχρονα έχουν στηθεί σε πολλές περιοχές περίπτερα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενώ πραγματοποιούνται και εξορμήσεις σε χώρους εργασίας, όπως πριν μερικές μέρες στο Μετρό στην Αθήνα από κλιμάκιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με συμμετοχή των υποψηφίων Α. Δραγανίγου και Σ. Μανίκα.

Με το σταγονόμετρο προχωρούν και κάποιες παρουσίες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα

κρατικά και ιδιωτικά ΜΜΕ, με βάση και την αντιδραστική αντιδημοκρατική εκλογική νομοθεσία. Είναι χαρακτηριστικό πως η ΕΡΤ πρόβαλε τη συνέντευξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη 1 μετά τα μεσάνυχτα, μια απαγορευτική για εργαζόμενους ώρα. Η απάντηση στους περιορισμούς και αποκλεισμούς μπορεί να έρθει από την κινητοποίηση του κόσμου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Υπάρχει για παράδειγμα πλούσιο υλικό (κείμενα, βίντεο και συνεντεύξεις) στις ιστοσελίδες και στα κανάλια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά και του ΝΑΡ, καθώς και του Πριν, όπου μπορεί κάποιος να δει τις συνεντεύξεις, αλλά και να τις διαδώσει σε φίλες και φίλους.

Η «αρχαία σκουριά» της ΝΕ.ΑΡ.

Σχεδόν 20 μέρες πριν από τις ευρωεκλογές δόθηκε στη δημοσιότητα ένα κείμενο με το οποίο 63 πρώην υπουργοί, βουλευτές και πολιτικά στελέχη της μνημονιακής συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ εκφράζουν τη στήριξή τους στη Νέα Αριστερά. Μεταξύ τους συναντάμε συστηματικά πρόσωπα ταυτισμένα με την υπογραφή του τρίτου μνημονίου, αλλά και πρώην «Ανεξάρτητους Έλληνες» όπως ο Παπαχριστόπουλος και ο Ζουράρις. Με αυτήν την κίνηση η ΝΕ.ΑΡ. θέλει να δείξει ότι αποτελεί τη φυσική συνέχεια της πττημένης «κυβερνώσας Αριστεράς» και συστατικό στοιχείο μιας νέας κυβερνητικής-διαχειριστικής πρότασης. Βασικά της στελέχη, όπως ο Γ. Δραγασάκης, πρωτοστάτησαν στις δεξιόστροφες χρεοκοπημένες συνταγές που έστρωσαν τον δρόμο στον Μητσοτάκη.

Σχόλια στο ημίφως

► Το «μπάζωμα» στοιχειώνει τη ΝΔ

Με ειρωνεία και κυνισμό είχε μιλήσει πριν έναν μήνα ο Κ. Μητσοτάκης για τα Τέμπη, λέγοντας ότι «δείξαμε ανοχή στις διάφορες θεωρίες συνωμοσίας... Ότι έγινε "μπάζωμα" ή "ξεμπάζωμα"», γιατί βλέπετε ότι «αλλάζουν οι ορολογίες κάθε τρεις και λίγο». Να όμως που το «μπάζωμα» στοιχειώνει την κυβέρνηση καθώς έρχεται στη Βουλή η σχετική ποινική δικογραφία, που είχε τεθεί στο αρχείο και ανασύρθηκε με παρέμβαση του Αρείου Πάγου, μετά τη γενική κατακραυγή για τις προσπάθειες συγκάλυψης. Λίγες ώρες πριν τη διαβίβαση της δικογραφίας στη Βουλή είχε προηγηθεί η ανοιχτή επιστολή της Μαρίας Καρυστιανού προς τον πρωθυπουργό και την Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Η επιστολή θέτει αμείλικτα ερωτήματα που αυτήν τη φορά ο Κ. Μητσοτάκης δεν μπορεί να παρακάμψει επικαλούμενος «θεωρίες συνωμοσίας».

► ΚΕΦΙΜ: «Απολυταρχικά κόμματα ΚΚΕ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ»

Το Κέντρο Φιλελεύθερων Μελετών αποτελεί μια «δεξαμενή σκέψης» που φτιάχτηκε από τα αποκαϊδία νεοφιλελεύθερων ομάδων όπως η Δράση και η Φιλελεύθερη Συμμαχία, και που σήμερα λειτουργεί ως «λαγός» αντιδραστικών τομών και μακρύ χέρι του Μαξίμου. Ενόψει των ευρωεκλογών το ΚΕΦΙΜ, που βαπτίζει «αντισημιτισμό» κάθε κριτική στο Ισραήλ παρουσιάζει «πανευρωπαϊκή μελέτη» φιλελεύθε-

ρων ινστιτούτων για την υποστήριξη σε «λαϊκίστικα και απολυταρχικά κόμματα στην Ελλάδα» ενόψει ευρωεκλογών. Η ανάρτηση του ΚΕΦΙΜ αποτελεί επιτομή της αντιδραστικής θεωρίας των δύο άκρων τσουβαλιάζοντας αυθαίρετα νεοφασιστικά μορφώματα και οργανώσεις της μαχόμενης Αριστεράς: «Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα ο Δείκτης ταξινομεί ως απολυταρχικά κόμματα που κατέγραψαν εκλογικό ποσοστό τουλάχιστον 1% στην Αριστερά το ΚΚΕ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, και στη Δεξιά τη Νίκη, τους Σπαρτιάτες και τη Χρυσή Αυγή!»

► Ακροβατισμοί Κασσελάκη για Παλαιστίνη

Προεκλογικό ταξίδι-αστραπή σχε-

διάζει στη Ραμάλα της Δυτικής Όχθης ο Στέφανος Κασσελάκης την Κυριακή. Η επίσκεψη -αν τελικά πραγματοποιηθεί- έχει κύριο στόχο να διασκεδάσει τις εντυπώσεις από τη νέα αναδίπλωση του αρχηγού του ΣΥΡΙΖΑ για το Παλαιστινιακό, στην οποία εμφανίζεται απολογούμενος ουσιαστικά στην προεβία του Ισραήλ. Η αρχική δήλωση Κασσελάκη πως «η Χαμάς έχει ένα μέρος το οποίο κάνει τρομοκρατικές ενέργειες» ενόχλησε τον Ισραηλινό πρέσβη στην Αθήνα Νόαμ Κατς ο οποίος προχώρησε σε προκλητική παρέμβαση. Ο Στέφανος Κασσελάκης, αντί να καυτηριάσει την εμπλοκή του Ισραήλ στην πολιτική ζωή της χώρας έσπευσε να ανασκευάσει και να τονίσει ότι «η Χαμάς είναι 100% τρομοκρατική οργάνωση» ευθυγραμμιζόμενος πλήρως με το κύριο αφήγημα ΗΠΑ-Ισραήλ.

► Λαγός: Είναι ναζί και το φωνάζει

Έπεσαν οι μάσκες στη δικάσιμη της Παρασκευής στο εφετείο όπου διεξάγεται η δίκη σε δεύτερο βαθμό των μελών της εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή. Συγκεκριμένα, ο καταδικασμένος Γιάννης Λαγός ομολόγησε κινικά ενώπιον της έδρας ότι είναι ναζιστής και εθνικοσοσιαλιστής σε μια προσπάθεια να δείξει ότι η δίωξη εναντίον του έχει ιδεολογικά και πολιτικά κίνητρα! Ο Λαγός έχασε την ψυχραιμία του όταν ο εισαγγελέας ρώτησε αν η σβάστικα στο αρχικό σήμα της Χρυσής Αυγής είναι διαφορετική από αυτή των ναζί. «Δηλώνω ναζιστής! Θα με δικάσετε γι' αυτό;» ήταν η κινική παραδοχή του Λαγού. «Είμαι εθνικοσοσιαλιστής» συμπλήρωσε χωρίς καμία ντροπή.

Σοφία Στεφανίδου*

Η ΔΑΚΕ δικάζει την Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης

Στις 29 Μαΐου όλο το προεδρείο της Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης -ο πρόεδρος Χ. Ζαγανίδης, η αντιπρόεδρος Σ. Φρατζέσκου, η γραμματέας Σ. Στεφανίδου- και ο συνάδελφος Β. Μορέλλας οδηγούμαστε σε δίκη από τον Χ. Βαϊτσίδη και μέλη της ΔΑΚΕ για τη διαγραφή του από μαζικότατη γενική συνέλευση του σωματείου. Η μήνυσή του επικαλείται στοιχεία τα οποία αποτελούν πλήρη αντιστροφή της πραγματικότητας!

Το προεδρείο και συνάδελφοι/ισσες υπερασπιστήκαμε τις ομόφωνες αποφάσεις του ΔΣ για διαγραφή του, μετά από την αποκάλυψη ότι με πλαστό έγγραφο εκπροσώπησε την ΕΛΜΕ σε έναν φορέα πρόληψης κατά των εξαρτήσεων, του οποίου το σύ-

Ζητώ τον λόγο

νολο των εργαζομένων γυναικών τον κατηγορήσαν δημόσια για «απρεπή, προσβλητική, αυταρχική συμπεριφορά!» Με βάση αυτές τις αποφάσεις, είχαμε την υποχρέωση να διεκπεραιώσουμε τη διαδικασία της γενικής συνέλευσης που οδήγησε στη διαγραφή του. Σε αυτήν τη γενική συνέλευση, γίναμε στόχοι μιας πρωτοφανούς επίθεσης από τον Χ. Βαϊτσίδη και την «ομάδα» του, όλοι τους μέλη

της ΔΑΚΕ, που έφθασε στο σημείο να κατακλυστεί ο χώρος της συνέλευσης από αστυνομικούς και να μεταφερθεί στο νοσοκομείο μέλος του ΔΣ!

Αυτά είναι δεδομένα αδιαμφισβήτητα, όπως και το γεγονός ότι τα μέλη της ΕΛΜΕ που συμμετείχαν στη γενική συνέλευση κράτησαν υποδειγματική στάση, προκειμένου να μη διαλυθεί αυτή και να ολοκληρωθεί η διαγραφή του. Η στάση αυτή εξηγείται όχι μόνο υπό το βάρος των πολύ σοβαρών καταγγελιών, αλλά και από την ανάγκη να καταδικαστεί η προσπάθεια συγκάλυψης και ασυλίας συνδικαλιστικών «εκπροσώπων» που συστηματικά και διαχρονικά απέχουν από κάθε δράση του σωματείου, ανοιχτά στρέφονται κατά

του κλάδου, τασσόμενοι με την κυβερνητική πολιτική και τρομοκρατία, ασκούν παραδοξοκίνηση και απολαμβάνουν προνομίων (π.χ. διευθυντικές και διοικητικές θέσεις).

Υπερασπιζόμαστε τις αρχές και τις αξίες του συνδικαλισμού στα χέρια των εργαζομένων, βασισμένοι στις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων, με όπλα τους συλλογικούς αγώνες και την αλληλεγγύη, όπως εκφράστηκε και με το κύμα συμπάραστασης 1.500 υπογραφών ενάντια στις διώξεις μας. Γιατί εμείς, οι εργαζόμενοι, είναι που γράφουμε την ιστορία!

*γραμματέας της Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης

Αριστερά

Μπάμπης Συριόπουλος

ΚΚΕ: εκλογές και κυβερνητισμός με έντονες εθνικές αποχρώσεις

► Με την πρόταση «διακυβέρνησης» ο Δ. Κουτσούμπας αποφεύγει να θέσει ζήτημα σύγκρουσης και εξόδου απ' την ΕΕ

-με καταστροφικά για το εργατικό κίνημα αποτελέσματα- σε νότια Ευρώπη και Δατ. Αμερική. Αντί να προτείνει τον μαζικό εξωκοινοβουλευτικό αντικαπιταλιστικό αγώνα για άμεσες κατακτήσεις και τον επαναστατικό δρόμο -και τη σύνδεση μεταξύ τους-, προτείνει μια άλλη εκδοχή αυτοδύναμου «κομμουνιστικού» κυβερνητισμού. Με την πρόταση «διακυβέρνησης» πετυχαίνει μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια, αποφεύγει να θέσει άμεσα ζήτημα σύγκρουσης με και εξόδου απ' την ΕΕ και εξοβελίζει την επανάσταση στα σκονισμένα κομματικά ντοκουμέντα, αφήνοντας χώρο μόνο για την εκλογική ενίσχυση του ΚΚΕ.

Εκλογές έχουμε μπορεί να ισχυριστεί κανείς, έχει καμιά σημασία η θέση για τον επαναστατικό ή τον «διακυβερνητικό» δρόμο; Έχει και παραέχει· ο κοινοβουλευτικός δρόμος και ο κυβερνητισμός εκφράζονται και στους πολιτικούς στόχους και στη φυσιογνωμία και στη

στάση στο λαϊκό κίνημα, στην τωρινή αντιπαράθεση με την αστική πολιτική, στην υποταγή τελικά στην τελευταία.

Αυτό η υποταγή στην αστική πολιτική φαίνεται πολύ καθαρά στα λεγόμενα εθνικά θέματα. Το ΚΚΕ είχε καταψηφίσει -και σωστά- τη Συμφωνία των Πρεσπών γιατί είχε κύριο σκοπό την ένταξη της Βόρειας Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ. Στη συνέντευξη στον ΑΝΤ1 (Ριζοσπάστης 21/5) ωστόσο ο Δ. Κουτσούμπας βλέπει στη γειτονική χώρα άλυτα «ουσιαστικά ζητήματα που οδηγούν σε αλυτρωτισμούς, σε εθνικισμούς κ.λπ., όπως το ζήτημα και της γλώσσας και των βιβλίων της Ιστορίας, το τι διδάσκονται κ.λπ». Η Τουρκία «έχει σταθερούς στόχους και όλες τις διεκδικήσεις της τις έχει στο τραπέζι, ανοιχτές», ο Ερντογάν «προκαλεί, όπως είναι για παράδειγμα και για αυτά τα ζητήματα για τη Μονή της Χώρας ή για την Αγία Σοφία πριν», «μιλάει ξανά για “τούρκικη μειονότητα στη Θράκη”». Ο ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ υποστήριξε για μια ακόμα φορά τον χαρακτηρισμό της μειονότητας στη Θράκη ως μουσουλμανικής, αρνούμενος τον αυτοπροσδιορισμό της και διαιωνίζοντας την υποχρεωτική σύνδεση με τη θρησκευτική πίστη γενικά, καθώς αν η μειονότητα προσδιορίζεται ως μουσουλμανική τότε και η πλειονότητα προσδιορίζεται αναγκαστικά ως χριστιανική. Για να συμπληρωθεί η εικόνα πρέπει να υπενθυμιστεί εδώ η ερώτηση από την Ευρωκοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ προς το Ευρωκοινοβούλιο στις 12/6/2023 για την άμεση απελευθέρωσή του Φ. Μπελέρη, εμπλεκόμενου στη νυχτερινή επιδρομή και σφαγή 2 Αλβανίων στρατιωτών στο συνοριακό φυλάκιο της Επισκοπής (10/4/1994) από τη φασιστική ΜΑΒΗ.

Αυτή η προσχώρηση του ΚΚΕ στην εθνική αστική πολιτική -με αντινατοϊκούς αστερίσκους- συμπληρώνεται από τη στάση του στο λαϊκό κίνημα με αγώνες χαμηλής έντασης και μίνιμουμ -μα πολύ μίνιμουμ- στόχους και αιτήματα. Καταγγέλλεται η ΕΕ για την «απελευθέρωση» και ιδιωτικοποίηση των σιδηροδρόμων και άλλων κοινωνικών υπηρεσιών και αγαθών αλλά δεν ζητάει το ΚΚΕ δημόσιο σιδηρόδρομο, καθώς καπιταλισμό θα έχουμε έτσι κι αλλιώς. Η ακρίβεια δεν λύνεται «με επιστολές προς την κ. Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν» αλλά δεν διεκδικεί κατάργηση του Χρηματιστηρίου Ενέργειας που επιβάλλει η ΕΕ. Οι μισθοί είναι χαμηλοί αλλά το ΠΑΜΕ ζητάει 900 ευρώ μεικτά κατώτατο μισθό και δεν προώθησε κανέναν αγωνιστικό απεργιακό συντονισμό φοιτητών και εργατών κατά τη διάρκεια του μεγάλου φοιτητικού κινήματος κατά των ιδιωτικών ΑΕΙ. Τα προβλήματα αναδεικνύονται, η κυβέρνηση, η ΕΕ και ο καπιταλισμός καταγγέλλονται αλλά στο τέλος μένουν «μέτρα ανακούφισης», το εκλογικό κάλεσμα για «ακόμα πιο ισχυρό ΚΚΕ από την κάλπη» και η ομιχλώδης επαγγελία για «την Ελλάδα και την Ευρώπη του σοσιαλισμού».

Η τοποθέτηση του ΚΚΕ για την ΕΕ και γενικότερα οι προεκλογικές του θέσεις στις ευρωεκλογές δεν μπορούν να αφήνουν αδιάφορο τον κόσμο του αγώνα, της αριστεράς και πολύ περισσότερο της κομμουνιστικής προοπτικής, καθώς είναι από τα ελάχιστα αριστερά και κομμουνιστικά κόμματα στην Ευρώπη που τοποθετείται ρητά κατά της ΕΕ και δεν προσβλέπει σε κάποια μεταστροφή της σε φιλολαϊκή και θετική κατεύθυνση. Γι' αυτό και καλεί στην υπερψήφιση του ΚΚΕ «ακριβώς επειδή χαράζει τον δρόμο της λαϊκής αντεπίθεσης, τον δρόμο της απαλλαγής από τα δεσμά της ΕΕ και του ΝΑΤΟ» (Ριζοσπάστης 11-12/5).

Πέρα όμως από τις θετικές αυτές διαπιστώσεις, πώς εννοεί το ΚΚΕ την συγκεκριμένη αναγκαία απάντηση στον «δρόμο της απαλλαγής»; Στην επίμονη ερώτηση του δημοσιογράφου του One T. Χατζή για το πώς θα «επιβιώσουμε» εκτός ΕΕ, ο Δ. Κουτσούμπας απάντησε ως εξής: «Εμείς αυτό που θέλουμε δεν είναι αυτή η ΕΕ, εμείς θέλουμε την Ευρώπη των λαών, την Ευρώπη των εργαζομένων, την Ευρώπη των εργατών. Αυτό πώς θα γίνει; Με το να αλλάξει ο συσχετισμός, για παράδειγμα στην Ελλάδα και να βγει πολύ ψηλά το ΚΚΕ, να υπάρχει μία διακυβέρνηση με βάση το σχέδιο και το Πρόγραμμα του ΚΚΕ, για το πώς πρέπει να γίνονται οι ισότιμες εμπορικές, πολιτικές, οικονομικές, άλλες σχέσεις με τα σημερινά κράτη-μέλη της ΕΕ και με όλο τον κόσμο. Πρέπει να αλλάξει, για παράδειγμα, η κατάσταση στη Γαλλία, όπου βρέθηκα πριν μήνες εκεί στις μεγάλες κινητοποιήσεις στην πλατεία της Βασίλης και μίλησα» (Ριζοσπάστης 15/5).

Το ΚΚΕ αρνείται να θέσει τον στόχο της αντικαπιταλιστικής εξόδου από την ΕΕ με την εργατική και λαϊκή πάλη στον δρόμο του κλονισμού της αστικής εξουσίας και της επανάστασης, αρνείται να απαντήσει ότι το πρόβλημα δεν είναι πώς θα ζήσουμε εκτός ΕΕ αλλά πώς θα ζήσουμε εντός της, αρνείται να πει «Εξω από την ΕΕ του πολέμου και του κεφαλαίου» και να συμπληρώσει ότι αυτό δεν αρκεί αλλά χρειάζεται γενικότερη σύγκρουση με τη λογική του κέρδους και της ατομικής ιδιοκτησίας. Αντίθετα, η πρότασή του για μια «Ευρώπη των εργαζομένων» είναι η αλλαγή των κοινοβουλευτικών συσχετισμών και μια άλλη «διακυβέρνηση» στην Ελλάδα -και όχι μόνο (Γαλλία)- για άλλες ισότιμες διακρατικές εμπορικές και οικονομικές σχέσεις. Αυτή η «διακυβέρνηση» θα είναι σύμφωνη με το Πρόγραμμα του ΚΚΕ. Μα το Πρόγραμμα του ΚΚΕ μιλάει για σοσιαλιστική επανάσταση.

Ο Δ. Κουτσούμπας προσπερνάει τις συμβολικές διακηρύξεις του Προγράμματος για να προτείνει μίαν ακόμα «διακυβερνητική» διέξοδο. Το ΚΚΕ έχει απορρίψει -πολύ σωστά- τη συμμετοχή σε «αριστερές» κυβερνήσεις σε αστικά πλαίσια που έχουν δείξει τα όριά τους

Η προσχώρηση του ΚΚΕ στην εθνική αστική πολιτική -με αντινατοϊκούς αστερίσκους- συμπληρώνεται από τη στάση του με αγώνες χαμηλής έντασης

Επιτελείο αντιλαϊκής επίθεσης και πολέμου

Είναι ίσως η πρώτη φορά που πηγαίνουμε για ευρωεκλογές και γίνεται τόσο ελάχιστη συζήτηση για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μόνο η ΝΔ κάτι ψελλίζει, κυρίως για να εμφανιστεί ως κόμμα της «ευρωπαϊκής σταθερότητας». Δεν είναι τυχαίο. Ακόμα και για τους μεγαλύτερους υποστηρικτές της ΕΕ δεν είναι εύκολο να μιλήσουν για το θετικό της έργο. Οι Βρυξέλλες δεν θυμίζουν σε τίποτα «κοινό σπίτι των λαών» και «ασφαλές λιμάνι ευημερίας και προόδου», όπως ήθελε η αστική προπαγάνδα, αλλά επιτελείο αντιλαϊκών-αντεργατικών επιχειρήσεων και πολεμικής οικονομίας, με τα τύμπανα του πολέμου να ηχούν στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Έχει μεγάλη σημασία να ανοίξει η αντικαπιταλιστική Αριστερά επιθετικά τις ευθύνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής. Η ΕΕ, μαζί με τις ελληνικές κυβερνήσεις και το κεφάλαιο, έχουν βαριές ευθύνες για την ακρίβεια που ληλατεί τους μισθούς. Η πολύχρονη ευρωπαϊκή στρατηγική για την «απελευθέρωση των αγορών», τον κατακερματισμό και την εκποίηση των δημόσιων επιχειρήσεων με στόχο την ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών οδήγησε -για παράδειγμα- στη διάλυση του σιδηροδρόμου, την ιδιωτικοποίηση της Hellenic Train, στις συνθήκες που οδήγησαν στο έγκλημα στα Τέμπη. Στον τομέα της ενέργειας, όχι μόνο κομμάτιασαν τη ΔΕΗ και πούλησαν τα κομμάτια της, αλλά διαμόρφωσαν τα χρηματιστήρια ενέργειας, απογειώνοντας τις τιμές του ρεύματος.

Την πιο βαθιά καταδίκη της ΕΕ ως συνόλου εκφράζει η πολιτική γραμμή απειθαρχίας, ρήξης και αντικαπιταλιστικής αποδέσμευσης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ – Ανατρεπτική Συνεργασία. Γι' αυτό και χρειάζεται να ενισχυθεί αποφασιστικά και στις ευρωεκλογές της 9^{ης} Ιουνίου.

Γιάννης Ελαφρός

Από τη Λευκή Βίβλο για την ελαστική εργασία από το 1993 κιόλας, το ευρώ, τα μνημόνια, τις ασφα-ληστικές μεταρρυθμίσεις και το παλιό και νέο Σύμφωνο Σταθερο-λιτότητας, η πολιτική και η ουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά των εργατικών λαϊκών συμφερόντων έχει μακρά ιστορία. Η ΕΕ είναι το στρατηγείο του ευρωπαϊκού κεφαλαίου και ειδικά των πολυεθνικών μονοπωλίων, δεν μεταρρυθμίζεται, δεν βελτιώνεται, μόνο ανατρέπεται.

«Μαύρη βίβλος» για τα εργατικά δικαιώματα Διαρκής πόλεμος της ΕΕ κατά των εργαζομένων

Ανάλυση

Δημήτρης Σταμούλης

Οποια «πέτρα κι αν σηκώσεις», όποιο αντεργατικό και αντιλαϊκό μέτρο με το οποίο ήρθε αντιμέτωπος ο κόσμος της εργασίας στη χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες, δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι κρύβεται από πίσω η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι πολιτικές που δρομολόγησε για τα κράτη-μέλη.

Ημερομηνία σταθμός ήταν το 1993 όταν η ΕΕ συνέταξε τη λεγόμενη «Λευκή Βίβλο για την Απασχόληση» ανοίγοντας το κομβικό ζήτημα της «ευελιξίας» στην εργασία. Πολλοί από τους αντεργατικούς νόμους που ακολούθησαν τις επόμενες δεκαετίες στην Ελλάδα αλλά και τις άλλες χώρες της ΕΕ, έχουν τον πυρή-

να τους σε αυτήν τη στρατηγική της ΕΕ. Ζητούμενο ήταν η συνολική απάντηση από τη σκοπιά των αστικών συμφερόντων, στην «ακαμψία που οφείλεται στην έλλειψη ευελιξίας της αγοράς εργασίας» ενώ επιχειρήθηκαν απαντήσεις σε ζητήματα όπως «η οργάνωση του χρόνου εργασίας, οι αποδοχές και η κινητικότητα» αλλά και ότι «η προσφορά εργασίας δεν προσαρμόζεται στις ανάγκες της αγοράς». Ως αίτιο της «ακαμψίας» χαρακτηρίζεται το «υψηλό κόστος εργασίας», ενώ διατυπώθηκε η ανάγκη «καθιέρωσης μεγαλύτερης ευελιξίας στην οργάνωση της εργασίας και στην κατανομή του χρόνου εργασίας, της μείωσης του κόστους εργασίας». Τότε τέθηκαν οι βάσεις για την «εργασία-λάστιχο», τη μερική και εκ περιτροπής απασχόληση, «καταργώντας τα εμπόδια που καθιστούν δυσχερέστερη ή πιο δαπανηρή την απασχόληση με μειωμένο ωράριο ή τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου».

Στο στόχαστρο βρέθηκαν οι μισθοί, οι Συλλογικές Συμβάσεις και οι συλλογικές διαπραγματεύσεις που δήθεν ευθύνονταν για την αυξημένη ανεργία,

ενώ για να μειωθεί το κόστος εργασίας προωθήθηκαν μορφές όπως η «σύνδεση του επιπέδου αποδοχών με την παραγωγικότητα», και ο περιορισμός των αυξήσεων κάτω από την αύξηση της παραγωγικότητας.

Στη Στρατηγική της Λισαβόνας το 2000, το πλαίσιο που περιέγραψε η «Λευκή Βίβλος» επικαιροποιήθηκε και από τότε αποτελεί αστικό φάρμακο μέχρι και σήμερα για τις αντεργατικές επιθέσεις κυβερνήσεων και ΕΕ. Το πιο πρόσφατο Σχέδιο Δράσης για τον ευρωπαϊκό πύλο των κοινωνικών δικαιωμάτων θέτει ως στόχους έως το 2030 η απασχόληση να φτάσει στο 78% του οικονομικά ενεργού πληθυσμού της ΕΕ (γι' αυτό επιστρέφουν και τους συνταξιούχους στη... δουλειά) και να καταρτιστεί σε νέες δεξιότητες το 60% των ενηλίκων.

Δεύτερο, αν η προώθηση από την ΕΕ της ελαστικής εργασίας έδινε τα εργαλεία για την εμβάθυνση της εκμετάλλευσης, η καθιέρωση του ευρώ ως κοινού νομίσματος, μεταξύ πολλών άλλων συνεπειών, αποδείχθηκε αποτελεσματικό όπλο για την «εσωτερική

υποτίμηση» των εργατικών μισθών. Πώς εξασφαλίστηκε αυτή η «επιτυχία» για το κεφάλαιο; Προ ευρώ, με τη δραχμή, ήταν εφικτό, όταν χρειαζόταν, να αλλάζει συναλλαγματική ισοτιμία ή να υποτιμάται το εθνικό νόμισμα, ώστε να γίνονται ακριβότερα τα εισαγόμενα προϊόντα. Είχε, δηλαδή, το εθνικό νόμισμα, την ιδιότητα να προσφέρει προστασία, έστω προσωρινή, στις επιχειρήσεις που λειτουργούσαν στην Ελλάδα, μειώνοντας την πίεση από τον διεθνή ανταγωνισμό. Αυτό γινόταν, μάλιστα, με ιδιαίτερα επωφελή για το ελληνικό κεφάλαιο τρόπο αφού τα προϊόντα τους πωλούνταν φθηνότερα σε ευρώ έναντι των διεθνών ανταγωνιστών τους, πλην όμως η τιμή τους σε δραχμές δεν μειωνόταν. Με το ευρώ, οι όροι του παιχνιδιού άλλαξαν, η δυνατότητα της υποτίμησης εξέλιπε πλέον κι έτσι οι επιχειρήσεις μειώνουν το «εργατικό κόστος», και επομένως τους μισθούς, αξιοποιώντας πληθώρα μέτρων που θέσπισαν με ευλάβεια όλες οι αστικές κυβερνήσεις ειδικά μετά τα μνημόνια.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν αυτή που μαζί με το ΔΝΤ και τα μνημόνια επέβαλαν τις άγριες κοινωνικές περικοπές για να εξυπηρετηθεί το κρατικό χρέος προκειμένου να σωθούν οι ευρωπαϊκές και ελληνικές τράπεζες. Ο καταγισμός αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων υπήρξε πρωτοφανής με τα τέσσερα μνημόνια που ψήφισαν όλες οι κυβερνήσεις (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, με δεκανίκια ΔΑΟΣ, ΔΗΜΑΡ, ΑΝΕΛ). Καταργήθηκαν 13^{ος}-14^{ος} μισθός στο Δημόσιο και 13^η-14^η σύνταξη, ο ΦΠΑ από 19% εκτινάχθηκε στο 24%, γιγαντώθηκαν οι ειδικόι φόροι στα καύσιμα. Οι μισθοί καταβαραθρώθηκαν 22% στα 586 ευρώ (μεικτά) και 32% για τους νέους κάτω των 25 ετών (510 ευρώ), καταργήθηκαν 150.000 θέσεις εργασίας στο Δημόσιο, επιβλήθηκαν ατομικές συμβάσεις και καταργήθηκαν οι κλαδικές, γιγαντώθηκε η φορολογία, άμεση και έμμεση, σε εισοδήματα και ακίνητη περιουσία (ΕΝΦΙΑ κ.ά.)

Τρίτο, τεράστια ήταν η επίθεση που ενορχήστρωσε η ΕΕ και ενάντια στα ασφαλιστικά δικαιώματα. Από την περίοδο των μνημονίων αλλά και πριν από αυτές έχουν υλοποιηθεί πολλές «μεταρ-

ρυθμίσεις» στο ασφαλιστικό, με στόχο τη συρρίκνωση των συντάξεων και των ασφαλιστικών παροχών, την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, το χτύπημα του αναδιανεμητικού χαρακτήρα και την προώθηση των επαγγελματικών ταμείων και του νέου επικουρικού ταμείου ΤΕΚΑ που λειτουργούν πλέον σε κεφαλαιοποιητική βάση, με τζογάρισμα των αποθεματικών σε «επενδυτικά προϊόντα», χαμηλού ή υψηλού ρίσκου. Αποτέλεσμα όλων αυτών των παρεμβάσεων ήταν η απώλεια από τις περικοπές των συντάξεων την περίοδο 2010-2016 να υπολογίζεται σε 50 δισ. ευρώ, και άλλα 28 δισ. ευρώ, για την περίοδο 2016-2021. Τα ασφαλιστικά ταμεία, από την άλλη, έχουν χάσει ως τώρα περίπου 80 δισ. ευρώ από το κούρεμα των ομολόγων με το περιβόητο PSI, αλλά και από την κάμ-

Η ΕΕ προετοιμάζει για τους λαούς ένα νέο πρόγραμμα «Σταθερότητας και Ανάπτυξης», πρόγραμμα σκληρής και μόνιμης λιτότητας, που θα τεθεί σε ισχύ από την 1/1/2025

Βουτιά του κατά κεφαλή ΑΕΠ

Την περίοδο αγώνων ενάντια στα μνημόνια κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ μας έλεγαν από ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ακροδεξιά (αλλά και ΣΥΡΙΖΑ, ακόμα και... ΚΚΕ), πως εάν φύγουμε από το ευρώ και την ΕΕ θα κατακρημνιστεί το εισόδημα του ελληνικού λαού... Πρόσφατα στοιχεία της Eurostat και της Τράπεζας της Ελλάδας, που παρουσίασε ο -υπεράνω κάθε αντιΕΕ υποψίας- Γ. Στουρνάρας, έδειξαν πως η Ελλάδα είναι προτελευταία

στην ΕΕ όσον αφορά το κατά κεφαλή ΑΕΠ! Το κατά κεφαλή ΑΕΠ σε μονάδες αγοραστικής δύναμης ήταν στην Ελλάδα στο 95% του μέσου όρου της ΕΕ το 2007, περικόπηκε άγρια με τα μνημόνια και πήγε στο 71% το 2012, το 2016 έπεσε παρακάτω (68%) και δεν ανέκαμψε από τότε, παραμένοντας στο 67% το 2023, πάνω μόνο από τη Βουλγαρία που είναι στο 64%. Προβλέψεις λένε πως η γειτονική χώρα θα μας προσπεράσει τα επόμενα χρόνια.

Ο Γ. Στουρνάρας είπε σε πρόσφατη συνέντευξή του πως η Ελλάδα θα χρειαστεί... 20 χρόνια για να πλησιάσει περίπου στο 90% του μέσου κατά κεφαλή ΑΕΠ της ΕΕ, δηλαδή για να φτάσει εκεί που ήταν πριν 20 χρόνια! Βεβαίως, ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας κάνει πως ξεχνάει το νέο Σύμφωνο Σταθερότητας, που υποχρεώνει σε νέες περικοπές, αλλά και το γεγονός πως σε μερικά χρόνια τα επιτόκια του ελληνικού κρατικού χρέους προβλέπεται (από το 4ο μνημόνιο) να ανέβουν πολύ...

ψη των εσόδων, εξαιτίας της ανεργίας, της μερικής απασχόλησης και της μείωσης των μισθών και της ριζικής μείωσης των εργοδοτικών εισφορών.

Τέταρτο, σήμερα η ΕΕ προετοιμάζει για τους λαούς ένα νέο πρόγραμμα «Σταθερότητας και Ανάπτυξης», πρόγραμμα σκληρής και μόνιμης λιτότητας, που θα τεθεί σε ισχύ από την 1/1/2025. Σύμφωνα με αυτό, τα δημοσιονομικά κριτήρια που οδήγησαν στην καταστροφική ύφεση του 2008-2015 γίνονται ακόμα σκληρότερα. Το έλλειμμα από 3% περιορίζεται στο μισό (1,5% του ΑΕΠ), ενώ κάθε χρόνο το χρέος θα πρέπει να παρουσιάζει ετήσια μείωση κατ' ελάχιστο 1% του ΑΕΠ. Θα θεσπιστεί «κόφτης» δαπανών και το πρωτογενές πλεόνασμα για την Ελλάδα θα πρέπει να είναι πάνω από 2% κάθε έτος. Δεν είναι τυχαίο ότι η κυβέρνηση έχει εντείνει τη φοροληστρική πολιτική της καθώς το πρώτο τετράμηνο του χρόνου, έκλεισε με υπέρβαση εσόδων από φόρους κατά 2,203 δισ. ευρώ ή 12,1% έναντι του στόχου, ενώ μόνο από τον νέο τεκμαρτό τρόπο φορολόγησης των αυτοαπασχολούμενων και ελευθέρων επαγγελματιών αναμένονται πρόσθετα έσοδα 520 εκατ. ευρώ.

Όσο για τις δαπάνες, δεν θα επιτρέπεται η αύξησή τους με ρυθμό μεγαλύτερο του 2,5%-3%, που σημαίνει λιγότερα χρήματα για τον λαό και τις κοινωνικές ανάγκες. Αντίθετα, τα κονδύλια για την «Άμυνα», την πολεμική προετοιμασία και τα εξοπλιστικά προγράμματα, θα εξαιρούνται από τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, αποδεικνύοντας στην πράξη τι σημαίνει «πολεμική οικονομία» για την ΕΕ.

Τι αποδεικνύουν όλα τα παραπάνω; Ότι το θεμελιακό πλαίσιο λειτουργίας της ΕΟΚ αρχικά και της ΕΕ αργότερα (ελευθερία κίνησης κεφαλαίων, υπηρεσιών και προσώπων, ευρώ, προτεραιοποίηση της ελεύθερης αγοράς και της ανταγωνιστικότητας, Κοινή Αγροτική Πολιτική κ.λπ.) όχι μόνο δεν έφερε ευημερία ή «σύγκλιση» δικαιωμάτων και μισθών στην ΕΕ, αλλά ακριβώς το αντίθετο, με πρώτο και κύριο θύμα την εργαζόμενη πλειοψηφία, τις ανάγκες και τα δικαιώματά της, το βιοτικό επίπεδο και τις ελευθερίες της.

Το φάντασμα του 2015 και οι νέες τάσεις ανατροπής

«Το 2015 δεν υπάρχει πια!» Τάδε έφη ο μεγαλοεπιχειρηματίας ινφλουένσερ Στέφανος Κασσελάκης. «Ο ΣΥΡΙΖΑ ποτέ δεν θα είναι ο ίδιος με τον ΣΥΡΙΖΑ του 2015», συμπλήρωσε, λέγοντας πως θα «εξελιχθεί στη Σύγχρονη Αριστερά με κυβερνησιμότητα που αρμόζει στην εποχή μας». Δεν είναι μόνο ο νέος πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ που βιάζεται να θάψει οριστικά το 2015. Η αστική τάξη και τα κόμματά της, η ΕΕ και η ολιγαρχία, ακόμα και η Αριστερά του κοινοβουλευτικού δρόμου προς τον «υπαρκτό σοσιαλισμό» θέλουν να κλείσουν τους λογαριασμούς τους με την περίοδο εκείνη που αμφισβητήθηκαν από μια πρωτοφανή στον 21ο αιώνα λαϊκή κινητοποίηση η κυρίαρχη πολιτική και τα δεσμά της ΕΕ.

Βεβαίως, είμαστε πολύ μακριά από τότε (όχι χρονικά, ουσιαστικά). Γι' αυτό ορισμένοι θεωρούν -για παράδειγμα- πως η προβολή μιας πολιτικής γραμμής αντίθεσης για τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα με ψηλά τη σημαία της ρήξης με το σύστημα και της αποδέσμευσης από την ΕΕ, είναι μάλλον εκτός τόπου και χρόνου και πως αυτό που χρειάζεται είναι η αντίθεση στην ΕΕ, η πάλη κατά των συνεπειών της και μια γενική ζύμωση για την εκλογική ή άλλη ενίσχυση της Αριστεράς. Τη γραμμή αυτή εκφράζει στην πράξη το ΚΚΕ, αλλά και δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς.

Στην πραγματικότητα μια τέτοια λογική αφοπλίζει το κίνημα και στις σημερινές μάχες απέναντι στην επίθεση κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου, ενώ αναιρεί κάθε προετοιμασία για τις νέες μεγάλες ταξικές αναμετρήσεις, που μπορεί να πάνε ακόμα πιο μακριά από το 2015.

Όλγα Τσιλιμπάρη | συνταξιούχος εκπαιδευτικός,
υποψήφια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία

Συνέντευξη στην Αιμιλία Τσαγκαράτου

Καμία υπόκλιση στον καθεστωτικό ρεαλισμό

► Για ποιους λόγους συμμετέχεις στο ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία;

Η πολιτική, ως ενεργό ενδιαφέρον για τα κοινά και μαχητική στράτευση στον αγώνα για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, είναι παρούσα στη ζωή μου από τα μαθητικά μου χρόνια. Ως μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ από την ίδρυσή της, αποδέχτηκα την πρόταση να συμμετάσχω στο φετινό αγωνιστικό ευρωψηφοδέλτιό μας, ως ιδιαίτερα τιμητική. Για την επαναστατική και αντικαπιταλιστική Αριστερά, οι υποψήφιοι/ες στις εκλογές και οι αιρετοί εκπρόσωποι είναι αγωνιστές/τριες του κινήματος, γι' αυτό εναλλάσσονται στους παραπάνω ρόλους. Και απ' αυτήν τη θέση, λοιπόν, θα συμβάλλω, προβάλλοντας τις θέσεις μας, ώστε να αναδειχτούν τα πραγματικά επίδικα της συγκυρίας. Ενώ διεξάγονται ευρωεκλογές, ο ρόλος της ΕΕ έντεχνα αποσιωπάται. Δες και η συμμετοχή της χώρας (προς μεγάλη ζημία εργαζομένων και λαού) στην ΕΕ του κεφαλαίου, των πολέμων και του ρατσισμού αποτελεί αυτονόητη «φυσική» πραγματικότητα...

► Σε ένα ποίημά σου, από την τελευταία σου συλλογή *Μιλάω ξύλινα, γράφεις: «Μας μάρανε η αναμονή, αναμονή ίσον παράδοση».* Και η Αριστερά;

Η εποχή μας, νομίζω, παρουσιάζει πολλές αναλογίες με την εποχή ίδρυσης της Πρώτης Διεθνούς, αλλά και τις παραμονές του Α' Παγκοσμίου Πολέμου: ολομέτωπη επίθεση του κεφαλαίου ενάντια στον κόσμο της εργασίας, εξελισσόμενοι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι, ελπιδοφόρες αντιστάσεις και αναζητήσεις, σύγχυση, φόβος, αλλά και θυμός, πείσμα, κουράγιο, αγωνιστική αλληλεγγύη υπό εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες. Μάλλον τα πάντα μπαίνουν στο τραπέζι εξαρχής.

Όσο η άρχουσα τάξη προσπαθεί να μη δενίσει το κοντέρ των εργατικών-λαϊκών κατακτήσεων και της ιστορικής μνήμης, κρατώντας μας με την πλάτη στον τοίχο, άλλο τόσο κι εμείς, οι σύγχρονοι «της γης οι κολασμένοι» οφείλουμε να ξαναμάθουμε την αλφαβήτα: μαχητικός ακηδεμόνευτος συνδικαλισμός, εργατική πολιτική, πολιτισμός του «πολεμάμε και τραγουδάμε», πλατιά ενότητα από τα κάτω. Στοιχίζοντας γενικό και επιμέρους, μέσα και σκοπούς, όχι αναζητώντας έναν ασαφή κοινό παρονομαστή και προσχωρώντας στη μιζέρια του «να σώσουμε οτιδήποτε αν σώζεται».

Αντίθετα προς μια ευρέως διαδιδόμενη πλάνη, ο κόσμος δεν θα έρθει μαζί μας όταν στρογγυλεύουμε τις αιχμές του κοινωνικού ζητήματος. Για παράδειγμα, όταν φουντώνει η αμφισβήτηση της ΕΕ από τα δεξιά, είναι αδιανόητο για την Αριστερά του 21^{ου} αιώνα να μη θέτει στην ημερήσια διάταξη την αντικαπιταλιστική αποδέσμευση και τη διάλυση της ΕΕ από τα κάτω και από αριστερά.

Το βάρος αυτής της ευθύνης το σηκώνει, χρόνια τώρα, κυρίως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Όπου και όποτε η Αριστερά, υποκλιόμενη στον καθεστωτικό «ρεαλισμό», απεμπόλησε το όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης, έστειλε κατευθείαν τα λαϊκά στρώματα στις φασιστικές αγκάλες. Το δίλημμα «Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα», εξαιρετικά επίκαιρο σήμερα, απαιτεί ολόψυχη στράτευση, ώστε η τάση χειραφέτησης να νικήσει την τάση υποταγής.

► Έχοντας συμβάλει στο εκπαιδευτικό κίνημα γιατί θα έλεγες σε έναν/μία εκπαιδευτικό να ψηφίσει ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία;

Μολονότι συνταξιοδοτήθηκα πρόσφατα, η καρδιά μου χτυπάει ακόμα μέσα στην ΕΔΜΕ Κέρκυρας, ως ενός μάχιμου απλού μέλους. Οι κυβερνητικές και ευρωενωσιακές πολιτικές καθιστούν τη σχολική καθημερινότητα εξοντωτικά δύσκολη για μαθητές και εκπαιδευτικούς. Το μέλλον βρίσκεται στους αγώνες, τους οποίους η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στηρίζει, στην εκπαίδευση και παντού, με πρωτοπόμενες θεωρητικές επεξεργασίες, μάχιμη παρέμβαση και αταλάντευτη συμμετοχή των μελών της. Σέβεται τα πρωτοβάθμια σωματεία και την αυτοτέλεια των αγώνων, χωρίς να τους περιχαρακώνει άνωθεν, υποτάσσοντάς τους σε προεκλογικούς-κοινοβουλευτικούς σχεδιασμούς. Άρα η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία είναι πολλαπλά κερδισμένη.

Μάχη Ζουρμπάκη | γιατρός, υποψήφια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία

Συνέντευξη στον Μάκη Γεωργιάδη

Απαιτούμε ζωή αξιοβίωτη και ολοκληρωμένη

► Ένα από τα κεντρικά μέτωπα του κινήματος είναι η πάλη για τα κοινωνικά αγαθά. Είναι κρίσιμη η ανάδειξη του ρόλου της ΕΕ;

Θυμάμαι, ως έφηβη, φορτηγά να αδειάζουν σε χωματερές τόνους πορτοκάλια και τομάτες, καθ' υπόδειξη της ΕΟΚ. Ως παιδί αγρότη, αυτή η τόσο παράλογη καταστροφή με θύμωσε. Από τότε, και ειδικά μετά το 2010 και τα μνημόνια, αυτός ο θυμός ολοένα και γιγαντώνει. ΕΕ - κυβερνήσεις συνεχίζουν να «πετούν στη χωματερή» εργαζόμενους και εργασιακά δικαιώματα, μισθούς, συντάξεις, τη δημόσια δωρεάν παιδεία και υγεία, τις μεταφορές. Αποκαλυπτικές στιγμές των απάνθρωπων πολιτικών της ΕΕ θεωρώ το προαναγγελθέν έγκλημα των Τεμπών και το ναυάγιο της Πύλου, όπου η ευρωπαϊκή αντιμεταναστευτική πολιτική δολοφόνησε εκατοντάδες μετανάστες. Η εναντίωση, λοιπόν, στο πλαίσιο που ορίζει η ΕΕ οφείλει να είναι κεντρικό σημείο σε κάθε αγώνα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και την καταλήστευση των αγαθών. Και ως ενεργό μέλος της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου, που πρωτοστατεί στους αγώνες σε όλα αυτά τα μέτωπα, βλέπω πως χρειάζεται συνολικό πολιτικό στίγμα και σε αυτό συμβάλλει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

► Η κυβέρνηση προωθεί την πλήρη ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περίθαλψης. Πώς συνδέεται αυτό με τις κατευθύνσεις της ΕΕ;

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η αποσάθρωση της πρωτοβάθμιας περίθαλψης που συντελείται τα τελευταία χρόνια. Από το τρίτο μνημόνιο, είναι γνωστή οδηγία της ΕΕ που καθόριζε το ρόλο του οικογενειακού ιατρού ως ενός γραφειοκράτη που λειτουργεί αποκλειστικά ως «ανάχωμα» (gatekeeper) για να εμποδίζει την περαιτέρω πρόσβαση

σε δομές υγείας με μόνο γνώμονα την μείωση του κόστους. Βλέπουμε αυτήν την οδηγία να υλοποιείται σε διάφορα στάδια. Τα Κέντρα Υγείας και τα Περιφερειακά Ιατρεία αφέθηκαν στη μοίρα τους, χωρίς στελέχωση, με αναγκαστικές μετακινήσεις προσωπικού, σήμερα βρίσκονται σε λειτουργική κατάρρευση. Ο θεσμός του «προσωπικού ιατρού» αποδείχθηκε φιάσκο. Η ώθηση της πλειοψηφίας των συμβεβλημένων με τον ΕΟΠΥΥ ιατρών σε διακοπή της σύμβασης, η απόσπαση αγροτικών ιατρών σε νοσοκομεία για την κάλυψη των ελλείψεων, οδηγούν σε περαιτέρω αποψίλωση της πρωτοβάθμιας περίθαλψης. Έτσι, ο κόσμος συνωστίζεται στα επείγοντα των νοσοκομείων, ακόμα και για ήπια προβλήματα υγείας, σε ατέλειωτες ουρές, με ελλιπή εξυπηρέτηση. Όλα αυτά τα πληρώσαμε με το πιο βαρύ τίμημα, όταν κατά την πανδημία η απασάθρωση της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας αποτέλεσε βασική αιτία της υπερβάλλουσας θνησιμότητας στη χώρα μας.

► Τι σημαίνει, τελικά, ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις 9 Ιούνη;

Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ δίνει ξεκάθαρο μήνυμα για ρήξη και έξοδο από ΕΕ, για να πέσει η κυβέρνηση και να ηττηθεί η πολιτική τους. Δεν δεχόμαστε τα παιδιά μας να ζήσουν χειρότερα από μας! Απαιτούμε σταθερή δουλειά για όλους, λιγότερο χρόνο εργασίας, αξιοπρεπείς μισθούς, ελεύθερο χρόνο, ελεύθερους χώρους, προστατευμένο περιβάλλον, κοινωνικά αγαθά για όλους δωρεάν. Απαιτούμε ζωή αξιοβίωτη και ολοκληρωμένη σε έναν κόσμο ειρήνης και αλληλεγγύης. Να μπει τέλος στην πολεμική εμπλοκή της χώρας μας σε Ουκρανία και Ερυθρά θάλασσα και στη στήριξη στο κράτος - δολοφόνο του Ισραήλ.

Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ δίνει ένα μήνυμα και σε εμάς τους ίδιους: έχουμε λόγο για τη ζωή μας. Ο πλούτος που παράγουμε, η αλματώδης ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας μας ανήκουν. Δώσαμε πολλά, χάσαμε ανθρώπους σε εργατικά «ατυχήματα», στα Τέμπη, στα ναυάγια. Τώρα ζητάμε πίσω δικαιοσύνη. Ζητάμε ό,τι μας ανήκει. Ένα μήνυμα στους φοιτητές που παλεύουν για το δημόσιο πανεπιστήμιο, στους υγειονομικούς, στους εκπαιδευτικούς, σε όσους διαδηλώνουν για την Παλαιστίνη, σε κάθε νέο εργαζόμενο που απεργεί με τον φόβο της απόλυσης, ότι δεν είναι μόνοι στον δίκαιο αγώνα που πρέπει να συνεχιστεί, να διευρυνθεί, να αποκτήσει πολιτική δύναμη.

Συνέντευξη

ΣΤΟΝ
ΚΥΡΙΑΚΟ
ΝΑΣΟΠΟΥΛΟ

► **Οχτώ μήνες μετά τις τεράστιες καταστροφές από την κακοκαιρία Daniel πώς έχει η κατάσταση στη Λάρισα και τις άλλες μεγάλες πόλεις της Θεσσαλίας που επλήγησαν;**

Οι καταστροφές από την κακοκαιρία Daniel ήταν πάρα πολύ μεγάλες και βέβαια μέχρι τώρα ελάχιστα πράγματα έχουν γίνει. Οι αποζημιώσεις που δόθηκαν δεν έχουν να κάνουν σε καμιά περίπτωση με τις ανάγκες και τις πραγματικές ζημιές. Ήταν στην κυριολεξία στάχτη στα μάτια του κόσμου. Επίσης μεγάλο ποσοστό δεν έχει πάρει ακόμη ούτε ένα ευρώ. Τα όποια έργα έχουν γίνει μέχρι τώρα είναι κυρίως αποκατάστασης μικρής εμβέλειας και ο κόσμος όταν συννεφιάζει και μαυρίζει ο ουρανός φοβάται μια μεγάλη νεροποντή. Συμβαίνει αυτό που είχαμε πει εξαρχής, αμέσως μετά την πλημμύρα, ότι θέλουν ένα λαό έρμαιο στα χέρια του συστήματος και του κεφαλαίου, ανίκανο να αντιδράσει και να παλέψει. Και ταυτόχρονα εύκολα διαχειρίσιμο, υποχείριο του κράτους και της εξουσίας. Την ίδια ώρα κερδοσκοπούν από την καταστροφή. Επιχειρηματικά πρότζεκτ στη λίμνη Κάρλα για φωτοβολταϊκά-πλωτά πάνελ χιλιάδων στρεμμάτων, φωτοβολταϊκά και σε δεκάδες χιλιάδες στρέμματα καλλιεργήσιμης γης του κάμπου. Επίσης εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα γύρω από τη λίμνη Κάρλα παραμένουν πλημμυρισμένα και οι αγρότες είναι σε απόγνωση. Ήδη η «ανάπτυξη» και τα σχέδια για αναδιάρθρωση συνολικά στη Θεσσαλία έχουν ξεκινήσει.

► **Σε ποια κατάσταση ακριβώς βρίσκεται ο αγροτικός κόσμος της Θεσσαλίας; Τι έγιναν τα πακέτα στήριξης από την ΕΕ;**

Οι αγρότες της Θεσσαλίας όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν στο δρόμο με μπλόκα στους δρόμους και διαδηλώσεις ακριβώς γιατί οι αλλαγές που προωθούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και συνολικά το κεφάλαιο του αγροτοδιατροφικού τομέα έχουν κάνει τη ζωή τους αβίωτη. Τεράστια αύξηση στο κόστος παραγωγής και ταυτόχρονα πολύ χαμηλές τιμές στα προϊόντα τους, παρόλο που ο λαός μας τα χρυσοπληρώνει. Τα λεγόμενα πακέτα στήριξης έχουν να κάνουν κυρίως με σοβαρή ενίσχυση του πολυεθνικού κεφαλαίου της ενέργειας και του αγροτοδιατροφικού τομέα. Είναι οι λεγόμενες πράσινες επενδύσεις, εκεί δίνεται πακτωλός χρηματοδότησης και τε-

Νίκος Ταλαχούπης

οικοδόμος, υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία

«Μαύρη» ζωή στη Θεσσαλία με σφραγίδα ΕΕ

«Η κανονικότητα που έχει επέλθει είναι ψεύτικη και μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού της Θεσσαλίας περνάνε πολύ δύσκολα. Οι αποζημιώσεις που δόθηκαν δεν έχουν να κάνουν σε καμιά περίπτωση με τις ανάγκες και τις πραγματικές ζημιές. Ήταν στην κυριολεξία στάχτη στα μάτια του κόσμου», δηλώνει στο *Prin* το μέλος του ΔΣ Συνδικάτου Οικοδόμων Λάρισας και υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία Νίκος Ταλαχούπης.

ράστια πακέτα ενίσχυσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, που ήδη προχωράει, έχει ως αποτέλεσμα μεγάλες περικοπές στις επιδοτήσεις και συνολικά διαμορφώνει ένα νέο πεδίο στην αγροτιά. Το Μητρώο Αγροτών πετάει έξω την πληττόμενη αγροτική πλειοψηφία, δηλαδή οι αγροτοεργάτες δεν παίρνουν καμιά επιδότηση και βέβαια δεν μπορούν να έχουν κανένα μέλλον στο χωράφι.

► **Το έγκλημα των Τεμπών συνεχίζει να απασχολεί την κοινωνία, παρά την προσπάθεια της κυβέρνησης να το «εξαφανίσει» από τη δημόσια συζήτηση. Πώς βλέπει τις εξελίξεις η τοπική κοινωνία;**

Το πρώτο και κυρίαρχο, το

Τα λεγόμενα πακέτα στήριξης από την ΕΕ ενισχύουν κυρίως το πολυεθνικό κεφάλαιο της ενέργειας και του αγροτοδιατροφικού τομέα

“

οποίο δεν πρέπει να ξεχνάμε, είναι ότι δικά τους είναι τα κέρδη και δικοί μας είναι οι νεκροί. Αυτό πρέπει να το έχουμε πάντα στο νου μας μετά το φονικό των Τεμπών, όπου ακόμα περιμένουν να βρουν κάποια δικαίωση οι συγγενείς των θυμάτων. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει τονίσει ότι έχουμε ένα προμελετημένο έγκλημα, το οποίο απλά δεν ξέραμε ποια μέρα θα συμβεί. Ήταν προδιαγεγραμμένο με βάση την πολιτική που ακολουθήθηκε στον σιδηρόδρομο όλα αυτά τα χρόνια και ιδιαίτερα μετά την ιδιωτικοποίησή του. Θέσαμε ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ βασικό ζήτημα ότι τα δημόσια αγαθά, δηλαδή σιδηρόδρομοι, μεταφορές, υγεία, παιδεία και νερό, δεν μπορούν να είναι εμπορεύματα και να κινούνται στη λογική του κέρδους. Να γίνει εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση, με εργατικό λαϊκό έλεγχο, όλου του σιδηροδρομικού δικτύου και φυσικά να φύγει η ιταλική FSΙ από την Ελλάδα. Να δημιουργηθεί ενιαίος δημόσιος οργανισμός συγκοινωνιών ενάντια στην ιδιωτικοποίηση που προωθεί η ΕΕ για δημόσιες, ασφαλείς, φτηνές και σύγχρονες συγκοινωνίες για τον λαό.

► **Σε ό,τι αφορά την απόδοση ευθυνών;**

Πρέπει να γίνει απόδοση των ευθυνών σε όλους αυτούς που χρόνια τώρα διέλυαν τη σιδηροδρομική συγκοινωνία της χώρας, και βέβαια στο ιταλικό μονοπώλιο. Σίγουρα δεν έχουμε να κάνουμε με ανθρώπινο λάθος, όπως προσπαθούν κυβέρνηση και σύστημα να το φορτώσουν αποκλειστικά. Αυτό το χρονικό διάστημα των 15 μηνών έχει αποδειχθεί η προσπάθεια συγκάλυψης και συσκότισης του τι ακριβώς έχει συμβεί στα Τέμπη. Πρόσφατα μάθαμε για μεταφορά ξυλόλιου από την εμπορική αμαξοστοιχία, το οποίο χρησιμοποιείται στη νόθευση καυσίμων. Κάτι που πιθανότατα οδήγησε και στη φονική έκρηξη. Σίγουρα δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη, την απάντηση μόνο ο λαός και οι αγώνες του μπορούν να τη δώσουν και αυτό φοβάται το σύστημα.

► **Παράλληλα, στη Θεσσαλία επιχειρείται και ιδιωτικοποίηση-εξπρές του νερού. Ποιος ο ρόλος της ΕΕ;**

Ο Οργανισμός Διαχείρισης Υδάτων Θεσσαλίας (ΟΔΥΘ) είναι πλέον νόμος του κράτους. Ουσιαστικά περνάει η διαχείριση του νερού της άρδευσης από τις ΤΟΕΒ και ΥΕΒ στα χέρια του ΟΔΥΘ, μιας ανώνυμης εταιρείας. Με την κοινοτική οδηγία 2000/60 της ΕΕ, το νερό πλέον παύει να είναι δημόσιο αγαθό. Όπως και με την Κοινή Υπουργική Απόφαση 135275/22-05-2017 της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, με την οποία ο υπολογισμός του συνολικού κόστους της χρήσης του νερού άρδευσης, βασίζεται στο «χρηματοοικονομικό κόστος», στο «περιβαλλοντικό κόστος» και στο «κόστος πόρου». Έτσι άρχισε να αυξάνεται η χρέωση της χρήσης του νερού στη γεωργία, φορτώνοντας εκτός από τα περιβαλλοντικά κόστη και τα κόστη απόσβεσης κατασκευής των έργων του κεφαλαίου στους αγρότες. Ένα δημόσιο φυσικό αγαθό, απαραίτητο για τη ζωή κάθε έμβιου όντος πάνω στον πλανήτη, μετατρέπεται σε εμπόρευμα και το κόστος του καλείται να το επωμιστεί ο λαός. Παρόμοιες οδηγίες έχουμε και στον σιδηρόδρομο (οδηγία 91/440 της ΕΟΚ και 2012/34), όπως επίσης στο ηλεκτρικό ρεύμα (οδηγία 96/1992) για να φτάσουμε το 2019, όταν και συστήθηκε το Χρηματιστήριο Ενέργειας και Ρύπων και η ενιαία αγορά ενέργειας, οδηγώντας τον λαό σε ενεργειακή φτώχεια και τους καπιταλιστές του κλάδου σε υπερκέρδη.

► **Γιατί λοιπόν στήριξη στο ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία;**

Το γιατί αποκαλύφθηκε και παραπάνω, όποια πέτρα και να σηκώσεις, πίσω από τα δεινά που μαστίζουν τον λαό στη Θεσσαλία, κρύβεται η ΕΕ. Ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία σημαίνει μεταξύ άλλων «όχι» στο νέο «Πρόγραμμα Σταθερότητας» σκληρής και μόνιμης λιτότητας που ετοιμάζουν ΕΕ και κυβερνήσεις, σημαίνει «όχι» στις τεράστιες στρατιωτικές δαπάνες και τη συμμετοχή στις πολεμικές συγκρούσεις στην Ουκρανία και τη Μέση Ανατολή, σημαίνει «όχι» στις ιδιωτικοποιήσεις που οδηγούν σε εγκλήματα όπως των Τεμπών, σημαίνει «όχι» στην ΚΑΠ που «σκοτώνει» τους φτωχομεσαίους αγρότες. Στήριξη στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία γιατί το σύνθημα «απειθαρχία-ρήξη-αποδέσμευση από την ΕΕ» εκφράζει πραγματικά τα λαϊκά συμφέροντα.

Αναιρέσεις on the rocks

Στάθης Παΐζης

Τριάντα + 1 χρόνια, το τριήμερο των Αναιρέσεων εμφανίζεται στην Αθήνα, τα 25 από αυτά στη Γεωπονική Σχολή και για πρώτη φορά θα φιλοξενηθεί από το Θέατρο Βράχων. Η στήριξη που λαμβάνει εδώ και τόσα χρόνια το Φεστιβάλ είναι ασύλληπτη και ελπιδοφόρα. Καλλιτέχνες, μουσικοί και επισκέπτες του Φεστιβάλ Αναιρέσεις έχουν δηλώσει δημόσια την ανάγκη της φετινής διεξαγωγής του πολιτικού - πολιτιστικού τριημέρου.

Η φετινή διοργάνωση αλλάζει χώρο, όμως δεν αλλάζει χαρακτήρα. Ίσα ίσα, το Φεστιβάλ θα πραγματοποιηθεί και θα σηματοδοτήσει την πρώτη απάντηση στην κυβερνητική πολιτική και το κεφάλαιο που κάνουν τα αδύνατα δυνατό να δώσουν χώρο και βήμα στις εταιρείες και να εξαφανίσουν τέτοια ανεξάρτητα, ανατρεπτικά εγχειρήματα, τα οποία τους τρομοκρατούν. Είναι ζήτημα πολιτικής σημασίας να γεμίσει το Θέατρο Βράχων με εργαζόμενους και νεολαία, αναδεικνύοντας πως η φωνή των καταπιεσμένων, της γενιάς της επισφάλειας και όσων παλεύουν να επιβιώσουν μπορεί να ακουστεί και να επιβληθεί πανηγυρικά. Πως μπορεί να υπάρχει νέος δρόμος, διαφορετικός και ανατρεπτικός απέναντι στην κυρίαρχη κουλτούρα, ένα εναλλακτικό-απελευθερωτικό πρόταγμα στον Πολιτισμό. Είναι μια μάχη που διεξάγεται καιρό και έχει πάρει πλέον μεγάλες διαστάσεις. Ως Αναιρέσεις πιστεύουμε βαθιά πως απαιτείται η στήριξη και αλληλεγγύη όλων των πολιτικών-πολιτιστικών εγχειρημάτων ώστε να μπορέσουν να διεξαχθούν στους χώρους που φιλοξενούνται τόσα χρόνια. Θα δώσουμε αυτή τη μάχη μέχρι τέλους με πρώτο σταθμό τη φετινή επιτυχία διεξαγωγής του Φεστιβάλ Αναιρέσεις στο Θέατρο Βράχων.

Δυστυχώς, μας λυπεί βαθιά η στάση της ΚΝΕ με το προ-φεστιβαλικό διήμερο στην Πανεπιστημιούπολη τις ίδιες ημερομηνίες με το Φεστιβάλ Αναιρέσεις που έχει ανακοινωθεί από τον Μάρτιο, σε χώρο που έχουν αιτηθεί οι Αναιρέσεις και έχουν λάβει αρνητική απάντηση. Μας κάνει να αναρωτιόμαστε... πού πάει αυτή η λογική «εγώ να είμαι καλά και ας καίγεται ο κόσμος». Ενώ, ταυτόχρονα, δεν έχει πάρει καμία δημόσια θέση για την επίθεση που έχουν εξαπολύσει κυβέρνηση, ΕΕ και κεφάλαιο, η οποία όπως φαίνεται θα κρατήσει καιρό. Μάλλον όταν δεν αποτελείς και κανένα πολιτικό κίνδυνο στο σύστημα, δεν φοβερίζεις κανέναν και άδειες δίνονται κανονικά.

Εμείς δίνουμε ραντεβού στις σκιές των βράχων και σας περιμένουμε όλους και όλες να έρθετε στο τριήμερο Φεστιβάλ και να το ενισχύσετε με την παρουσία σας και οικονομικά, καθώς στήνεται από μυαλά και χέρια ανθρώπων χωρίς χορηγούς και διαφημίσεις. Να μπορέσουμε να συζητήσουμε, να μοιραστούμε τις αγωνίες και τα άγχη μας, να διασκεδάσουμε και να γνωριστούμε.

Φωτεινή Θανάσουλα

Τριήμερο (31/5-2/6) ανατρεπτικού πολιτισμού στο Θέατρο Βράχων

Το Φεστιβάλ Αναιρέσεις, παρά τις δυσκολίες με τις οποίες ήρθε αντιμέτωπο φέτος, επιστρέφει πιστό στο ραντεβού του, στις 31 Μαΐου και 1-2 Ιουνίου στο Θέατρο Βράχων γκρεμίζοντας κάθε εμπόδιο που έσπευσαν να βάλουν κυβέρνηση, πρυτάνεις και δημοτικές αρχές.

Οι αντιδράσεις της νεολαίας και του λαϊκού κινήματος απ' άκρη σε άκρη της γης διαμορφώνουν ένα ρεύμα αμφισβήτησης και οργής. Κυβέρνηση, Ευρωπαϊκή Ένωση, NATO και κεφάλαιο δίνουν υποσχέσεις για συνέχιση του πολέμου, ενίσχυση της σφαγής που λαμβάνει χώρα στην Παλαιστίνη, αλλά και γενικότερα για ακρίβεια, εκμετάλλευση και ανυπαρξία ελεύθερου χρόνου. Από τα κατελιγμένα πα-

νεπιστήμια στις ΗΠΑ και το φοιτητικό κίνημα ενάντια στην πολεμική έρευνα που αξιοποιείται για το Ισραήλ, από τις διαδηλώσεις στην Αργεντινή για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας μέχρι το πρόσφατο φοιτητικό και μαθητικό κίνημα ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων στη χώρα μας, η νεολαία μαζί με τους εργαζόμενους κάνουν ξεκάθαρο πως η νέα γενιά αντιστέκεται στα αδιέξοδα που της επιβάλλουν και διεκδικεί ένα καλύτερο μέλλον.

Είμαστε λίγες μέρες πριν από τις ευρωεκλογές και η σκέψη μας είναι στο πώς θα μπορέσει το κίνημα και η αντικαπιταλιστική Αριστερά να βάλουν φρένο στην επίθεση που έχει ξεκινήσει εδώ και τόσο καιρό. Είναι η ώρα που γίνεται εμφανής η αναγκαιότητα να συνδεθεί το κίνημα

της αντικαπιταλιστικής ανατροπής με το καθήκον για την οικοδόμηση ενός νέου κόσμου, για τη συγκρότηση μιας άλλης κοινωνίας, απαλλαγμένης από την εκμετάλλευση, με φάρο τους κοινούς αγώνες των λαών σε κάθε πλευρά των συνόρων.

Η νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση και το Φεστιβάλ Αναιρέσεις μας καλούν να δράσουμε για τη συλλογική ανατροπή αυτής της επίθεσης στις ζωές μας! Το Φεστιβάλ φιλοδοξεί να συμβάλει στο εγχείρημα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και του κόσμου του αγώνα να οργανώσει το λαϊκό κίνημα, να αφουγκραστεί και να αναμετρηθεί με τα ερωτήματα της εποχής μας και να χαράξει σχέδιο αντεπίθεσης και ανατροπής. Θέλει να αποτελέσει χώρο συνέντευξης και ζύμωσης των τάσεων της

Είναι ζήτημα πολιτικής σημασίας να γεμίσει το Θέατρο Βράχων με εργαζόμενους και νεολαία, αναδεικνύοντας πως η φωνή των καταπιεσμένων, της γενιάς της επισφάλειας και όσων παλεύουν να επιβιώσουν μπορεί να ακουστεί και να επιβληθεί πανηγυρικά

από την ΕΕ εδώ και τώρα επειδή «βιάζεται» ή «αγνοεί τον αρνητικό συσχετισμό», και ποιος είναι «λίγο αργότερα», επειδή είναι πιο «ρεαλιστής». Το ερώτημα είναι αν το εργατικό λαϊκό κίνημα και η Αριστερά έχουν γραμμή πάλης ενάντια στην ΕΕ, ρήξης με την ΕΕ, δηλαδή λογική πολιτικού αγώνα για ρήγματα, αν προβάλλουν ρητά και τεκμηριώνουν την ανάγκη για συνολική ρήξη σήμερα και αποδέσμευση αύριο. Στην εκδήλωση αυτή συζητάμε για την αναγκαία αντικαπιταλιστική, ανατρεπτική Αριστερά που θα μπλοκάρει τα σχέδιά τους.

Το Σάββατο 1/6 η εκδήλωση με τίτλο «Με την απελευθερωτική παιδεία των κοινωνικών αναγκών ενάντια στην εκπαίδευση αγοράς, ΕΕ-κεφαλαίου» καταπιάνεται με ένα ζήτημα που έχει απασχολήσει αρκετά την τελευταία χρονιά την κοινωνία. Αυτό της παιδείας και του φοιτητικού κινήματος. Ποια παιδεία χρειαζόμαστε σήμερα και μπορούμε να έχουμε στο πλαίσιο της πάλης για την κοινωνική αλλαγή; Υπάρχουν εμπειρίες και ιστορικά παραδείγματα διαμόρφωσης ενός άλλου εκπαιδευτικού πλαισίου και εγχειρήματα μορφωτικής χειραφέτησης; Με ποια Αριστερά μπορούμε να συγκροτήσουμε τις βάσεις για τη διαμόρφωση του παραπάνω αναγκαίου προγράμματος και περιεχομένου; Το φετινό Φεστιβάλ Αναιρέσεις έρχεται σε μια περίοδο που τα κινήματα της εκπαίδευσης από τις ΗΠΑ και τη Δατνική Αμερική μέχρι την Ευρώπη παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Προσπαθούμε να ψηλαφίσουμε μια απάντηση στα μεγάλα ερωτήματα που προέκυψαν τόσο στις πρόσφατες μάχες του φοιτητικού κινήματος στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς.

Τελευταία μέρα του τριήμερου, την Κυριακή 2/6, το Φεστιβάλ Αναιρέσεις φιλοξενεί μια εκδήλωση με ξεχωριστό ενδιαφέρον. Ο πόλεμος στην Παλαιστίνη και η γενοκτονία που διεξάγεται εκεί εδώ και οχτώ μήνες έχουν πάρει τεράστιες διαστάσεις και η αστική προπαγάνδα προσπαθεί με νύχια και με δόντια να τα θάψει βαθιά μέσα στη γη. «Η αλήθεια βομβαρδίζεται» και εμείς με αφορμή τον ηρωικό αγώνα του παλαιστινιακού λαού συζητάμε πάνω στα σημαντικά θέματα της προπαγάνδας, της φίμωσης των αγωνιστικών φωνών και των αντιστάσεων, που καταπνίγονται στο όνομα της πολεμικής προετοιμασίας. Οι πολιτικές συζητήσεις δεν σταματούν όμως στις κεντρικές εκδηλώσεις. Συζητάμε για τον ποινικό κώδικα και τη νέα αντιδραστική αναδιάρθρωση που συντελείται από την κυβέρνηση και το κεφάλαιο διαμορφώνοντας ένα νέο τοπίο, με πυλώνες τη ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ, το μαθητικό κίνημα μετά τις μεγαλειώδεις μάχες του προηγούμενου διαστήματος αλλά και για το πώς η εργασία επηρεάζει την ψυχική υγεία των εργαζομένων.

Σας περιμένουμε για πλούσιες και σημαντικές συζητήσεις στον όμορφο χώρο του Θεάτρου Βράχων.

Πολιτικές εκδηλώσεις για την Παλαιστίνη, το φοιτητικό κίνημα και την Ευρωπαϊκή Ένωση

>>>>>

σύγχρονης κομμουνιστικής αναζήτησης, να ενισχύσει το διάλογο και τον προβληματισμό μέσα από σειρά εκδηλώσεων, εργαστηρίων αλλά και πολιτιστικών δρώμενων.

Το πολιτικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ ανατέμνει τις πλευρές της πολιτικής επικαιρότητας που αφορούν τους εργαζόμενους και τη νεολαία. Από τις προοπτικές και τις δυνατότητες της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς μέχρι την αστική προπαγάνδα και την απόκρυψη των στοιχείων του πολέμου στην Παλαιστίνη και την απελευθερωτική παιδεία που μας αξίζει, πιάνει το νήμα της σημερινής συζήτησης και επιχειρεί να τη βαθύνει κάνοντας το αναγκαίο βήμα προκειμένου να βαδίσουμε στο δρόμο των αναγκών και των δικαιωμάτων μας. Αναλυτικοί κεντρικές πολιτικές συζητήσεις:

Την πρώτη μέρα, Παρασκευή 31/5, το Φεστιβάλ φιλοξενεί εκδήλωση με θέμα τον ρόλο της ΕΕ σε όλα τα πεδία της ζωής μας, με αφορμή τη νέα έκδοση-προσούρα του NAP για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το NATO και η ΕΕ διαδραματίζουν συμπληρωματικούς, συνεκτικούς και αμοιβαία ενισχυόμενους ρόλους για την υποστήριξη της «διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας». Επηρεάζουν και καθορίζουν τη ζωή και την επιβίωση της πλειοψηφίας της κοινωνίας. Από την κοινωνική πολιτική και οικονομία, την ακρίβεια και το ρεύμα μέχρι τις πόλεις, τον πολιτισμό και την καθημερινότητα μας. Το ερώτημα που τίθεται στην Αριστερά δεν αφορά το ποιος είναι «υπέρ της εξόδου»

Πάτρα: Ραντεβού στα γρασίδια του Νότιου Πάρκου

Το Φεστιβάλ Αναιρέσεις επιστρέφει και φέτος στην πόλη της Πάτρας, στις 31 Μαΐου και 1 Ιουνίου στα γρασίδια του Νότιου Πάρκου, για ένα διήμερο πολιτικών εκδηλώσεων και πολιτιστικών δράσεων, επιχειρώντας να ανοίξει τη συζήτηση θεμάτων κοινωνικής και πολιτικής διαπάλης.

Το καλοκαίρι ξεκινάει με το κεντρικό σύνθημα «Στις μέρες της οργής χτίζουμε τον κόσμο της ανατροπής!» να ηχεί δυνατά, στην πόλη της Πάτρας, δίνοντας το στίγμα ότι θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα νέο κόσμο που θα χωράει τις ανάγκες και τα δικαιώματά μας, γράφοντας νέες ελπιδοφόρες σελίδες στην Ιστορία!

Το Φεστιβάλ ανοίγει τις πόρτες του την Παρασκευή 31 Μαΐου και πραγματοποιεί εκδήλωση με θέμα τη μάχη των ευρωεκλογών και τη θέση της ανατρεπτικής αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Η κουβέντα έχει ήδη ανοίξει και με αυτήν τη συζήτηση επιδιώκουμε να συμβάλλουμε ώστε να ενισχυθεί η προοπτική της ανατροπής και να μην ξεοδετούν οι αγώνες σε «εναλλακτικές λύσεις» στο πλαίσιο της κυρίαρχης πολιτικής, να ενισχυθεί αποφασιστικά το ρεύμα της απειθαρχίας, ρήξης, αποδέσμευσης από την ΕΕ, για να μαυρίσουμε την ακροδεξιά και τους φασίστες. Την εκκίνηση του πολιτιστικού προγράμματος του Φεστιβάλ αναλαμβάνει το αγαπημένο πατρινό ρεμπέτικο σχήμα ΡΕΜΠΕlution, ενώ η βραδιά θα

κορυφωθεί με ένα παραδοσιακό γλέντι με τους Γκιντίκι, μέχρι το ξημέρωμα.

Τη δεύτερη και τελευταία μέρα, το Φεστιβάλ ξεκινάει με εκδήλωση για τις εξελίξεις στην Παλαιστίνη και τον πόλεμο που διεξάγεται. Η νεολαία διεθνώς βρίσκεται στην πρώτη γραμμή πλάι στον λαό της Παλαιστίνης, ενάντια στην σφαγή του λαού από το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, με την πλήρη στήριξη των ΗΠΑ, NATO και Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και στη χώρα μας είναι επιτακτική η ανάγκη να δυναμώσει η αντιπολεμική πάλη για να πάψει κάθε εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο, να δοθούν χρήματα για τις λαϊκές ανάγκες και όχι για τους πολεμικούς εξοπλισμούς.

Οι μουσικές θα έχουν και πάλι την τιμητική τους. Δεν θα μπορούσε να λείπει από τη σκηνή των Αναιρέσεων η χιπ χοπ μουσική. Πρώτοι στη σκηνή οι Twinsanity συνοδευόμενοι από τον DJ Micro, ενώ στη συνέχεια θα δώσει το «παρών» ο Ταφ Λάθος. Το βράδυ του Σαββάτου ολοκληρώνεται με ένα μεγάλο πάρτι, με DJ set από τη Lilo Pelekaί, ώστε να λήξει το πιο φρέσκο και νεολαιίστικο Φεστιβάλ, δίνοντας τη σκυτάλη στη μάχη των ευρωεκλογών και την έναρξη του καλοκαιριού.

Δίνουμε ραντεβού στο Νότιο Πάρκο Πάτρας, το διήμερο 31 Μαΐου-1 Ιουνίου!

Αμαλία Σταυρίδου

Πίσω από τις κάμερες

Τυπικά, η προεκλογική περίοδος για τις ευρωεκλογές της 9^{ης} Ιούνη άρχισε στις 25 Απριλίου - από αυτή την ημερομηνία μετρά την «πολιτική πολυφωνία» το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο. Η μόνη προεκλογική κίνηση έως πρόσφατα αφορούσε στα χαζοβιντεάκια του Μητσο-

Η ΕΙΔΗΣΗ λέει πως οι Τράπεζες ανακοίνωσαν κέρδη για το πρώτο τρίμηνο του 2024 άνω του ενός δισ. ευρώ. Η ενδιαφέρουσα παράμετρος πίσω από την είδηση είναι πως μόλις πρόσφατα, στελέχη των τηλεοπτικών σταθμών είχαν εκτεταμένες συζητήσεις με στελέχη των τραπεζών για τη δυνατότητα αύξησης της διαφήμισης των τραπεζών στην τηλεόραση. Σημειώνεται πως δίνουν ήδη για διαφήμιση στα μεγάλα κανάλια 16 με 18 εκατ. ευρώ ετησίως...

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ και την Ελλάδα, οι διεθνείς δημοσιογραφικοί Οργανισμοί παρεμβαίνουν για την επιχείρηση κυβερνητικού ελέγχου και στην Ιταλία. Οι πρόσφατες παρεμβάσεις της κυβέρνησης Μελόνι στον δημόσιο ραδιοτηλεοπτικό φορέα της RAI και η απόλυση δημοσιογράφου προκάλεσαν την κινητοποίηση των ενώσεων. Όπως και στη χώρα μας το 2023, η αντιπροσωπεία οργανώσεων που βρέθηκε στην Ιταλία μιλά για απειλές μέσω αγωγών, έλεγχο και λογοκρισία.

Νέα τακτοποίηση για την εκπομπή των ραδιοφωνικών σταθμών πανελλαδικά προωθεί η κυβέρνηση. Όσοι συνεχίζουν να εκπέμπουν με το καθεστώς της προσωρινής νομιμότητας μέσω βεβαιώσεων, μπορούν πλέον να το κάνουν από στην Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών έως και το τέλος του 2024. Για πρώτη φορά, επίσης, δίνεται η δυνατότητα σε σταθμούς να διεκδικήσουν και δεύτερη συχνότητα στα ερτζιανά υπό προϋποθέσεις.

τάκη, που εμφανίζεται ως κακός stand-up comedian στο TikTok με υπόκρουση το «Ζάρι» και οι εμφανίσεις Κασσελάκη μετά του συζύγου του ή οι ατάκες του ως καλού stand-up comedian.

Όμως, όπως είναι ανύπαρκτη στα μίντια η κάλυψη σοβαρών πολιτικών γεγονότων, εξίσου ανύπαρκτη είναι και η συζήτηση για τις ευρωεκλογές, το ρόλο της ΕΕ, τη δομή και τη λειτουργία της. Στην καλή περίπτωση, τα μίντια προβάλλουν και ασχολούνται με τις δημοσκοπικές επιδόσεις ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ ή με τις δημοσκοπικές πρωτιές των τηλεστάρ υποψηφίων του ψηφοδελτίου της κυβερνητικής παράταξης. Μια κατεύθυνση που ενισχύει η κεντρική επικοινωνιακή πολιτική των ίδιων των κομμάτων, αφενός επειδή η πολιτική τους σε ό,τι αφορά στην ΕΕ είναι απόλυτα ταυτόσημη και, αφετέρου, διότι δεν στοχεύουν σε ουσιαστική ενεργή πολι-

τική συζήτηση για σημαντικά κοινωνικά ζητήματα.

Θέματα που διαβάζουμε στα ευρω-

παϊκά ΜΜΕ, όπου οι ευρωεκλογές μπήκαν στο επίκεντρο -όπως η στροφή στην πολεμική βιομηχανία στην ΕΕ με αφορμή την Ουκρανία ή η σκιά της ανόδου της Ακροδεξιάς στην ταραγμένη Ευρώπη- τα βρίσκουμε στα ελληνικά μίντια χωμένα στις πίσω σελίδες, χαμηλά στις διαδικτυακές ροές. Σίγουρα, λοιπόν, δεν αποτελούν κεντρική επιλογή των ιδίων των συστημικών κομμάτων και των ΜΜΕ.

Επίσημα, η προεκλογική περίοδος άρχισε για τα ΜΜΕ με κατακλυσμό εμφανίσεων πολιτικών αρχηγών και υποψηφίων ευρωβουλευτών σε όλων των τύπων τις τηλεοπτικές εκπομπές. Με κατακλυσμό διαφημιστικών μηνυμάτων για τους λίγους συνδυασμούς που εξασφάλισαν δωρεάν τηλεοπτική διαφήμιση. Εξάλλου, μέσα σε 15 ημέρες θα πρέπει να καταναλωθεί διαφήμιση συνολικού ύψους 5 εκατ. ευρώ, 4,8 εκατ. στα πανελλαδικά κανάλια και 200 χιλ. ευρώ σε Nova και Cosmote, που αφορά μόλις δέκα συνδυασμούς κομμάτων. Όλα τα υπόλοιπα θα αρκεστούν στο υποχρεωτικό 10λεπτο προβολής, το οποίο συνήθως στριμώχνεται είτε τις πολύ πρωινές ώρες είτε τα μεσάνυχτα.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Βύσματα και «εμπλοκή»

► Ενόψει των ευρωεκλογών βολεύονται «ημέτεροι» και στελέχη σε βάρος των φαντάρων

Τα επικοινωνιακά σόου στον Ελληνικό Στρατό συνεχίζονται... Πλησιάζοντας προς τις ευρωεκλογές μπορεί κανείς να δει τις όλο και περισσότερες εμφανίσεις διάφορων στελεχών της κυβέρνησης σε παρελάσεις, επιθεωρήσεις, επισκέψεις σε φυλάκια.

Αλήθεια, τι γνωρίζουν όλοι αυτοί για το τι πραγματικά ισχύει μέσα στον Ελληνικό Στρατό; Για την καθημερινότητα των φαντάρων; Γνωρίζει άραγε ο αρχηγός ΓΕΣ πως την ίδια στιγμή που γίνονταν οι εκδηλώσεις για την απελευθέρωση της Αλεξανδρούπολης, οι φαντάροι στον υπόλοιπο Έβρο δεν είχαν νερό να πιούν γιατί δεν είναι πόσιμος; Αναγκάζονται τους σαφώς να πρέπει να αγοράζουν εμφιαλωμένο νερό έστω για τα βασικά; Πως το 2024, ενώ λεφτά υπάρχουν για τις φιέστες στο Μέγαρο Μουσικής και για τα American Optical γυαλιά στις παρελάσεις, το ζήτημα των κοριών παραμένει άλυτο και καταφεύγουμε σε ιδέες...

προπολεμικές, όπως το κάψιμο των στρωμάτων;

Με ποιο σκεπτικό αλήθεια για την παρέλαση στην Κέρκυρα (πολιτική έδρα του υπουργού Άμυνας Δένδια) για την 160^η Επέτειο της Ένωσης των Επτανήσων με την Ελλάδα, απαιτήθηκαν τέσσερα (4) ελικόπτερα Apache και τρεις (3) Διμοιρίες από τα Γιάννενα; Γνωρίζουν πως οι μετακινήσεις των φαντάρων πληρώνονται απ' τους ίδιους; Πως ακόμα και στις υποχρεωτικές άδειες οι συνάδελφοι βάζουν τα ήδη υπέρογκα -και όσο περνάει ο καιρός ολοένα ακριβότερα- εισιτήρια απ' την τσέπη

τους; Φαίνεται πως ενώ μπορούν να «σηκωθούν» κατά βούληση μέχρι και ελικόπτερα για παρελάσεις, απουσιάζει κάθε βούληση για την επίλυση των προβλημάτων των φαντάρων.

Δεν είναι σημαντικό για τη ΝΔ και την κυβέρνηση της να μπορεί η θητεία να είναι τουλάχιστον αξιοπρεπής. Σημαντικό είναι να μπορούν να γίνονται οι φιέστες της, να φαίνεται διαρκώς η στρατιωτική ισχύς της χώρας στους πολίτες ενώ τα ίδια τους τα παιδιά δεινοπαθούν και εκείνοι προσπαθούν ταυτόχρονα να τα υποστηρίξουν με κάθε τρόπο λόγω του απίστευτου κόστους της θητείας.

Στις κυβερνητικές προτεραιότητες είναι να βολευτούν φυσικά και τα βύσματα καθώς όπως προαναφέραμε πλησιάζουν οι ευρωεκλογές. Κάτι που έρχεται σε πλήρη... αντίθεση με την καθημερινότητα των επόμενων μηνών καθώς απολύονται οι δύο μαζικές σειρές του Σεπτεμβρίου και του Νοεμβρίου και ως εκ τούτου η λέξη «εμπλοκή» θα ακούγεται συνέχεια σε όλα τα στρατόπεδα στην Ελλάδα.

Με τις ίδιες αφορμές εκφράζονται ήδη ιδέες σχετικά με τις εκλογικές άδειες και το πως θα βολευτούν τα βύσματα και τα στελέχη τα «σπασμένα» θα πληρώσουν όπως πάντα οι φαντάροι.

Η κυβέρνηση δεν έχει σε προτεραιότητα τη ζωή των στρατιωτών, μόνο με τη δημοσιοποίηση μπορεί να αλλάξει οποιαδήποτε κατάσταση. Βγαίνουμε παραπονούμενοι, επικοινωνούμε με την Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία: Εκδηλώσεις σε όλη τη χώρα

ΣΕΙΡΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ και εξορμήσεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία έχουν προγραμματιστεί μέσα στο Σαββατοκύριακο (25-26/5) σε Αττική και περιφέρεια, ενόψει της εκλογικής μάχης των ευρωεκλογών της 9^{ης} Ιουνίου. Συγκεκριμένα, σε γειτονιές της Αθήνας θα πραγματοποιηθούν οι εξής συζητήσεις: Το Σάββατο 25/5 στις 6.30 μ.μ. θα γίνει εκδήλωση στα Πετράλωνα (πλατεία Μερκούρη). Την Κυριακή 26/5 σειρά παίρνουν στις 12 το μεσημέρι Κυψέλη-Πατήσια-Γαλάτσι (θεατράκι Φωκίωνος Νέγρη), στις 6 μ.μ. το Νέο Ηράκλειο (θεατράκι, πλατεία ΗΣΑΠ) και στις 6.30 μ.μ. η Νίκαια (πλατεία Αγίου Νικολάου, Μετρό) και το Ελληνικό (πλατεία Σουρμένων). Στην περιφέρεια, το Σάββατο 25/5 στις 7 μ.μ. θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση στην Ξάνθη (θεατράκι πάρκου Νομαρχίας). Την Κυριακή 26/5 θα ακολουθήσουν η Πρέβεζα στις 11 π.μ. (αίθουσα Μόραλη, ιστορικό κέντρο) και η Κομοτηνή στις 6 μ.μ. (στο Εργατικό Κέντρο). Αναλυτικά όλες οι εκδηλώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία μέχρι και την Τρίτη 4/6 στο prin.gr.

ΚΕΔΔΑ: Να αφεθούν ελεύθεροι οι εννιά επιζώντες που αθώωθηκαν

ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ απελευθέρωση των εννέα επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου, στους οποίους η κυβέρνηση ήθελε να φορτώσει το ρατσιστικό έγκλημα του πνιγμού άνω των 600 προσφύγων αλλά αθώωθηκαν από το Τριμελές Εφετείο Κακουρημάτων Καλαμάτας, απαιτεί η ΚΕΔΔΑ. «Αντί οι 9 επιζώντες να είναι πλέον ελεύθεροι όπως ήταν αναμενόμενο, εκδόθηκαν από την αστυνομία στην έλλειψη αιτιολογία την έλλειψη ταξιδιωτικών εγγράφων (!) και την αστήρικτη κατηγορία για υποψία "διαφυγής" λόγω "έλλειψης σταθερού καταλύματος"», σημειώνει η ΚΕΔΔΑ. «Δεν ξεχνάμε το έγκλημα στην Πύλο. Να αποδοθεί δικαιοσύνη. Να τιμωρηθούν οι πολιτικοί ένοχοι και οι φυσικοί αυτουργοί. Να μπει τέρμα στην αντιπροσφυγική πολιτική Ελλάδας-ΕΕ», προσθέτει.

Φάμπρικα διαφθοράς η ΔΟΥ Χαλκίδας

ΣΟΒΑΡΑ ερωτήματα για τη λειτουργία του κρατικού φορολογικού μηχανισμού, των διοικητών και προϊσταμένων της κυβέρνησης, των εποπτικών αρχών και του... «αδιάβλητου» των οικονομικών μας στοιχείων από τη συνεργασία κράτους και τραπεζικού συστήματος εγείρει η αποκάλυψη για το κύκλωμα διαφθοράς που αποκαλύφθηκε στη ΔΟΥ Χαλκίδας. Στο εγκληματικό κύκλωμα εμπλέκονται στελέχη και υπάλληλοι που εκβίαζαν ιδιώτες και έκαναν ειδικές συμφωνίες με επιχειρηματίες, ενώ φαίνεται ότι η κρατική σπείρα είχε πρόσβαση στους τραπεζικούς λογαριασμούς πολιτών. Στον πυρήνα του σκανδάλου εμφανίζεται η ίδια η «γαλαξία» προϊστάμενη της ΔΟΥ, μέλος της ΝΔ.

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Με ένα ...κλικ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΧΑΪΚΑΛΗ

► Οι Π.Χ. και Μ.Χ., εκ μέρους της οικογένειας του αγαπημένου συντρόφου μας Σπύρου Χαϊκάλη, προσφέρουν στη μνήμη του στο ΝΑΡ και στο *Prin* το ποσό των 1.500 ευρώ.

ΑΚΕΑ: ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

► Η *Αριστερή Κίνηση Εργαζόμενων Αρχιτεκτόνων (ΑΚΕΑ)* διοργανώνει την Τρίτη 28/6, από τις 6 μ.μ. μέχρι τις 9 μ.μ., στο αμφιθέατρο Α008 του κτιρίου Αβέρωφ της Σχολής Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ, συζήτηση με τίτλο: «Αποκρυπτογραφώντας την χωρική διάσταση της ισραηλινής κατοχής στην Παλαιστίνη». Εισηγητές: Άλκηστις Πρέπη (αρχιτεκτόνισσα-πολεοδόμος, Δρ. Σχολής Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ), Γιώργος Κιούσης (αρχιτέκτονας) καθώς και ο Παλαιστίνιος αρχιτέκτονας και εικαστικός καλλιτέχνης Μπενζί Μπογιατζιάν.

17^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΦΕΠΑ (24-25/5)

► Ολοκληρώνεται σήμερα, Σάββατο 25/5, το 17^ο διήμερο φεστιβάλ που διοργανώνουν οι Πολιτιστικές Ομάδες Φοιτητικής Εστίας Πανεπιστημίου Αθηνών στο προαύλιο της Δ' ΦΕΠΑ με περιπετάκια ενημέρωσης, εκδηλώσεις, συναυλίες, φαγητό, ποτό και χορό! Το φεστιβάλ, όπως κάθε χρονιά, είναι αυτοοργανωμένο χωρίς κάποια χρηματοδότηση από ιδιώτες, πανεπιστήμιο ή το κράτος.

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ ΣΤΟ ΙΛΙΟΝ PLUS

► Ο τραγουδοποιός Γιάννης Χαλκιαδάκης, την Πέμπτη 30/5 στις 9 μ.μ., μας περιμένει σε «άνοιξης συμπόσιο» στην αγαπημένη μουσική σκηνή της πόλης, στο ΙΛΙΟΝ PLUS (Πατησίων και Κοδριγκτώνος 17), παρέα με την εξαιρετική ερμηνεύτρια Θέλμα Καραγιάννη. Την βραδιά θα πλαισιώσουν οι εξαιρετικοί μουσικοί Αρετή Κοκκίνου (ενορχήστρωση και κιθάρα), Θανάσης Σοφράς (μπάσο), Μαρία Νίττη (ακορντεόν), Σωκράτης Γανιάρης (κρουστά) και Ilirjan Mehilli (βιολί). Οι πόρτες θα ανοίξουν στις 8.30 μ.μ. Κρατήσεις: 210 8824383- 6983600510.

Μοίραζαν σε μαθητές γεύματα με σκουλήκια

Οργή προκαλεί η υπόθεση μαζικής τροφικής δηλητηρίασης μαθητών στη Λαμία από «σάπια» σχολικά γεύματα. Μετά από σχετικό έλεγχο του ΕΟΔΥ στο περιφερειακό εργαστήριο δημόσιας υγείας στη Θεσσαλία, στα δείγματα απομονώθηκε σταφυλόκοκκος. Μια μέρα πριν πραγματοποιηθεί ο έλεγχος στο εργοστάσιο παραγωγής των σχολικών γευμάτων, η εγκατάσταση τυλίχθηκε στις φλόγες.

ΚΟΥΠΟΝΙ

για τους αναγνώστες του

PRIN

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το *Prin* παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν την παράσταση

**Το Όνειρο Της Ιωνίας:
Η Μικρασιατική Εκστρατεία
μέσα από τα Ημερολόγια
των στρατιωτών**
του Αντώνη Κυριακάκη
με ένα εισιτήριο αξίας 15 ευρώ!
**Παραστάσεις: Πέμπτη, Παρασκευή,
Σάββατο, Κυριακή στις 9 μ.μ.
Πρεμιέρα: Παρασκευή 10/5.**
Θέατρο Χώρος

(Ορφέως και Πραβίου 6-8,
Βοτανικός). Τηλέφωνο
επικοινωνίας: 6983308778.

Η προσφορά ισχύει για όλες τις παραστάσεις βάσει διαθεσιμότητας (απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση και η επίδειξη του κουπονιού κατά την παραλαβή των εισιτηρίων)

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Σπύρο θα μας συντροφεύεις για πάντα!

Εκατοντάδες σύντροφοι και συντρόφισσες από το ΝΑΡ και τη ΝΚΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ κι από άλλες οργανώσεις της Αριστεράς, συνάδελφοι και συναδέλφισσες από το ΣΕΡΕΤΕ και τον χώρο εργασίας του, επιστημονικοί συνεργάτες, φίλοι και συγγενείς, είπαν το τελευταίο αντίο το Σάββατο 18/5 στο Α' Νεκροταφείο στον Σπύρο Χαϊκάλη. Ο αγαπημένος μας σύντροφος και φίλος Σπύρος έφυγε απ' τη ζωή από αυτοκινητιστικό δυστύχημα την Τετάρτη 15/5, σε ηλικία μόλις 37 ετών.

Στις ομιλίες και τους χαιρετισμούς που επδόθηκαν εκφράστηκε η ξεχωριστή συνεισφορά του Σπύρου στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες αλλά και στις καθημερινές σχέσεις με τους οικείους του.

«Σπύρο η σπορά σου θα μείνει, θα καρπίσει και θα φουντώσει. Και αυτό το υποσχόμαστε. Θα μείνει στα γλέντια και στα ζεϊμπέκικα που θα χορεύουμε. Θα μείνει στην ομάδα μπάσκετ που θα την κρατήσουμε και θα την ανεβάσουμε και κατηγορία. Θα μείνει στο κίνημα που θα είμαστε μαχητικοί και θα το πηγαίνουμε μέχρι τέλους όπως θα ήθελες. Θα μείνει στο σωματείο που θα το μεγαλώσουμε και θα υπογράψουμε και σύμβαση. Θα μείνει στην οργάνωση που θα φτιάξουμε που θα φροντίσουμε να μην έχει όλα όσα σε χάλασαν. Θα μείνει στην υπόθεση που όπως έγραψε η Όλγα για κάθε σύντροφό μας που χάνεται, γινόμαστε εμείς χιλιάδες αντίγραφα του», είπε μεταξύ άλλων στον επικήδειο που εκφώνησε ο Κώστας Τριχιάς, εκ μέρους του ΝΑΡ και της ΝΚΑ.

«Μέσα στην καρδιά μας ζει το γέλιο του, η απίστευτη φωνή του, το ανεπανάληπτο βλέμμα του. Πάντα εκείνος το λιμάνι κι εμείς το φανάρι δεξιά. Η ζωή του θα εκτείνεται πέρα από τη ζωή σου και τη ζωή μου, πέρα πολύ. Κι αν λείψεις Σπύρο –που γράφει ο Καββαδίας– χίλια χρόνια θα σε περιμένω. Στον δρόμο για τη θάλασσα που χάθηκες, στη θάλασσα πάντα θα σε ξαναβρίσκω, μέχρι να συναντηθούμε ξανά», μερικά από τα λόγια αποχαιρετισμού της συντρόφισσάς του, Κωνσταντίνας Γκόντρα.

Σπύρο, σου υποσχόμαστε πως σε όλες τις μελλοντικές μάχες, στις θάλασσες που δεν αρμενίσουμε ακόμα, η μνήμη σου κι η ζεστή σου εικόνα θα μας συντροφεύει. Σε ευχαριστούμε που αγωνίστηκες μαζί μας για τα ιδανικά του κομμουνισμού. Αθάνατος!

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΠΥΛΟ

Γιώργος Μουρμούρης

Αθώοι αλλά κρατούμενοι οι 9 ναυαγοί

► Απαράδεκτη απόφαση για παράταση διοικητικής κράτησης

Ο μηρίας συνέχεια για τους εννέα Αιγύπτιους επιζήσαντες του ναυαγίου στην Πύλο με τους περισσότερους από 600 νεκρούς, οι οποίοι από τις πρώτες ημέρες μετά τη διάσωσή τους παρέμειναν προφυλακισμένοι με βαρύτατες κατηγορίες όπως σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, πρόκληση ναυαγίου, ανθρωποκτονία από αμέλεια, έκθεση ζωής σε κίνδυνο, παράνομη διακίνηση αλλοδαπών και παράνομη είσοδο στη χώρα.

Σε μια φορτισμένη συνεδρίαση, υπό το άγρυπνο βλέμμα αλληλέγγυων, αντιρατσιστικών κινήσεων, πολιτικών οργανώσεων και κομμάτων, αλλά και πολλών διεθνών ΜΜΕ, το δικαστήριο έκρινε αθώους τους εννέα μετανάστες λόγω αναρμοδιότητας, δεδομένου του ότι οι κατηγορούμενοι εντοπίστηκαν σε διεθνή χωρικά ύδατα. Το δικαστήριο κατ' αυτόν τον τρόπο δεν εισήλθε στην ουσία της υπόθεσης, το έωλο δηλαδή κατηγορητήριο και τα συνακόλουθα ερωτήματα για τις πράξεις και τις παραλείψεις του ελληνικού λιμενικού. Ωστόσο μετά από σχεδόν ένα χρόνο άδικης κράτησης αντί οι ναυαγοί να αφεθούν άμεσα ελεύθεροι, παραμένουν έγκλειστοι με τις ελληνικές αρχές να θέτουν νέα εμπόδια και προσκόμματα. Συγκεκριμένα εκδόθηκε από την αστυνομία απαράδεκτη απόφαση διοικητικής κράτησής τους με αιτιολογία

την έλλειψη ταξιδιωτικών εγγράφων και την αστήρικτη κατηγορία για υποψία «διαφυγής λόγω έλλειψης σταθερού καταλύματος»! «Προφανώς η απόφαση του δικαστηρίου δεν προσφέρεται για την εκφορά υστερικών ρατσιστικών κραυγών από

το τρίδυμο των Μητσοτάκη, Καϊρίδη και Χρυσοχοϊδη ως συνοριοφυλάκων της ΕΕ, με τις δολοφονικές καταδιώξεις του Λιμενικού, τις επαναπροωθήσεις, την ποινικοποίηση της προσφυγιάς και της αλληλεγγύης», σχολιάζει η ΚΕΕΡΦΑ.

Ενδεικτική της πολιτικής σημασίας που αποδίδουν κυβέρνηση και κράτος στη συγκεκριμένη υπόθεση είναι η άγρια επίθεση που εξαπέλυσαν δυνάμεις των ΜΑΤ κατά αλληλέγγυων έξω από το δικαστικό μέγαρο της Καλαμάτας, όταν οι τελευταίοι επιχείρησαν να ανοίξουν πανό. Η επίθεση είχε ως αποτέλεσμα να τραυματιστούν δύο άτομα, ο ένας εκ των οποίων χρειάστηκε να μεταφερθεί στο νοσοκομείο για ράμμα-τα στο κεφάλι. Η αστυνομία προχώρησε και σε τρεις προσαγωγές οι οποίες δεν μετατράπηκαν σε συλλήψεις.

Η αθώωση των «εννέα», έστω και λόγω αναρμοδιότητας, ανοίγει τον δρόμο για να καθίσουν στο σκαμνί οι πραγματικοί ένοχοι ενός εκ των πλέον πολύνεκρων ναυαγίων στη Μεσόγειο.

Παναγιώτης Κάτσαρης:

«Να δικαστούν οι πραγματικοί ένοχοι»

«Αυτό το σύστημα, πέρα από ολοκληρωτικό και κατασταλακτικό είναι και απάνθρωπο. Έδειξε το απάνθρωπο πρόσωπό του για μία ακόμα φορά με τον πνιγμό των 600 συνανθρώπων μας στην Πύλο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι η Ένωση των λαών. Είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση των κλειστών συνόρων, των πνιγμένων, των πολυεθνικών και της εξυπηρέτησης των μεγάλων συμφερόντων», δηλώνει στο Πριν ο υποψήφιος ευρωβουλευτής με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ – Ανατρεπτική Συνεργασία και πρόεδρος

του Πανελληνίου Συλλόγου Εργαζομένων ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ, Παναγιώτης Κάτσαρης. «Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ελληνικές κυβερνήσεις είναι συνένοχες. Είναι οι πραγματικοί δολοφόνοι όλων των ταπεινών, των φτωχών και των κατατρεγμένων μεταναστών και προσφύγων, των οποίων οι σοροί βρίσκονται στον πάτο της Μεσογείου. Και αυτές θα έπρεπε να δικάζονται. Όχι οι εννέα θαλασσοπνιγμένοι οι οποίοι κάθισαν στο εδώλιο του κατηγορουμένου», καταλήγει.

ΓΑΛΑΤΣΙ

Πορεία για το πάρκο Ηνιόχου τη Δευτέρα 27/5

Συγκέντρωση και πορεία για τη διάσωση του πάρκου Ηνιόχου στο Γαλάτσι διοργανώνεται τη Δευτέρα 27/5 στις 6 μ.μ., με αφετηρία τη συμβολή Ηνιόχου και Βεϊκού. Το κάλεσμα απευθύνει η Πρωτοβουλία για την υπεράσπιση του πάρκου Ηνιόχου, με κεντρικό σύνθημα της κινητοποίησης «Να τους κόψουμε τη φόρα προτού μας κόψουν τα δέντρα, το πάρκο ήταν και θα παραμείνει χώρος πρασίνου... ούτε σκέψη

για πάρκινγκ». Πρόκειται για έναν από τους λίγους ελεύθερους χώρους σε έναν πυκνοδομημένο δήμο όπου οι κάτοικοι της γειτονιάς, μετά από νικηφόρους αγώνες κατά το πρόσφατο παρελθόν, όταν και πάλι είχε επιχειρηθεί η τιμωροποίηση του, με προσωπικό χρόνο, έξοδα και κόπο διαμόρφωσαν σε πάρκο από μια βρόμικη και εγκαταλειμμένη αλάνα, φυτεύοντας δέντρα, θάμνους και φυτά, τοποθετώντας παγκάκια,

τραπέζια, φροντίζοντας για τη συντήρηση και την καθαριότητά του.

Σήμερα ο Δήμος Γαλατσίου επιχειρεί να το μετατρέψει σε υπόγειο πάρκινγκ αλλά υπολογίζει χωρίς τον ξενοδόχο, τους κατοίκους που δηλώνουν ότι θα υπερασπιστούν τον χώρο και τον δημόσιο, πράσινο χαρακτήρα του. Την κινητοποίηση της Δευτέρας στηρίζει και συμμετέχει και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Γαλατσίου.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΠΑΙΔΩΝ

Ιωάννα Καρδάρα

Λουκέτο στα χειρουργεία σε «Αγία Σοφία» και «Αγλαΐα Κυριακού»

► Τραγικές ελλείψεις σε αναισθησιολόγους και νοσηλεύτριες!

«Λουκέτο» στις χειρουργικές αίθουσες βάζουν τα δύο μεγαλύτερα Νοσοκομεία Παιδών της χώρας («Αγία Σοφία» και «Αγλαΐα Κυριακού») λόγω της έλλειψης αναισθησιολόγων. Τα δύο νοσοκομεία έχουν σημάνει συναγερμό κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου για την κατάσταση που έχουν περιέλθει. Οι αναισθησιολόγοι του «Αγλαΐα Κυριακού» προχωρούν σε αναστολή των χειρουργείων από τη Δευτέρα 27 Μαΐου, καταγγέλλοντας την υποστελέχωση του τμήματος και του νοσηλευτικού προσωπικού του χειρουργείου.

Όπως εξηγεί στο Πριν η αναισθησιολόγος, επιμελήτρια Α' και πρόεδρος του σωματίου εργαζομένων στο νοσοκομείο Κατερίνα Ντουζέπη, η κατάσταση είναι τραγική και επιδεινώθηκε βαθμιαία. «Από το 2016 που είχαμε έξι χειρουργικές αίθουσες, έχουν μειωθεί σταδιακά στις τρεις. Και αυτό όχι μόνο λόγω ελλείψεων αναισθησιολόγων αλλά και νοσηλευτικού προσωπικού. Το 2016 ήμασταν 16 αναισθησιολόγοι, τώρα από τις αρχές Γενάρη είμαστε επτά μόνιμοι. Απευθύναμε γραπτές εκκλήσεις πέρσι για προκήρυξη θέσεων και αρχές του χρόνου που είχε δεσμευτεί το υπουργείο για ξεχωριστή προκήρυξη, τελικά δεν έγινε ποτέ, έγινε μαζί με όλες τις υπόλοιπες. Πλέον, μετακινούν αναισθησιολόγους ενηλίκων για βοήθεια στο εφημεριακό πρόγραμμα».

«Όπως καταλαβαίνετε, επτά γιατροί για τρεις χειρουργεία».

γικές αίθουσες και τα εκτός χειρουργείου καθήκοντα δεν φτάνουν. Γιατί είμαστε αναισθησιολόγοι παιδών. Είναι ειδικό αντικείμενο. Δεν μπορεί ο αναισθησιολόγος ενηλίκων να ανταποκριθεί. Οι αναισθησιολόγοι που έχουν έρθει για βοήθεια είναι υπό τη δική μας επίβλεψη. Και ειδικά όταν πρόκειται για περιστατικά όπως είναι τα νεογνά ή τα βρέφη, τα οποία θέλουν αναγκαστικά δύο αναισθησιολόγους, βάση των κατευθυντήριων οδηγιών. Δεν είναι «καπρίτσιο» δικό μας αλλά για την ασφάλεια του μωρού. Δεν επαρκούμε για να λειτουργούμε τις τρεις χειρουργικές αίθουσες. Γι' αυτό σαν τμήμα πήραμε την απόφαση ότι από την άλλη βδομάδα εμείς μπορούμε να λειτουργήσουμε μόνο δύο αίθουσες», αναφέρει χαρακτηριστικά η Κατερίνα Ντουζέπη.

Όπως τονίζει, το πρόβλημα διογκώθηκε από την πανδημία κι έπειτα, καθώς τα κενά διατηρούνται και οι ελλείψεις αυξάνονται. Οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου, όπως υπογραμμίζει και ανακοίνωση της ΕΙΝΑΠ, εδώ και μήνες έχουν επισημάνει τις τραγικές ελλείψεις στο αναισθησιολογικό τμήμα, οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο ακόμα και τη λειτουργία του τμήματος. Η απάντηση της διοίκησης του νοσοκομείου και της ΥΠΕ σε αυτήν την κατάσταση είναι παράνομα προγράμματα υπερεφημέρευσης και μετακινήσεις γιατρών από όλο το λεκανοπέδιο.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινεί-

ται και το Νοσοκομείο Παιδών «Αγία Σοφία». Οι εργαζόμενοι καταγγέλλουν τις διαρκείς μετακινήσεις προσωπικού με αφορμή και την πρόσφατη μετακίνηση συναδέλφου τους αναισθησιολόγου στο «Αγλαΐα Κυριακού», ενώ υπογραμμίζουν ότι από πλευράς διοίκησης συζητείται η κοινή λειτουργία των αναισθησιολογικών τμημάτων των δύο παιδιατρικών νοσοκομείων προκειμένου να καλυφθούν προσημαστικά τα κενά που υπάρχουν. Παράλληλα, μιλούν για τις χειρουργικές αίθουσες που παραμένουν κλειστές τα τελευταία χρόνια εξαιτίας των ελλείψεων σε προσωπικό όλων των ειδικοτήτων.

«Οι εργαζόμενοι πρακτικά δουλεύουν πια πέρα από τα όρια τους, σε συνθήκες υπερεφημέρευσης εξοντωτικές για τους ίδιους και επισφαλείς για την ομαλή λειτουργία του νοσοκομείου. Τα παραπάνω έχουν σαν αποτέλεσμα να μεγαλώνουν διαρκώς οι λίστες αναμονής των τακτικών χειρουργείων αλλά να καθυστερούν και τακτικά περιστατικά μεγάλης βαρύτητας. Επίσης υπάρχουν ελλείψεις στο νοσηλευτικό προσωπικό του χειρουργείου», επισημαίνει ανακοίνωση της πενταμελούς επιτροπής ΕΙΝΑΠ Παιδών «Αγία Σοφία».

Για τον λόγο αυτό αποφασίστηκε η αναστολή των τακτικών χειρουργείων από 1/6 έως ότου γίνει δυνατή η ασφαλής λειτουργία τους (την ώρα που το Πριν όδευε για το τυπογραφείο, η διοίκηση του νοσοκομείου έκανε λόγο για αναστολή των κινητοποιήσεων).

Αιμιλία Τσαγκαράτου

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ «PISA»

«Ντόμινο» αγωνιστικών ακυρώσεων στα σχολεία

Σε δεκάδες σχολεία σε όλη την Ελλάδα ματαιώθηκαν στις 22 Μαΐ οι διαβόητες εξετάσεις τύπου «Pisa», μετά από την κινητοποίηση εκπαιδευτικών και γονιών που αρνούνται να μπει η εκπαίδευση στον Προκρούστη των δήθεν «διαγνωστικών» τεστ που το υπουργείο Παιδείας διεξάγει τα τρία τελευταία χρόνια. Αποτέλεσμα της αντίστασης αυτής είναι και το γεγονός ότι η κυβέρνηση δεν έχει τολμήσει τη γενικευμένη διεξαγωγή του διαγωνισμού σε όλα τα σχολεία, όπως προβλέπεται από το νόμο 4823/21.

Μετά τη δικαστική απόφαση που κήρυξε παράνομες τις στάσεις εργασίας των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών για την κάλυψη δασκάλων και καθηγητών με στόχο την ακύρωση του διαγωνισμού, στάση εργασίας προκήρυξε η ΑΔΕΔΥ. Για μια ακόμα φορά, με ένα κατάπτυστο έγγραφο που έστειλε μέσα στη νύχτα (!) ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Παιδείας, σε ρόλο δικαστή, «ενημέρωσε» τα σχολεία ότι η στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ είναι παράνομη γιατί κοινοποιήθηκε μόνο στα ΜΜΕ! Οι απειλές όμως δεν έπιασαν τόπο αφού οι ήδη προγραμματισμένες σε πολλά σχολεία κινητοποιήσεις έγιναν κανονικά. Καθοριστικός ήταν σε πολλές περιπτώσεις και ο ρόλος των γονιών, οι οποίοι μετά από συναντήσεις με τους συλλόγους εκπαιδευτικών αποφάσισαν ότι δεν θα έστελναν τα παιδιά τους για να συμμετέχουν στο διαγωνισμό.

Υπήρξε λοιπόν ένα «ντόμινο» ακυρώσεων, όπως στους ΣΕΠΕ Ζ' Θεσσαλονίκης, «Αθηνά», «Ηρώ Κωνσταντοπούλου», «Κ. Σωτηρίου», «Κέρκυρας, Α' Αθηνών, «Αριστοτέλης», Σάμου, Χανίων, «Ρόζα

Ιμβριώτη», «Ελλη Αλεξίου», στην Πελοπόννησο και αλλού. Ταυτόχρονα, υπήρξαν περιπτώσεις άκρατου αυταρχισμού από διευθυντές εκπαίδευσης οι οποίοι απειλούσαν τους εκπαιδευτικούς που απεργούσαν, ενώ έπαιρναν τηλέφωνο απεργούς και διευθυντές σχολείων για να τους τρομοκρατήσουν λέγοντας ότι η απεργία της ΑΔΕΔΥ δεν ισχύει!

Ακόμα όμως και εκεί που «έγιναν» εξετάσεις, σε αρκετές περιπτώσεις ήταν παρωδία. Με προφορικές εντολές καλούσαν τα σχολεία να ξεκινήσουν στις 10.30 π.μ., σε κάποιες περιπτώσεις έγιναν με ένα ή δύο παιδιά σε γραφεία διευθυντών ή καλούσαν έναν εκπαιδευτικό να επιτηρεί 50 μαθητές. Ο υπουργός Παιδείας Κ. Πιερρακάκης, σε ανακοίνωσή του, ονομάζει αυτούς που αντιστέκονται «αναχρονιστικές μειοψηφίες που στρέφονται εναντίον των μαθητών και υπονομεύουν το μέλλον τους», με «ιδεολογίες όχι άλλων δεκαετιών αλλά άλλου αιώνα!» Και φυσικά, όπως και τα δύο προηγούμενα χρόνια, δεν έδωσε πραγματικό αριθμό σχολείων που συμμετείχαν αλλά μίλησε για σχολεία «που άντλησαν τα θέματα», όταν ξέρουμε ότι αυτό γίνεται ακόμα και σε σχολεία που δεν συμμετέχουν, απλά για να υπάρχει η εικόνα των θεμάτων.

Για μια ακόμα φορά, το υπουργείο Παιδείας προσπάθησε «πάση θυσία» να δείξει ότι ο διαγωνισμός έγινε κανονικά. Η μαχόμενη όμως εκπαίδευση, μαζί με τον μεγαλειώδη αγώνα που δίνει ενάντια στην αξιολόγηση, κατάφερε να επιφέρει σοβαρό πλήγμα στην προσπάθεια της κυβέρνησης να επιβάλλει την πολιτική του ανταγωνισμού και της κατηγοριοποίησης των σχολείων.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2024

Χρίστος Κρανάκης

Μαύρο στην κυβέρνηση, ώθηση στην Attack

► Μείωση της συμμετοχής, πρώτη αλλά με φθορά η ΠΚΣ, τιμωρήθηκε η ΔΑΠ, ελπιδοφόρα η πρώτη καταγραφή της Attack, ανυπαρξία παρέμβασης του ΣΥΡΙΖΑ

	Ψήφισαν	Εγκυρα	Άκυρα
2024:	51865	50597	1268
2023:	56081	54373	1708
Παράταξη	2024 Ψήφοι Ποσοστό	2023 Ψήφοι Ποσοστό	
ΠΚΣ	16464 32,54%	19131 35,18%	
ΔΑΠ	13188 26,06%	14172 26,06%	
ΠΑΣΠ	5304 10,48%	5116 9,41%	
Σχήματα των ΕΑΑΚ	3996 7,90%		
ΑΤΤΑΚΚ στα ΑΕΙ & Αγωνιστικά Σχήματα	2453 4,85%		
Αριστερή Ενωτική Συνεργασία	1740 3,44%		
Συσπείρωση Αριστερών Σχημάτων	1572 3,11%		
Λευκά	1569 3,10%	1254 2,31%	
ΔΙΑΦΟΡΟΙ	1292 2,55%	1294 2,38%	
ΑΛΛΑ ΔΕΞΙΑ	1106 2,19%	811 1,49%	
ΔΙΚΤΥΟ (Πρώην Bloco)	518 1,02%	1424 2,62%	
ΑΛΛΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ	470 0,93%	1393 2,56%	
Αγ. Κινήσεις	462 0,91%	403 0,74%	
ΣΣΠ	408 0,81%		
Πορεία	55 0,11%	90 0,17%	
ΕΑΑΚ, Αριστερά - Αγωνιστικά Σχήματα, Συνεργασίες		4100 7,54%	
ΕΑΑΚ - ΑΡΕΝ		5185 9,54%	

Υπό τη σκιά του μεγαλειώδους φοιτητικού κινήματος ολοκληρώθηκαν οι φετινές φοιτητικές εκλογές. Συνολικά, ψήφισαν 50.519 φοιτητές/τριες, έναντι 56.081 το 2023, μεταβολή που αντιστοιχεί σε πτώση της συμμετοχής κατά 4.769 ψήφους (11%). Η πτώση της συμμετοχής κατά 4.769 ψήφους δεν μπορεί να περάσει ελαφρά τη καρδιά, ειδικά από τις δυνάμεις αριστερής αναζήτησης, καθώς έρχεται μετά από έναν δίμηνο αγώνα καταλήψεων ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Παρόλα αυτά, αξίζει να σημειωθεί, πως η φετινή συμμετοχή προσεγγίζει εκείνη του 2019 (51.182) –πριν υπάρξει η διακοπή του Covid- και παραμένει υψηλότερη από εκείνη του 2022 (49.094), όταν έγιναν εκλογές μετά από δύο χρόνια πανδημίας.

Πρώτη για τρίτη συνεχή χρονιά αναδείχθηκε η ΠΚΣ με 16.372 ψήφους και 32,71%. Η παράταξη του ΚΚΕ στα πανεπιστήμια, παρότι δεν πείστηκε ιδιαίτερα από τη ΔΑΠ, δεν κατάφερε να αποφύγει τις απώλειες τόσο σε απόλυτο αριθμό όσο και σε ποσοστό, χάνοντας 2.759 ψήφους

και 2,48%. Η πτώση της ΠΚΣ, δεν οφείλεται γενικά και αόριστα στην αποχή, καθώς αυτή δεν κατανεμήθηκε ομοιόμορφα στις πολιτικές δυνάμεις. Η μείωση ψήφων της ΠΚΣ αντιστοιχεί στο 58% της αποχής. Το γεγονός πως σε περίοδο ευρύτερης εκλογικής ενίσχυσης του ΚΚΕ, οι δυνάμεις του καταγράφουν πτώση σε κοινωνικούς χώρους που διατηρούν την πολιτική πρωτοκαθεδρία και (θεωρητικά) την ηγεμονία του κινήματος, αναδεικνύει τα υπαρκτά όρια της πολιτικής γραμμής του. Σε σημαντικό βαθμό, η ΚΝΕ πληρώνει το κενού νοήματος σύνθημα «Κόκκινοι Σύλλογοι και μετά βλέπουμε...», τη συμμετοχή της σε όργανα διοίκησης, την προσκόλλησή της σε μάχες αποκλειστικά εντός των ορίων της φοιτητικής ιδιότητας, την υπαγωγή των συλλογικών οργάνων και διαδικασιών στον κομματικό σχεδιασμό, αλλά, κυρίαρχα, την επιλογή της να μην προσδώσει στον αγώνα του προηγούμενου διαστήματος ευρύτερα χαρακτηριστικά και προοπτική κλιμάκωσης.

Στη δεύτερη θέση, με εκ νέου μείωση του απόλυτου αριθμού ψήφων, αναδείχθηκε η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ με 13.087 ψήφους και 26,14%. Συγκεκριμένα, η ΔΑΠ έχασε 1.085 ψήφους και παρέμεινε στο ίδιο ποσοστό. Οι απώλειες της κυβερνητικής νεολαίας δείχνουν πως η ΔΑΠ δεν μπόρεσε να συσπειρώσει ένα ευρύ μπλοκ κόσμου «απέναντι στις καταλήψεις και την ανομία». Αυτό, από τη μία δείχνει πως ακόμα και τμήματα της φοιτητικής νεολαίας που δεν στήριξαν τις καταλήψεις αρνούνται να συνταχθούν με την κυβερνητική πολιτική. Αλλά από την άλλη, πως το Επιχειρηματικό Πανεπιστήμιο και το αστικό κράτος επενδύουν σε νέους τρόπους όξυνσης της αντιπαράθεσης με το κίνημα (βλ. πειθαρχικές διώξεις και τηλεξεταστικές). Προς το παρόν, με αρ-

χηγό τον Κ. Μητσότακη, η ΝΔ επενδύει περισσότερο σε από τα «έξω» και από τα «πάνω» χτυπήματα στον φοιτητικό συνδικαλισμό, με τη ΔΑΠ απλώς να συντηρεί μία αναίμακτη παρουσία στις σχολές. Φυσικά, άμα και όταν κριθεί αναγκαίο θα επιχειρήσουν ένα σχέδιο ριζικής ανασυγκρότησης της ΔΑΠ.

Στην τρίτη θέση, με μικρή άνοδο, βρέθηκε η ΠΑΣΠ. Έλαβε 5.304 έναντι 5.116 ψήφους και +1,19%. Στον μεγαλύτερο βαθμό αποκομμένη από τον κομματικό μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ, η ΠΑΣΠ δεν έχει οργανωμένη πανελλαδική συγκρότηση ή παρουσία, παρόλα αυτά διατηρεί σημαντικές δυνάμεις σε συγκεκριμένα ιδρύματα και πόλεις (στην Πάτρα είναι δεύτερη δύναμη με 1.749 ψήφους).

Στις υπόλοιπες θέσεις βρέθηκαν τα κατεβάσματα που στήριξαν οι δυνάμεις που συγκροτούσαν την ΕΑΑΚ και η ΑΡΕΝ. Τα Σχήματα των ΕΑΑΚ, που κυρίαρχα στήριξε η ΑΡΑΣ έλαβαν 3.949 ψήφους και 7,89%. Η πρωτοεμφανιζόμενη Attack στα ΑΕΙ, την οποία στήριξαν δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, συμπεριλαμβανομένης της νΚΑ, αναδείχθηκε στην 5^η θέση πανελλαδικά με 2.453 ψήφους και 4,90%. Ακολούθησε η Αριστερή Ενωτική Συνεργασία, που στηρίχθηκε από την Αναμέτρηση και τη Μετάβαση με 1.740 ψήφους και 3,48% και η Συσπείρωση Αριστερών Σχημάτων, που στήριξε η ΑΡΙΣ, με 1.572 ψήφους και 3,14%.

Σε ένα πεδίο πολυδιάσπασης της Αριστεράς αναμετρήθηκαν «ατόφια» πολιτικά σχέδια και πρακτικές. Το πολύ θετικό αποτέλεσμα της Attack (βλ. σελίδα 19), που σε πολλές σχολές ξεπέρασε τις προσδοκίες και των ίδιων των μελών της, αναδεικνύει τις υπαρκτές δυνατότητες ενδυνάμωσης της πιο μαχητικής (πολιτικά και οργανωτικά) πτέρυγας του κινήματος.

ΣΧΟΛΙΑ

Μία τυχαία (;) καταγραφή!

Εντύπωση προκάλεσε η αρχική καταγραφή των αποτελεσμάτων στο site της ΠΚΣ. Καθ' όλη την ημέρα των εκλογών, τα περσινά αποτελέσματα των σχημάτων της ΑΡΙΣ αποδόθηκαν, με λαθροχειρία, στην Attack, ενώ τα φετινά των ίδιων σχημάτων καταγράφονταν ως «Δοιπά». Έτσι, για παράδειγμα, για πολλές ώρες, φαινόταν πως η Attack στους Μεταλλειολόγους έχει απώλεια 126 ψήφων (!), την ίδια στιγμή που δεν υπάρχει ούτε περσινό ούτε φετινό κατέβασμα της Attack στον σύλλογο... Με αυτόν τον τρόπο η παράταξη του ΚΚΕ εμφάνιζε σημαντική ποσοστιαία πτώση στην Attack, που φυσικά δεν ισχύει...

Ανά πόλεις...

Στην Αθήνα η κατάταξη των δυνάμεων είναι ίδια με την πανελλαδική με την ΠΚΣ όμως να χάνει 1.172 ψήφους (43% της συνολικής πτώσης της σε απόλυτο αριθμό) και τη ΔΑΠ να διατηρεί χαμηλότερο ποσοστό από τον πανελλαδικό μέσο όρο κατά -0,85%. Η Attack έλαβε 1.152 ψήφους.

Στη Θεσσαλονίκη, παρατηρείται αντιστροφή σκηνικού με τη ΔΑΠ αισθητά πρώτη και την ΠΑΣΠ με μόλις... 48 ψήφους. Η Attack έλαβε 425 ψήφους.

Στην Πάτρα, από την άλλη, η ΠΑΣΠ βρίσκεται δεύτερη μετά την ΠΚΣ ρίχνοντας τη ΔΑΠ στην τρίτη θέση. Η Attack έλαβε 267 ψήφους.

Τα Χανιά είναι από τις ελάχιστες πόλεις που η συμμετοχή ανέβηκε: 1.238 από 1.145. Η Attack έλαβε 126 ψήφους και 10,34 %.

Στο μεγαλύτερο ίδρυμα της χώρας

Στο ΕΚΠΑ οι δυνάμεις της Attack κατέγραψαν μία από τις καλύτερες καταγραφές τους. Η συλλογικότητα βρέθηκε στην 3^η θέση με 663 ψήφους και 8,71% πίσω μόνο από τη ΔΑΠ και την ΠΚΣ. Στο Βιολογικό το σχήμα της Attack «έκοψε το νήμα» αυτοδύναμο για 3^η χρονιά, ενώ στο Φυσικό αναδείχθηκε πρώτη δύναμη στα ενεργά έτη της σχολής. Σημαντική άνοδος καταγράφηκε και στην Πληροφορική.

ATTACK ΣΤΑ ΑΕΙ

Παντελής Παπαχρόνης

Οι εκλογικοί συσχετισμοί και το αποτύπωμα του φοιτητικού κινήματος

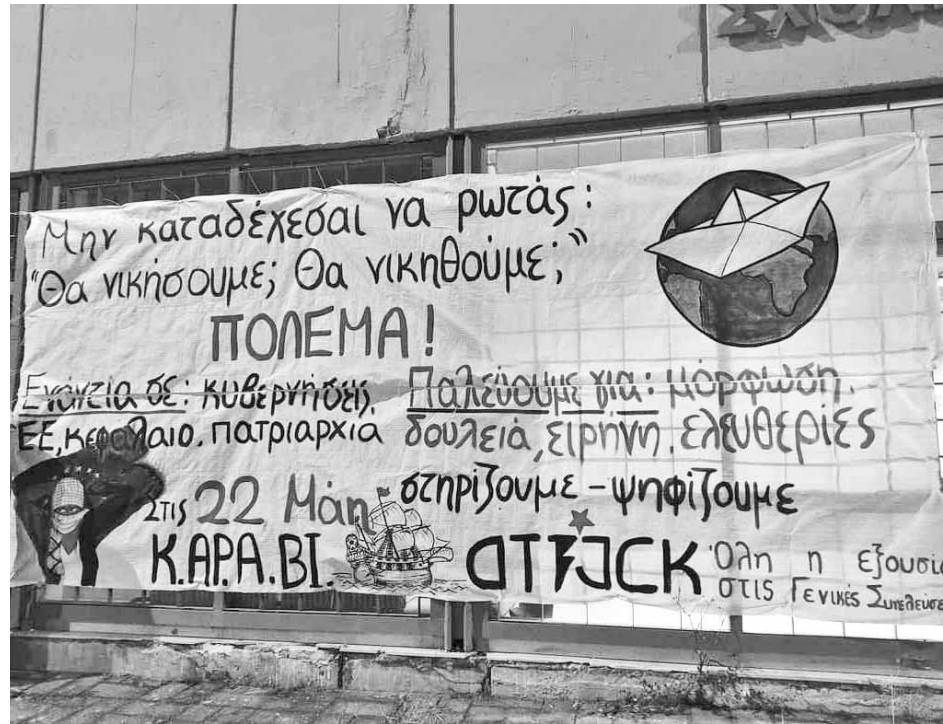
► Θετικό κι ελπιδοφόρο το αποτέλεσμα της Attack πανελλαδικά

Οι φοιτητικές εκλογές αποτελούν την ετήσια σφυγμομέτρηση των πολιτικών διαθέσεων των φοιτητών/ριών. Ένα άτυπο «δημοψήφισμα» γύρω από τις πολιτικές που ασκούνται εντός, αλλά και εκτός, Φοιτητικών Συλλόγων. Όπως κάθε χρονιά, έτσι και φέτος, με τα αποτελέσματα των εκλογών στα «χέρια» μας, έχουμε την ευκαιρία για μια εφ' όλης της ύλης ανακεφαλαίωση και αποτίμηση των πρόσφατων διεργασιών του φοιτητικού κινήματος.

Δεν χρειάζεται πολλή προσπάθεια για να αντιληφθεί κανείς ότι τη φετινή κάλπη επικαθόρισε το μεγαλειώδες κίνημα που αναπτύχθηκε για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας ενάντια στην ίδρυση των ιδιωτικών πανεπιστημίων, με επί δύο μήνες μαζικές καταλήψεις/κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα. Η πολιτική της διάλυσης των δημόσιων πανεπιστημίων, της συκοφάντησης των αγώνων του φοιτητικού κινήματος, της τρομοκράτησης των αγωνιζόμενων φοιτητών «μαυρίστηκαν». Μαζί τους και κυβερνητική νεολαία της ΔΑΠ, που σημείωσε σημαντική πανελλαδική πτώση, σε απόλυτο αριθμό ψήφων, σε σχέση με τα (ήδη χαμηλά) περσινά νούμερά της. Η νέα μείωση της επιρροής της ΔΑΠ δίνει ακόμα μία αποστομωτική απάντηση σε εκείνους που ακόμα αμφισβητούν και λοιδορούν τη δυναμική που αναπτύχθηκε φέτος στους κόλπους του φοιτητικού κινήματος, όχι μόνο ενάντια στην αντιδραστική πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ στην εκπαίδευση, αλλά και γενικότερα ενάντια στη μαύρη προοπτική που ετοιμάζουν για τη νεολαία.

Ωστόσο, η θετική παρακαταθήκη που δημιουργείται από την πτώση της ΔΑΠ, αλλά και την αδυναμία της ΠΑΣΠ να «αναστηθεί», δεν αρκεί για να αποτιμήσουμε συνολικά και εις βάθος τα φετινά αποτελέσματα. Ειδικά στην κομμουνιστική, αντικαπιταλιστική Αριστερά, δεν αρμόζει ο εφησυχασμός αλλά η προσπάθεια βαθύτερης ανάλυσης των εκλογικών αποτελεσμάτων κάθε δύναμης και ρεύματος. Άλλωστε η ψύχραιμη και συγκροτημένη άντληση πολιτικών συμπερασμάτων είναι αναγκαίο εργαλείο, προκειμένου να αποτιμήσουμε ουσιαστικά τον φετινό κύκλο των φοιτητικών διεργασιών και του πολιτικού στίγματος της παρέμβασης του εκάστοτε πολιτικού χώρου στους Συλλόγους, αλλά και να χαράξουμε το αντίστοιχο πολιτικό σχέδιο και κατεύθυνση για τις μάχες που βρίσκονται μπροστά μας.

Ξεκινώντας με την εμφάνιση της

νεοσύστατης «Attack στα ΑΕΙ - Αριστερή Αντικαπιταλιστική Κίνηση», μιλάμε αναμφισβητήτα για ένα άκρως θετικό και ελπιδοφόρο αποτέλεσμα, μία τομή για την αντικαπιταλιστική αριστερά εντός και εκτός πανεπιστημίων. Τα σχήματα και οι εκατοντάδες αγωνιστές που συμμετείχαν στα ψηφοδέλτια της Attack ανέβασαν τη συμμετοχή στις κάλπες σε μια σειρά σχολών πανελλαδικά, εκφράζοντας εκείνο το αγωνιστικό ρεύμα εντός των σχολών, που παλεύει μέχρι τέλους για την αλλαγή των συσχετισμών προς όφελος της πληττόμενης πλειοψηφίας. Ενόσ δυναμικού που δεν ξεχωρίζει τις «μπλε» από τις «ροζ» και τις «πράσινες» κυβερνήσεις, που παλεύει ενάντια στις επιταγές της ΕΕ για τις ιδιωτικοποιήσεις και τη διάλυση του δημόσιου/δωρεάν χαρακτήρα -και- της εκπαίδευσης, την κυριαρχία της αγοράς και τη στροφή στον πόλεμο, την ένταση των ταξικών φραγμών και την παιδεία για λίγους κι εκλεκτούς κ.ο.κ. Παρότι μετράει μόνο μερικούς μήνες «ζωής», το πολιτικό DNA της Attack φάνηκε πως φέρει τα χαρακτηριστικά των πιο λαμπρών και μαχητικών αγώνων του φοιτητικού κινήματος και των πιο αγωνιστικών κεκτημένων της ίδιας της ΕΑΑΚ, ενώ το «κατέβασμα» σε όλη την επικράτεια -που ενισχύθηκε με πολλά καινούρια σχήματα που δημιουργήθηκαν λίγο καιρό πριν- προσδίδει μία πανελλαδική συγκρότηση που έλειπε από την αντικαπιταλιστική Αριστερά στα πανεπιστήμια.

Στον αντίποδα, η ΠΚΣ, παρότι αναδείχθηκε πρώτη δύναμη σημείωσε μεγά-

λη πτώση σε ψήφους και ποσοστά. Όπως φάνηκε, η αδυναμία της να ανασυγκροτήσει τους φοιτητικούς συλλόγους και να καταστήσει το φοιτητικό κίνημα από κίνημα διαμαρτυρίας σε πραγματικά νικηφόρο, απογοήτευσε ένα δυναμικό, που βλέπει την ΚΝΕ να μην πηγαίνει τα πράγματα «μέχρι τέλους», παρά την πρωτιά της για 3^η συνεχή χρονιά. Η λογική του κατακερματισμού των επιμέρους κινήματων (φοιτητικό, εργατικό, αγροτικό) τη στιγμή που η σύγκρουση με την κυβέρνηση και την ΕΕ έπρεπε να κορυφωθεί πολιτικά και οργανωτικά, οδήγησε το φοιτητικό κίνημα σε μια αμηχανία που κορυφώθηκε τις ημέρες μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Οι φετινές φοιτητικές εκλογές δεν έλαβαν χώρα στον απόηχο μιας μεγάλης νίκης του φοιτητικού κινήματος, αλλά κατά βάση στον απόηχο

“

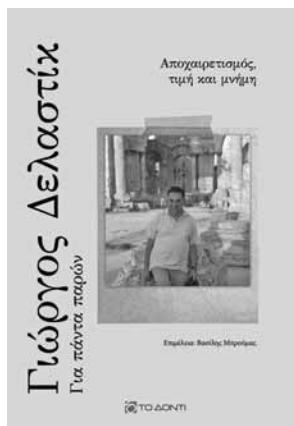
Η ΠΚΣ
δεν ανασυγκρότησε τους φοιτητικούς συλλόγους, ούτε συνέβαλε στο να γίνει το κίνημα πραγματικά νικηφόρο, κι αυτό εκφράστηκε

ενός ανολοκλήρωτου βήματος! Οι φοιτητές από ενεργά πολιτικά υποκείμενα ανατροπής των αρνητικών συσχετισμών και της επίθεσης της κυβέρνησης εγκλωβίστηκαν στον «αγώνα για τα συμπεράσματα» με ορίζοντα τις εκλογές. Η αμηχανία αυτή, εκφράστηκε μεταξύ άλλων και με την κατακόρυφη πτώση της συμμετοχής σε κάποιες σχολές. Η εργαλειοακή αντιμετώπιση των φοιτητικών συλλόγων και των διαδικασιών τους αποτυπώνεται και στην καταγραφή των αποτελεσμάτων της ΚΝΕ. Οι άλλοτε «σύμμαχοι» της ΚΝΕ στο φοιτητικό κίνημα και στις συνελεύσεις, παρότι ζήτησαν να καταγραφούν ως «Συμπεριρώσεις Αριστερών Σχημάτων», τσουβαλιάστηκαν στα «Δοιπά», παρά τα «διαπιστευτήρια» που έδιναν προεκλογικά στην ΠΚΣ σχετικά με τη συμβολή της στο φοιτητικό κίνημα, την αξία χρήσης του ΜΑΣ ως το μόνο συντονισμό φοιτητικών συλλόγων κλπ.

Τα στενά όρια των εργαλειακών συμμάχων, όμως, αποδείχτηκαν και στην έτερη περίπτωση «συγκόλλησης»: Η (παρ' ολίγον) εκλογική συμμαχία «ΕΑΑΚ-ΑΡΕΝ» (που ακυρώθηκε λίγες μέρες πριν τις εκλογές), καταδεικνύει πως η πραγματική ενότητα δεν οικοδομείται μέσα σε αυτοαναφορικά αμφιθέατρα, στη βάση άνευ όρων και κενού νοήματος διεργασιών, αλλά μέσα από την ψηλάφηση του αναγκαίου περιεχομένου με στόχο και φιλοδοξία για τη δημιουργία ενός φοιτητικού κινήματος επικίνδυνου και εν τέλει νικηφόρου. Η αλλοίωση του πολιτικού χαρακτήρα της ΕΑΑΚ μέσω της πρόσδεσης κομματιού της στο άρμα των δυνάμεων της «ρεαλιστικής ανυπακοής», το μινιμάρισμα πολιτικού περιεχομένου και στόχων στη βάση του λιγότερου κακού με όριο τον κοινοβουλευτισμό, η μιντιακή μάχη της εικόνας και των επίπλαστων αριθμών και η λογική της μικρογεγονομίας με όρους οργανωτικής βίας και τραμπουκισμών απομάκρυνε την ΕΑΑΚ από τον παραπάνω στόχο.

Ωστόσο, η βαθιά και πασιφανής κρίση και -πλέον- διάλυση της ΕΑΑΚ δεν μπορεί να αναιρέσει τα κεκτημένα χρόνων που κατάφερε να μολιάσει μέσα στους φοιτητικούς συλλόγους και στα κινήματα τα τελευταία 30 χρόνια. Η Attack ως γέννημα θρέμμα αυτού του πολιτικού ρεύματος εντός των πανεπιστημίων, επιδιώκει να πιάσει το χαμένο νήμα του φοιτητικού κινήματος. Ο πρώτος πετυχημένος κύκλος συγκρότησης της Attack, ξεκινάει με το θετικό αποτύπωμα που άφησε στις φετινές εκλογές. Η σύγκρουση όμως ξεκίνησε και αναμένεται να κρατήσει καιρό...

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Γιώργος Δελαστίκ, Για πάντα παρών

Επιμέλεια Β. Μπρούμας

Εκδόσεις Το Δόντι

Μία ακόμα πολύτιμη έκδοση στη μνήμη του Γιώργου Δελαστίκ, του ιστορικού Διευθυντή του *Prin*, επιμελήθηκε ο Βασίλης Μπρούμας. Με υπότιτλο «Αποχαιρετισμός, τιμή και μνήμη» και πρόλογο του Λεωνίδα Βατικιώτη, το νέο βιβλίο των 230 σελίδων περιέχει κείμενα και υλικά από τις εκδηλώσεις και τα αφιερώματα που πραγματοποιήθηκαν στη μνήμη του Γιώργου Δελαστίκ (όπως από την εφημερίδα *Prin*, το Σύγχρονο Κομμουνιστικό Σχέδιο), δίνοντας την ευκαιρία στον αναγνώστη να έχει συγκεντρωμένες βασικές σκέψεις συνεργατών και συντρόφων του Γιώργου Δελαστίκ για το έργο και τη συνεισφορά του. Επίσης, ο Β. Μπρούμας «αποθησαυρίζει» άρθρα του Γιώργου από το *Prin* και άλλα έντυπα στα οποία εργάστηκε, κείμενα με μεγάλο ενδιαφέρον, καθώς πολλά γράφτηκαν σε κρίσιμες περιόδους, όπως για παράδειγμα την περίοδο των μνημονίων.

«Με συγκίνηση και σεβασμό τιμούμε κι εδώ τη μνήμη του Γιώργου Δελαστίκ. Στην πραγματικότητα είμαστε πολλοί αυτοί που φροντίζουμε να μην ξεχαστεί το έργο του και η δημοσιογραφική του παρακαταθήκη για μια δημοσιογραφία που να λέει την αλήθεια, έντιμη, αξιοπρεπή, σε μια αργή πορεία προς το φως. Θα συνεχίσουμε να τιμάμε τον σπουδαίο άνθρωπο και μεγάλο δημοσιογράφο προβάλλοντας το έργο του και τη συνεισφορά του στη δημοσιογραφία και στους αγώνες του ελληνικού λαού. Παραμένει αξεχάστος, μοναδικός, ανακτικατάστατος», γράφει ο Βασίλης Μπρούμας, καταθέτοντας και την ιδέα για ένα «Ίδρυμα Γιώργου Δελαστίκ», με στόχο τη συστηματική μελέτη, έρευνα και προβολή του έργου του.

Βασίλης Μηναικάκης

Το εμβόλιο της AstraZeneca και η πανδημία του κέρδους

Η απόφαση της AstraZeneca να σταματήσει την παραγωγή του εμβολίου για την Covid-19 ανέδειξε ξανά την κερδοσκοπική λογική των πολυεθνικών απέναντι στη δημόσια Υγεία. Πατέντες, απαλλοτρίωση δημόσιας έρευνας, κρατικές χρηματοδοτήσεις, μίζες και διαδικασίες ελέγχου από τις ίδιες τις εταιρείες.

Η απόσυρση του εμβολίου της AstraZeneca εναντίον της Covid-19 προκάλεσε ποικίλες συζητήσεις. Στη δημόσια σφαίρα κυριάρχησαν η αντιπαράθεση Πολάκη-Γεροτζιάρφα και οι διαβεβαιώσεις «εθνικών λοιμωξιολόγων» ότι οι λόγοι της απόσυρσης είναι καθαρά «εμπορικοί». Αναβίωσαν, επίσης, οι συνωμοσιολογικές-ανορθολογικές απόψεις, στις οποίες «αντιτάχθηκαν» αυτοί που υπερασπίζονται τη δήθεν «ουδετερότητα/καθαρότητα» της επιστήμης σε ένα κόσμο που η βρομιά του κέρδους διαποτίζει τα πάντα.

Γιατί, όμως, απέσυρε το εμβόλιο η AstraZeneca; Γιατί δεν έβγαζε πλέον κέρδος - αυτοί είναι οι «εμπορικοί λόγοι». Και δεν έβγαζε γιατί το εμβόλιό της υστερούσε έναντι εκείνων νεότερης τεχνολογίας και, επιπλέον, η ζήτηση για εμβόλια COVID-19 έχει μειωθεί δραστικά: το 2021 αγοράστηκαν 11 δισεκατομμύρια δόσεις, το 2022 8 δισεκατομμύρια και το 2023 μόλις 400 εκατομμύρια. Από καπιταλιστική σκοπιά θα ήταν ανοησία να συνεχίσει να παράγει ένα προϊόν μη ανταγωνιστικό, σε μια αγορά που φθίνει και σε έναν τομέα (εμβόλια) που προσφέρεται για «αρπαχτές» (σε περιπτώσεις επιδημιών και με πελάτη το κράτος) αλλά όχι για στρατηγικές επενδύσεις. Και φυσικά η AstraZeneca δεν είναι ανόητη. Μάλιστα οι επενδυτές «επιβράβευσαν» την κίνησή της με άνοδο της μετοχής της κατά 2%, σε μια ημέρα

Παράλογο και εγκληματικό είναι να πατεντάρεται-ιδιωτικοποιείται μια κατάκτηση της επιστήμης που βασίζεται σε προγενέστερες γνώσεις και σε δημόσιες έρευνες

που ο FTSE 100 στο Λονδίνο ενισχύθηκε κατά 0,4%.

Αρκετούς μήνες πριν η εταιρεία είχε δείξει τις προθέσεις της: Είχε επενδύσει τα κέρδη από τις πωλήσεις του εμβολίου σε εξαγορές άλλων επιχειρήσεων του χώρου που υπόσχονταν κέρδη και είχε στρέψει τις έρευνες της στη παραγωγή φαρμάκων κατά της παχυσαρκίας, του διαβήτη και άλλων καρδιομεταβολικών νοσημάτων.

Ο κυνισμός της -εν γένει της λογι-

κής του κέρδους- είναι πιο απροκάλυπτος αν σκεφτεί κανείς ότι το εμβόλιο σχεδιάστηκε από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Που σημαίνει ότι η AstraZeneca βάσισε την κερδοφορία της σε γνώση που αναπτύχθηκε σε πανεπιστημιακό ίδρυμα, όχι από την ίδια. Δεν ήταν η μόνη. Κάτι αντίστοιχο συνέβη και με τα εμβόλια των Moderna και Johnson & Johnson. Πολλά άλλα φάρμακα ή εμβόλια έχουν αναπτυχθεί από δημόσιους φορείς ή πανεπιστήμια είτε με χρηματοδότηση του δημοσίου, και τελικώς η πατέντα ή η εκμετάλλευση -και τα κέρδη- περιέρχονται σε πολυεθνικές. Έχουν, μάλιστα, έρθει στο προσκήνιο διαμάχες του αμερικανικού δημοσίου με πολυεθνικές για το πώς κατανέμονται μεταξύ κράτους και ιδιωτών τα κέρδη από τις πωλήσεις του εμβολίου. Να θυμίσουμε, ότι οι πολυεθνικές Pfizer, Merck, Moderna τον Ιούλιο του 2020 ξεκαθάριζαν, κατά τη διάρκεια ακρόασης στο αμερικανικό Κογκρέσο, ότι δεν θα πουλήσουν σε τιμή κόστους τα τυχόν εμβόλια που θα παρασκευάσουν.

Πόσο εγκληματική είναι η μετατροπή σε ιδιωτική ιδιοκτησία και εμπορεύσιμο είδος ενός δημόσιου αγαθού όπως το εμβόλιο το ζήσαμε. Η εν λόγω μετατροπή είχε ως συνέπεια τον ανταγωνισμό για το ποια εταιρεία θα έχει την πρωτιά, την απώλεια χρόνου στην παρασκευή του, τις υψηλές τιμές και την αδυναμία αγοράς του από τις πιο φτωχές χώρες - γεγονός που έδωσε περιθώριο στην εμφάνιση μεταλλάξεων

και κόστισε εκατομμύρια ζωές. Σήμερα ζούμε και το πόσο παράλογο είναι να πατεντάρεται-ιδιωτικοποιείται μια κατάκτηση της επιστήμης που βασίζεται σε προγενέστερες γνώσεις και σε έρευνες που εξελίσσονται παράλληλα και διαχέονται στην επιστημονική κοινότητα. Αυτό καταδεικνύει και η δικαστική διαμάχη μεταξύ Pfizer και Moderna για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας των εμβολίων mRNA, με τη Moderna να υποστηρίζει ότι το εμβόλιο της Pfizer παραβιάζει δύο διπλώματα ευρεσιτεχνίας της και να διεκδικεί μερίδιο των κερδών της δεύτερης (11,2 δισ. δολ. το 2023), και την Pfizer να ασκεί ανταγωγή, υποστηρίζοντας ότι τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας της Moderna είναι άκυρα.

Ο παραλογισμός -χαρακτηριστικός της «ελεύθερης αγοράς»- γίνεται ακόμη μεγαλύτερος αν σκεφτεί κανείς πώς ελέγχεται η ασφάλεια των εμβολίων ή φαρμάκων. Ως προς τα εμβόλια κατά ζωοανθρωπονόσων -όπως αυτή του κορονοϊού- είναι ενδεικτικό ότι μετά την επιδημία του ιού Έμπολα το 2014 εγκρίθηκαν ρυθμίσεις τόσο στις ΗΠΑ όσο και στην ΕΕ που απαλλάσσουν τις πολυεθνικές από πιθανές αγωγές οι οποίες θα ασκηθούν εναντίον τους για εκδηλωθείσες παρενέργειες, αν το εμβόλιο έχει λάβει επείγουσα άδεια παραγωγής από δημόσιες Αρχές. Αν επιπλέον σκεφτούμε ότι οι έρευνες για την ασφάλεια γίνονται από τις ίδιες τις πολυεθνικές, σίγουρα θα συμφωνήσουμε με έναν Δανό επιστήμονα που δήλωνε ότι «το να επιτρέπεις στη φαρμακοβιομηχανία να κάνει δοκιμές στα δικά της φάρμακα είναι σαν να επιτρέπεται να είμαι δικαστής σε μια δική μου υπόθεση».

Δημήτρης Τζιαντζής

Maestro: Η απατηλή Ελλάδα του Χριστόφορου Παπακαλιάτη

Πρεμιέρα έκανε πριν λίγες μέρες ταυτόχρονα στο Mega και στην ψηφιακή πλατφόρμα του Netflix παγκόσμια ο νέος κύκλος επεισοδίων της επιτυχημένης σειράς του Χριστόφορου Παπακαλιάτη *Maestro*.

Σε αντίθεση με τον πρώτο κύκλο της σειράς, το Netflix δεν αγόρασε απλά τα δικαιώματα προβολής αλλά εμφανίζεται ως συμπαραγωγός, για πρώτη φορά σε ελληνική παραγωγή. Η σειρά βρέθηκε αμέσως στην κορυφή των προβολών σε Ελλάδα και Κύπρο, ενώ έκανε είσοδο στην πρώτη δεκάδα των δημοφιλέστερων σειρών σε χώρες των Βαλκανίων, της Λατινικής Αμερικής και της Μέσης Ανατολής αλλά και σε χώρες όπως η Ολλανδία, το Λουξεμβούργο και η Μάλτα. Οι πρώτες κριτικές από διεθνή ΜΜΕ ήταν σχετικά χλιαρές, με εύσημα για την ανάδειξη κοινωνικών θεμάτων, τις όμορφες εικόνες, την «ψαγμένη» μουσική (από Radiohead και πάνω), καθώς και τις ερμηνείες των δευτεραγωνιστριών,

ειδικά της Στεφανίας Γουλιώτη και της Μαρίας Τριανταφυλίδου. Ωστόσο οι κριτικοί ήταν λιγότερο ενθουσιώδεις όσον αφορά την αργόσυρτη πλοκή, το προβλέψιμο σενάριο που μοιάζει να μην οδηγεί πουθενά, την «ινστακραμική» αισθητική και τη γενική οπτική σαπουνόπερας που θυμίζει ρομάντζα τύπου *Η πόλη δίπλα στο ποτάμι*. Το *Maestro* ωστόσο επιχειρεί να επεκταθεί πέρα από το κεντρικό σεναριακό εύρημα (τη σχέση της 19χρονης Κλέλιας με τον 46χρονο Ορέστη) και μετατρέπεται σε αστυνομικό δράμα. Τα πρώτα επεισόδια του νέου κύκλου επικεντρώνονται στις έρευνες του -προδιαγεγραμμένου- φόνου που σημάδεψε τον πρώτο κύκλο επεισοδίων και το πώς επηρεάζει αυτή η εξέλιξη τους πρωταγωνιστές της ιστορίας σε Πιαζούς και Αθήνα.

Σε αντίθεση με την Ελλάδα της «πλαστικής καρέκλας και του φραπέ» που ήθελε να αναδείξει/σατιρίσει η Μαρίνα Σάττι στη *Euromisison*, η σειρά -όπως και οι προηγούμενες δουλειές του Παπακαλιάτη- εμφανίζει μια εξιδανικευμένη εστέτ-ευρωπαϊκή εκδοχή της Αθήνας και της Ελλάδας με εικόνες από την Πλάκα, σύγχρονη αρχιτεκτονική, ντιζαϊνάτα γραφεία και βόλτες σε όμορφους χώρους τέχνης. Είναι σημαντικό ότι η σειρά συνεχίζει να αναδεικνύει υπαρκτά θέματα και παθογένειες όπως η ενδοοικογενειακή βία, η έμφυλη κακοποίηση, η ομοφοβία και η μη αποδοχή της διαφορετικότητας αλλά και η διαφθορά του πολιτικού προσωπικού. Σε πρώτο πλάνο βρίσκεται η προσπάθεια των πρωταγωνιστών να διαχει-

Από την Ελλάδα του φραπέ στην εστέτ Αθήνας των γκαλερί και του σύγχρονου ντιζαϊν

“

ριστούν-ξεπεράσουν τα τραύματά τους και να ζήσουν με αυτά. Σε αυτή την πορεία το σίριαλ δεν διστάζει να αναμετρηθεί με θέματα όπως η απώλεια, η επιλόχειος κατάθλιψη, η κρίση μέσης ηλικίας κ.λπ. Θα ήταν άδικο να μην αναγνωρίσουμε το υψηλό επίπεδο παραγωγής για ελληνική σειρά, την προσοχή στη λεπτομέρεια και την ενδιαφέρουσα κινηματογραφικού

τύπου οπτική του σκηνοθέτη, που πολλές φορές «δανείζεται» ή αποτίει φόρο τιμής σε κλασικές σκηνές από γνωστές ταινίες.

Από την άλλη, οι αθεράπευτες αδυναμίες παραμένουν, όπως η ωραιοπάθεια του πρωταγωνιστή-δημιουργού, ενώ θέματα όπως η εργασιακή και οικονομική ανασφάλεια και η στεγαστική κρίση απουσιάζουν εντελώς δίνοντας κάποιες φορές την εντύπωση ότι οι πρωταγωνιστές ζουν σε ένα διαφορετικό σύμπαν, μακριά από τον κόσμο των κοινών θνητών. Παρά τις αδυναμίες και τις σεναριακές ευκολίες πρόκειται για μια καλοστημένη σειρά με κοινωνικές ευαισθησίες που σε κάποια σημεία πάει ένα βήμα παραπέρα την ελληνική τηλεοπτική-κινηματογραφική παραγωγή.

ΦΡΑΝΤΣ ΚΑΦΚΑ

100 χρόνια από τον θάνατό του

Στις 3 Ιουνίου 2024 συμπληρώνεται ένας αιώνας από τον θάνατο του εμβληματικού γερμανόφωνου συγγραφέα του Πύργου, της *Μεταμόρφωσης* και της *Δίκης*, με Τσεχία, Γερμανία και Αυστρία να συνεχίζουν να ερίζουν για την πολιτιστική του κληρονομιά. Ο -εξαιρετικά δημοφιλής στην Ελλάδα- Κάφκα, ειδικά στη σημερινή δυστοπική πραγματικότητα, αναγνωρίζεται καθολικά ως «αδυσώπητα επίκαιρος» και «προφητικός» λογοτέχνης.

Με αφορμή την επέτειο αυτή πραγματοποιούνται σε όλο τον κόσμο εκδηλώσεις, συζητήσεις και πλήθος επετειακών προβολών και θεατρι-

κών παραστάσεων. Στην Ελλάδα στο πλαίσιο του «έτους Κάφκα» το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών συνεχίζει τις εκδηλώσεις σε όλη την επικράτεια. Αυτές τις μέρες ολοκληρώνονται οι δύο παραγωγές από την Ομάδα Θέατρο Πρόταση στο Ινστιτούτο Γκαίτε, βασιμμένες σε κείμενα του Φραντς Κάφκα: *Γράμμα στον πατέρα* και *Μηχανή Κάφκα* σε σκηνοθεσία του Στέλιου Βραχνή. Σε αυτό το πλαίσιο και η Ομάδα Σημείο Μηδέν παρουσίασε στον ίδιο χώρο αποσπάσματα από τις καφκικές παραστάσεις *Μεταμόρφωση*, *Στη Σωφρονιστική Αποικία* και *Αναφορά για μια Ακαδημία*. Παρά-

ληλα η ομάδα *Abnormal* παρουσιάζει και αυτή με τη δική της προσέγγιση το έργο *Γράμμα στον πατέρα*, μέχρι τις 10 Ιουνίου στον νέο καλλιτεχνικό χώρο H.ug στα Πετρώλωνα, σε σκηνοθεσία Πηνελόπης Φλουρή.

Με αφορμή την επέτειο, σε όλο τον κόσμο αναζωπυρώνεται το ενδιαφέρον και για τη ζωή του συγγραφέα. Στο *youtube* διατίθεται δωρεάν με αγγλικούς υπότιτλους η πολύ ενδιαφέρουσα νέα βιογραφική γερμανική σειρά *Kafka*, (2024). Επιπλέον αναμένεται με μεγάλο ενδιαφέρον και η ταινία μυθοπλασίας *Franz* από τη διάσημη Πολωνή σκηνοθέτρια Ανιέσκα Χόλαντ.

1941, 10 Οκτωβρίου ●

Ίδρυση Αντιφασιστικής Στρατιωτικής Οργάνωσης στη Μ. Ανατολή.

**1943, 28 Νοεμβρίου
έως 1 Δεκεμβρίου ●**

Διάσκεψη Τεχεράνης.

1944, 10 Μαρτίου ●

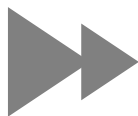
Ίδρυση ΠΕΕΑ - «Κυβέρνηση του βουνού».

**1944, 25 Μαρτίου
έως 24 Απριλίου ●**

Εξέγερση στις ένοπλες δυνάμεις της Μέσης Ανατολής.

**1944, 17 έως
20 Μαΐου 1944 ●**

Συνέδριο του Λιβάνου.

Νίκος Πελεκούδας

Τον Μάη του 1944 συγκλήθηκε στο Λίβανο το ομώνυμο συνέδριο από εκπροσώπους των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων -υπό την εποπτεία των Άγγλων- που θα καθόριζε την μεταπολεμική εξουσία στην Ελλάδα.

Οι απαράδεκτες υποχωρήσεις του ΚΚΕ και του ΕΑΜ παρά τη μεγαλειώδη αντίσταση στην κατοχή και την εξέγερση στις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις στη Μέση Ανατολή άνοιξαν τον δρόμο στην αντίδραση, οδηγώντας στον ερχομό των Άγγλων και στην κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» στη μεταπολεμική Ελλάδα.

Συμφωνία Λιβάνου: Κρίσιμες υποχωρήσεις ΚΚΕ και ΕΑΜ για την «εθνική ενότητα»

Από τις 17 έως τις 20 Μάη 1944 συνήλθε στη Βηρυτό, στο ξενοδοχείο «Δάσος της Βουλώνης», σύσκεψη των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων και αντιστασιακών οργανώσεων, γνωστή ως «Συνέδριο του Λιβάνου». Στη σύσκεψη, εκπροσωπήθηκαν, ουσιαστικά, δυο παρατάξεις. Από τη μια μεριά, ήταν η παράταξη του ΕΑΜικού κινήματος που εξέφραζε και την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Τα ¾ της επικράτειας ελέγχονταν από την Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης-ΠΕΕΑ, γνωστή ως «κυβέρνηση του βουνού», που είχε ιδρυθεί στις 10 Μάρτη 1944. Στη σύσκεψη εκπροσώπησαν την ΠΕΕΑ οι Αλέξανδρος Σβώλος (πρόεδρος), Άγγελος Αγγελόπουλος, Νικόλαος Ασκούτσης, από το ΕΑΜ οι Μιλτιάδης Πορφυρογέννης, Στέφανος Σαράφης, Δημήτρης Στρατής και από το ΚΚΕ ο Πέτρος Ρούσος, μέλος του ΠΓ της ΚΕ.

Από την άλλη ο αστικός πολιτικός κόσμος, που αποτελούνταν από κόμματα - σφραγίδες και πολιτικούς που είχαν εγκαταλείψει την Ελλάδα με την είσοδο των δυνάμεων του άξονα ή που είχαν μείνει στη χώρα, χωρίς όμως ποτέ να συμμετάσχουν στο αντιστασιακό κίνημα. Οι μόνοι ίσως που είχαν κάποιο έρεισμα στον λαό, ήταν οι αντιπρόσωποι του ΕΔΕΣ και της ΕΚΚΑ. Την οργάνωση του συνεδρίου είχε αναλάβει ο Γεώργιος Παπανδρέου, μετά από παρέμβαση των Άγγλων, ως πρόεδρος της νέας εξόριστης κυβέρνησης από τις 26 Απριλίου 1944.

Βασικός στόχος της σύσκεψης ήταν η δέσμευση όλων των παραγόντων -και του ΕΑΜ- για τη συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής ενότητας αμέσως μετά την αποχώρηση των Ναζί από την Ελλάδα. Τις εργασίες παρακολούθησε βρετανική αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον πρόεδρο στην Ελλάδα Λίπερ.

Με την έναρξη του Συνεδρίου ο Πα-

πανδρέου επιτέθηκε σφοδρά στους εκπροσώπους του ΕΑΜ και της ΠΕΕΑ κατηγορώντας τους πως αυτοί φτάνει για τις θηριωδίες των ναζί την προηγούμενη χρονιά, γιατί τους προκάλεσαν με τη δράση τους! Ζητούσε τη διάλυση του ΕΛΑΣ και την απορρόφησή του σε έναν νέο εθνικό στρατό, την καταδίκη της εξέγερσης των ελληνικών στρατευμάτων της Μέσης Ανατολής και φυσικά τη δημιουργία εθνικής κυβέρνησης. Παρά τον εκνευρισμό και την αγανάκτηση των αντιπροσώπων του ΕΑΜ και της ΠΕΕΑ θα υπάρξει συμφωνία. Οι βασικές αποφάσεις της με την υπογραφή του λεγόμενου Εθνικού Συμβολαίου ήταν η «καταδίκη του στασιαστικού κινήματος, τιμωρία των υποκινητών, ανασύνταξις και πειθαρχήσις των ενόπλων ελληνικών δυνάμεων της Μέσης Ανατολής», η δημιουργία εθνικού στρατού, η «κατάργησις της εαμικής τρομοκρατίας εις την ελληνικήν ύπαιθρον», η «εξασφάλις κατά την προσεχή

από κοινού μετά των Συμμαχικών δυνάμεων απελευθέρωσιν της πατρίδος, της τάξεως και της ελευθερίας, του ελληνικού λαού εις τρόπον ώστε απηλλαγμένος και υλικής και ψυχολογικής βίας, να αποφασίση κυριαρχικώς και δια το πολίτευμα, και δια το κοινωνικό καθεστώς, και δια την κυβέρνηση της αρεσκείας του». Προβλέπονταν επιβολή κυρώσεων κατά των «προδοτών της πατρίδας» γενικά.

Ο Γ. Παπανδρέου επιτέθηκε σφοδρά στο ΕΑΜ κατηγορώντας το για τις θηριωδίες των ναζί!

“

Καμιά αναφορά δεν υπήρχε για τη μέχρι τότε Εθνική Αντίσταση, προφανώς γιατί αυτή είχε βασικά στηριχτεί στο ΕΑΜ το οποίο και καταγγέλλεται για τρομοκρατία, καμιά σαφής αναφορά επίσης για τα Τάγματα Ασφαλείας. Το ΕΑΜ θα έπαιρνε το 25% των υπουργείων και όχι το 50% όπως αρχικά διεκδικούσε.

Σε ό,τι όμως αφορά την εξέγερση των στρατιωτών και ναυτών της Μέσης Ανατολής χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή. Η εξέγερση διήρκεσε από τις 25 Μαρτίου μέχρι τις 24 Απριλίου, όταν και κατα-

στέλλεται από τους Άγγλους και την κυβέρνηση Σ. Βενιζέλου. Η Αντιφασιστική Στρατιωτική Οργάνωση (ΑΣΟ) που έχει συγκροτηθεί τρία χρόνια πριν με παρακλάδια της την ΑΟΝ (Ναυτικό) και ΑΟΑ (Αεροπορία) είναι το κέντρο της εξέγερσης. «Μεταφράζει» με όρους μάχης τη συγκρότηση της κυβέρνησης του βουνού. Η συγκρότηση εθνικής κυβέρνησης με βάση την ΠΕΕΑ ήταν το κεντρικό της αίτημα, συνοδευόμενο και από τη διεκδίκηση ανέλιξης στην ιεραρχία δημοκρατικών αξιωματικών κ.τ.λ. Καταλήψεις κτιρίων, πολεμικών πλοίων, στρατοπέδων λαμβάνουν χώρα, οδηγούν στην παραίτηση Τσουδερού από την κυβέρνηση, ενώ το κίνημα στις διεκδικήσεις του ριζοσπαστικοποιείται ακόμα πιο πολύ. Στις αρχές Απριλίου ζητά κυβέρνηση ΠΕΕΑ.

Τέτοια ήταν η κατάσταση που είχε διαμορφωθεί, ώστε ο Λίπερ στις 7 Απρίλη τηλεγραφούσε απόρρητα στο υπουργείο Εξωτερικών της Αγγλίας ότι «τα όσα διαδραματίζονται μεταξύ των Ελλήνων δεν αποτελούν τίποτε λιγότερο από επανάσταση».

Οι μαζικές κινητοποιήσεις κι η εξέγερση στις Ένοπλες Δυνάμεις μακριά από το ελληνικό έδαφος, στην «έδρα» των Άγγλων και της βασιλικής ελληνικής κυβέρνησης, έδειχναν τι μπορούσε να επακολουθήσει στην απελευθερωμένη Ελλάδα. Σε συνδυασμό με τη δύναμη της ΠΕΕΑ συνηγορούσαν και ενίσχυαν τις αντικειμενικές δυνατότητες για την ύπαρξη μιας άλλης εξουσίας.

Το ΕΑΜ, το ΚΚΕ συγκεκριμένα, οδηγήθηκε σε μια από τις μεγαλύτερες ήττες του, με όλους τους πραγματικούς συσχετισμούς στο πεδίο της αντίστασης υπέρ του. Η αρχική οργή στην Ελλάδα για τις αποφάσεις του Λιβάνου θα μετατραπεί στη συνέχεια σε πλήρη αποδοχή των όρων. Το ίδιο το ΚΚΕ αργότερα μίλησε για λάθη, επιδερμικά και χωρίς σαφή αιτιολόγηση. Οι δεσμεύσεις της 6^{ης} Ολομέλειας του 1934 για την ολοκλήρωση του αστικοδημοκρατικού σταδίου με «υγιείς» εθνικές δυνάμεις που επιβεβαιώθηκαν και μέσα στην κατοχή, είναι η βάση ερμηνείας όλης της πολιτικής του ΚΚΕ στο πρώτο μισό της δεκαετίας του 1940. Η διεθνής κατάσταση με τη διάσκεψη της Τεχεράνης (Δεκέμβριος 1943), προπομπό της διάσκεψης της Γιάλτας, ήδη διαμόρφωνε μια κατάσταση συμβιβασμών για τους Έλληνες κομμουνιστές, όχι όμως νομοτελειακά όπως αποδείχτηκε και σε άλλα παρτιζάνικα κινήματα.

Το 1944 ήταν η χρονιά που κορυφώθηκε ο αγώνας ενάντια στους ναζί κατακτητές κι έμπαινε εμφαντικά το ζήτημα της εξουσίας. Τι κοινωνικό σύστημα και πολίτευμα θα υπήρχε και ποιοι θα κυβερνούσαν στην απελευθερωμένη Ελλάδα; Αυτήν την κατάσταση αντιμετώπισαν οι αστικές δυνάμεις αποτελεσματικά για τα δικά τους συμφέροντα με το Συνέδριο του Λιβάνου. Αυτήν την ευκαιρία απαρνήθηκε το ΚΚΕ παρά τις αντικειμενικές δυνατότητες.

Κουρδικό

Λίτσα Φρυδά

Την «εξαφάνιση» των Κούρδων επιδιώκει ο Ερντογάν

Εξοντωτικές ποινές κάθειρξης από 9 έως 42,5 χρόνια επέβαλε στις 16 Μάη δικαστήριο της Άγκυρας σε 24 επιφανείς Κούρδους πολιτικούς και αντιπάλους του Ερντογάν. Σε αυτούς συγκαταλέγονται ο Σελαχατίν Ντεμιρτάς και η Φιγκέν Γιουκσεκντάγκ, πρώην συμπρόεδροι του Λαϊκού Δημοκρατικού Κόμματος (HDP), καθώς και αρκετοί ακόμη πρώην βουλευτές, εκλεγμένοι δήμαρχοι και στελέχη του, που κρατούνται από τον Νοέμβριο του 2016. Συνολικά 108 μέλη του HDP παραπέμφθηκαν σε δίκη - ορισμένοι αθωώθηκαν ή έλαβαν μικρές ποινές φυλάκισης.

Το κατηγορητήριο εναντίον τους περιλάμβανε πολλαπλές κατηγορίες, για ως και 30 αδικήματα, και ειδικότερα για «διατάραξη της ενότητας και της ακεραιότητας του κράτους», «συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση», «δολοφονία». Οι φάκελοι ποινικών υποθέσεων εναντίον των κατηγορούμενων πολιτικών σε διάφορα δικαστήρια συγχωνεύτηκαν στον φάκελο της αποκαλούμενης «δίκης του Κομπάνι», με αναφορά στα γεγονότα που έγιναν από τις 6 ως τις 8 Οκτωβρίου 2014 και ακολούθησαν τις μαζικές διαμαρτυρίες για τη συνεχιζόμενη πολιορκία της πόλης Κομπάνι από τις δυνάμεις του Ισλαμικού Κράτους (ISIS) και την αδράνεια (ή μήπως συνενοχή;) της κυβέρνησης του Ερντογάν.

Τότε, αναρτήσεις του HDP στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης καλούσαν τον κόσμο να συμμετάσχει στις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στους δρόμους 32 πόλεων της νοτιοανατολικής Τουρκίας και να αναλάβει δράση κατά της βάνανσης επίθεσης στο Κομπάνι. Στη διάρκεια αυτών των διαδηλώσεων, πολλές από τις οποίες εξελίχθηκαν σε βίαιες συγκρούσεις, σκοτώθηκαν 46 πολίτες -34 εκ των

οποίων ήταν μέλη και υποστηρικτές του HDP- από ομάδες προσκείμενες στον ISIS, με προβοκάτσια των δυνάμεων ασφαλείας της Τουρκίας.

Η ετυμηγορία της προηγούμενης εβδομάδας αποτελεί συνέχεια της προσπάθειας καταστολής της δημοκρατίας στην Τουρκία και της στρατηγικής του τουρκικού κράτους να διαλύσει το HDP. Αρχής γενομένης το 2016, όταν ο Ερντογάν, με μια αντιδημοκρατική συνταγματική τροπολογία, κατήργησε την κοινοβουλευτική ασυλία, ανοίγοντας τον δρόμο για τη σύλληψη και τη δίωξη των τότε ηγετών του και των συγκατηγορουμένων τους.

Οι πρόσφατες δικαστικές αποφάσεις προκάλεσαν πλήθος αντιδράσεων. Ομάδες για τα δικαιώματα, δικηγορικοί σύλλογοι και οι πολιτικοί αντίπαλοι του Ερντογάν τις καταγγέλλουν δημοσίως ως πολιτικά υποκινούμενες, αφού τα αποδεικτικά στοιχεία του κατηγορητηρίου των 3.530 σελίδων, για να θεωρηθούν

Εξοντωτικές οι ποινές φυλάκισης στους πρώην ηγέτες του HDP, Ντεμιρτάς και Γιουκσεκντάγκ

οι 108 κατηγορούμενοι πολιτικοί άμεσα υπεύθυνοι για τις διαδηλώσεις, αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από αναρτήσεις στα κοινωνικά δίκτυα και πολιτικές ομιλίες. Οι δε προσθήκες στη δικογραφία, αρκετά χρόνια μετά τα γεγονότα, δηλώσεων, ακόμη και ανώνυμων μαρτύρων, που διατυπώνουν ανυπόστατους και γενικόλογους ισχυρισμούς κατά των Κούρδων πολιτικών, συνηγορούν στη βασιμότητα των καταγγελιών ότι το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη παραβιάστηκε καθ' όλη τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας.

Σε ανακοίνωσή του το φιλοκουρδικό Κόμμα DEM - το τρίτο μεγαλύτερο κόμ-

μα του κοινοβουλίου, που ιδρύθηκε το 2023 προκειμένου να μπορέσει το HDP να συμμετέχει στις εκλογές καθώς είχε κηρυχθεί εκτός νόμου, καταγγέλλει ότι η δίκη αυτή «έγινε υπό σαφή πολιτική επιρροή» και δεν αναγνωρίζει την απόφαση του δικαστηρίου που είναι παράνομη και έρχεται σε ευθεία αντίθεση τόσο με το σύνταγμα της Τουρκίας όσο και με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο αποφάνθηκε κατ' επανάληψη ότι η Τουρκία παραβίασε την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην υπόθεση αυτή.

Ο συμπρόεδρος του DEM, Τουντσέρ Μπακιρχάν, χαρακτήρισε τη δίκη ως τη μεγαλύτερη υπόθεση πολιτικής συνωμοσίας στην Τουρκία, που μεθοδεύτηκε από την κυβέρνηση και ουδεμία σχέση έχει με τον νόμο. Σε σχετική ομιλία του, επέκρινε την προσέγγιση της τουρκικής κυβέρνησης και του Ερντογάν στη σύγκρουση Ισραήλ-Παλαιστίνης, καθώς ενώ εκφράζουν «συμπάθεια» για τους Παλαιστίνιους συνεχίζουν να διατηρούν ισχυρούς οικονομικούς δεσμούς με το Ισραήλ. Επισήμανε, επίσης, τον αντίκτυπο της πολιτικής αυτής στην κουρδική κοινότητα και ζήτησε την επαναξιολόγηση των εμπορικών σχέσεων της Τουρκίας με το Ισραήλ. Η ομιλία του επικεντρώθηκε στην κρίση εντός του καπιταλιστικού συστήματος το οποίο, όπως υποστήριξε, απαιτεί πολέμους για την επιβίωσή του, με τη Μέση Ανατολή και τις κουρδικές περιοχές να αποτελούν τα κύρια πεδία μάχης.

Σημειώνεται πως το DEM δέχεται απειλές ότι θα βρεθεί αντιμέτωπο με νομικές διαδικασίες, ακόμη και διακοπή λειτουργίας του κόμματος, όπως το HDP, αν δεν αποστασιοποιηθεί από τους Κούρδους μαχητές του PKK.

γράφμα από Βέλγιο • του Χάρη Ζαφειρόπουλου

«Νέα σελίδα» στο φοιτητικό κίνημα

Κλιμακώνεται ο αγώνας φοιτητών - σπουδαστών σε πανεπιστήμια του Βελγίου. Με βασικό αίτημα τη λύση των δεσμών μεταξύ των ακαδημαϊκών-ερευνητικών τους φορέων με αντίστοιχους του Ισραήλ και την άμεση κατάπαυση πυρός, έχουν προχωρήσει σε καταλήψεις κτιρίων, υιοθετώντας ταυτόχρονα μορφές πάλης πρωτόγνωρες για τη χώρα. «Κατασκηνώσεις» υπάρχουν σε επτά πανεπιστήμια, ενώ υπάρχει διάθεση ευρύτερου συντονισμού. Αποκορύφωμα μέχρι τώρα αποτέλεσε η δημοσιοποίηση κοινής δήλωσης με την οποία καλούσαν

στην Ευρωπαϊκή Πορεία για την Παλαιστίνη το περασμένο Σάββατο 18 Μαΐου στις Βρυξέλλες, όπου ένωσαν τις φωνές τους με 40.000 κόσμου στην «καρδιά» της ΕΕ.

Το Ελεύθερο Πανεπιστήμιο των Βρυξελλών έχει δηλώσει πως σκοπεύει να αποσύρει τη συμμετοχή του από δύο ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα στα οποία συμμετέχουν και ισραηλινά πανεπιστήμια, ενώ το πανεπιστήμιο της Γάνδης έχει διακόψει πλήρως τη συνεργασία με τρεις ερευνητικούς φορείς του Ισραήλ. Παράλληλα, ο πρόεδρος του πανεπιστημίου του Λούβεν (KUL) δήλωσε πως η επιτροπή ηθικής και δεοντολογίας δεν θα επιτρέψει καμία νέα συνεργασία με το ισραηλινό κράτος.

Με δεδομένη την απουσία οργανωμένου φοιτητικού κινήματος, οι νέες μορφές οργάνωσης χαρακτηρίζονται από μαζικότητα, αμεσοδημοκρατική λειτουργία και ενεργό συμμετοχή. Παράλληλα, ένα πολυπολιτισμικό, ετερόκλητο και επίμονο δυναμικό, προσπαθεί να συζητήσει πιο συνολικά για τις μεγάλες προκλήσεις της εποχής μας. Ενδεικτική είναι η περίπτωση της πρωτοβουλίας «KUL 4 Palestine», η δράση της οποίας έπαιξε ρόλο του πυροκροτητή για όσα διαδραματίζονται σήμερα στην «πόλη των φοιτητών». Αριστεροί, αναρχικοί, κομμουνιστές πολλών ρευμάτων και καταγωγών, αλλά κυρίως ένας «κόσμος του πανεπιστημίου» θέλει να μιλήσει σε σταθερή βάση για τα μικρά και τα μεγάλα.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Η Ούρσουλα προωθεί μνημόνιο διαρκείας

Η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, απερχόμενη πρόεδρος της Κομισιόν και υποψήφια του ΕΛΚ (του Μητσότακη) για δεύτερη θητεία, φιλοδοξεί να βάλει τέλος στη ροή ευρωπαϊκών κονδυλίων προς τα κράτη-μέλη αναλογικά και με βάση τους κανόνες που ίσχυαν μέχρι σήμερα, δημιουργώντας την αυταπάτη πως «η ΕΕ δίνει λεφτά». Έτσι, πρότεινε να συνδεθεί η χρηματοδότηση από όλα τα ταμεία –συμπεριλαμβανομένης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής– με την πραγματοποίηση συγκεκριμένων μεταρρυθμίσεων. Έφερε, μάλιστα, ως παράδειγμα την Ιταλία, την Πορτογαλία και την Ελλάδα, για το πόσο επιτυχημένα έχουν χειριστεί το ζήτημα του Ταμείου Ανάκαμψης. Σε απλά λόγια: Η φον ντερ Λάιεν και όσοι την στηρίζουν τάσσονται υπέρ της θέσπισης ενός μνημονίου διαρκείας, που θα έρθει να συμπληρώσει το Σύμφωνο Σταθερότητας (και Ανάπτυξης) το οποίο έχει τεθεί πάλι σε ισχύ, με πιο αυστηρούς όρους.

Ο θάνατος του προέδρου και του υπουργού Εξωτερικών του Ιράν σε αεροπορικό δυστύχημα –για το οποίο έχουν διατυπωθεί πολλά σενάρια συνωμοσίας– δεν είναι κάτι που μπορεί να περάσει στα «ψιλά». Ειδικά καθώς ο ρόλος της Τεχεράνης στην ευρύτερη περιοχή έχει αναβαθμιστεί σημαντικά και δεν είναι λίγοι εκείνοι που ελπίζουν σε εσωτερικές αναταράξεις στο καθεστώς.

► Η ένωση της Ακροδεξιάς...

Αυτή η εβδομάδα σφραγίστηκε από μία σημαντική εξέλιξη για την ευρωπαϊκή Ακροδεξιά, η οποία οδεύει προς τις εκλογές του Ιουνίου με μεγάλες φιλοδοξίες. Η μία προκύπτει από τη «σύναξη» που κάλεσε στη Μαδρίτη ο επικεφαλής του Vox, Σαντιάγο Αμπασκάλ, στην οποία παραβρέθηκε εκτός των άλλων η Μαρίν Λεπέν, ενώ χαιρέτησε και η Τζόρτζια Μελόνι. Η εικόνα αυτή δεν ήταν αυτονόητη μέχρι πρόσφατα, καθώς

Λεπέν και Μελόνι ανήκουν σε διαφορετικές πολιτικές ομάδες – η πρώτη στην Ταυτότητα και Δημοκρατία (ID), όπως και οι Βίλντερς και Σαλβίνι και η δεύτερη στους Ευρωπαϊούς Συντηρητικούς και Μεταρρυθμιστές (ECR), μαζί με το μέχρι πρόσφατα κυβερνών κόμμα της Πολωνίας – οι οποίες φαίνεται πως ξεετάζουν σοβαρά το ενδεχόμενο να συνεργαστούν. Εάν το καταφέρουν, τότε πιθανότατα θα έχουν αθροιστικά περισσότερες έδρες από τους Σοσιαλιστές, ενώ θα απειλήσουν και το ΕΛΚ.

► ...και ένα πολιτικό διαζύγιο

Στο στρατόπεδο της ID υπήρξε όμως και μια σημαντική ανατάραξη. Το κόμμα της Λεπέν (Εθνική Συσπείρωση) αποφάσισε να κόψει τους δεσμούς του με την Εναλλακτική για τη Γερμανία, με αφορμή σχόλιο που έκανε ο μέχρι την Τετάρτη επικεφαλής της, ισχυριζόμενος ότι «όποιοι έχουν φορέσει τη στολή των SS δεν είναι αυτομάτως εγκληματίες». Παρ' ότι από τα δύο αυτά κόμματα προέρχονται οι

28 από τους 59 εκπροσώπους της συγκεκριμένης ομάδας στην απερχόμενη Ευρωβουλή, η επιλογή της Λεπέν δεν είναι τυχαία: Θέλησε να αποδείξει ότι είναι αποφασισμένη να κόψει οριστικά κάθε δεσμό με το βρόμικο και ματωμένο παρελθόν της Ακροδεξιάς, πείθοντας παράλληλα τους συμπατριώτες της (που έχουν οδυνηρές αναμνήσεις από τα SS) ότι είναι πρώτα Γαλλίδα και μετά όλα τα άλλα. Με το βλέμμα, φυσικά, στραμμένο στις ευρωεκλογές και τις προεδρικές του 2027.

Κόσμος **Γνώριμα**

του Γιώργου Μιχαηλίδη

Νέα Καληδονία: Τι δουλειά έχει η Γαλλία στον Ειρηνικό;

17.000 χιλιόμετρα από τις ακτές της ηπειρωτικής Γαλλίας, καταμεσής του Ειρηνικού Ωκεανού, βρίσκεται το νησιωτικό σύμπλεγμα της Νέας Καληδονίας, το οποίο τελεί υπό γαλλική κυριαρχία από το 1853. Εκεί κατοικούν περίπου 300.000 άνθρωποι ποικίλων εθνοτήτων, με πάνω από τους μισούς να βρίσκονται στην πρωτεύουσα Νουμέα. Την τελευταία εβδομάδα μια σκληρή εξέγερση έχει ξεσπάσει στη μακρινή γαλλική αποικία, με συγκρούσεις μεταξύ κατοίκων και της στρατοχωροφυλακής, που είχαν ως αποτέλεσμα τουλάχιστον έξι νεκρούς και δεκάδες λεηλατημένα καταστήματα την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές.

Η αιτία που πυροδότησε τη σύγκρουση ήταν η πρόθεση ψήφισης μιας φαινομενικά προοδευτικής μεταρρύθμισης, σύμφωνα με την οποία θα δοθεί δικαίωμα ψήφου σε περισσότερους κατοίκους των νησιών της Νέας Καληδονίας, ανεξαρτήτως εθνοτικής προέλευσης. Όμως, σύμφωνα με τα μέλη της κυρίαρ-

χης εθνότητας, μέσω αυτού του μέτρου, οι γαλλικές Αρχές επιδιώκουν να αλλοιώσουν τη βούληση των ντόπιων-ιθαγενών κατοίκων δίνοντας δικαίωμα ψήφου σε Ευρωπαίους και μετανάστες που διαμένουν στο νησί τουλάχιστον μία δεκαετία.

Σημειώνεται ότι από το 2018 μέχρι σήμερα έχουν διεξαχθεί τρία δημοψηφίσματα για την ανεξαρτησία στη Νέα Καληδονία. Στα πρώτα δύο το αίτημα απορρίφθηκε με μικρή πλειοψηφία (έως 55%) ενώ στο τελευταίο οι δυνάμεις που υποστηρίζουν την ανεξαρτησία απείχαν καταγγέλλοντάς το, με αποτέλεσμα η συμμετοχή να μην ξεπεράσει το 44% (σε αντίθεση με την άνω του 80% των πρώτων δύο). Η τωρινή εξέγερση αποτελεί ένα διαφορετικής ποιότητας βήμα στον αγώνα των ιθαγενών κατοίκων της Νέας Καληδονίας για ανεξαρτησία καθώς έρχεται να συνδεθεί με το ξήλωμα των κατάλοιπων της γαλλικής αποικιοκρατίας από την Αφρική ως

τον Ειρηνικό. Διόλου τυχαία, λοιπόν, η Γαλλία αντέδρασε με ωμή βία και σκληρή καταστολή, ενώ κατηγορήσε ως υποκινητές της εξέγερσης τη Ρωσία, την Κίνα και το Αζερμπαϊτζάν.

Πράγματι, οι δύο πρώτες συνδέονται με το νήμα των αντι-γαλλικών εξεγέρσεων στην Αφρική, ιδιαίτερα σε χώρες με κοιτάσματα σπάνιων γαιών. Η Νέα Καληδονία αποτελεί την τέταρτη μεγαλύτερη παραγωγό νικελίου στον κόσμο και κολοσσοί όπως η Tesla βασίζουν την παραγωγή των μπαταριών λιθίου των καινούριων τους μοντέλων στο νικέλιο της Νέας Καληδονίας, το οποίο μάλιστα χρησιμοποιείται και στη στρατιωτική βιομηχανία. Όσο για το Αζερμπαϊτζάν, η παραδοσιακή υποστήριξη της Γαλλίας προς την Αρμενία, το έχει φέρει να ηγείται του Baku Initiative Group, μίας πρωτοβουλίας που περιλαμβάνει πολλά κινήματα ανεξαρτησίας σε γαλλικές περιοχές. Τα χτυπήματα για τη Γαλλία είναι συνεχή...